

T.C.
DOKUZ EYLÜL ÜNİVERSİTESİ
GÜZEL SANATLAR ENSTİTÜSÜ
MÜZİK ANASANAT DALI
YÜKSEK LİSANS TEZİ

**W. A. MOZART'IN, J. N. HUMMEL'İN VE C. M. VON
WEBER'İN FAGOT KONÇERTLARININ MÜZİKAL
ANALİZLERİ**

Çağrı ÇOLAKOĞLU

Danışman
Doç. A. Kerim GÜRERK

2006
İZMİR

T.C.
DOKUZ EYLÜL ÜNİVERSİTESİ
GÜZEL SANATLAR ENSTİTÜSÜ
MÜZİK ANASANAT DALI
YÜKSEK LİSANS TEZİ

**W. A. MOZART'IN, J. N. HUMMEL'İN VE C. M. VON
WEBER'İN FAGOT KONÇERTLARININ MÜZİKAL
ANALİZLERİ**

Çağrı ÇOLAKOĞLU

Danışman
Doç. A. Kerim GÜRERK

2006
İZMİR

Yüksek Lisans Tezi olarak sunduğum “W. A. Mozart’ın, J. N. Hummel’in ve C. M. von Weber’in Fagot Konçertolarının Müzikal Analizleri” adlı çalışmanın, tarafımdan, bilimsel ahlak ve geleneklere aykırı düşecek bir yardıma başvurmaksızın yazıldığını ve yararlandığım eserlerin bibliyografyada gösterilenlerden oluştuğunu, bunlara atıf yapılarak yararlanılmış olduğunu belirtir ve bunu onurumla doğrularım.

Tarih

.... / .... / .....

Çağrı ÇOLAKOĞLU

İmza

Yüksek Lisans öğrencisi Çağrı Çolakoğlu'nun W. A. Mozart'ın, J. N. Hummel'in ve C. M. von Weber'in Fagot Konçertolarının Müzikal Analizleri konulu tezi incelenmiş ve aday ..... / ..... / ..... tarihinde, saat ..... jüri önünde tez savunmasına alınmıştır.

Adayın kişisel çalışmaya dayanan tezini savunmasından sonra ..... dakikalık süre içinde gerek tez konusu, gerekse tezin dayanağı olan anabilim dallarından jüri üyelerine sorulan sorulara verdiği cevaplar değerlendirilerek tezin ..... olduğuna oy ..... İle karar verildi.

BAŞKAN

ÜYE

ÜYE

ÖZET

Bu çalışma, Klasik Dönem (1750-1820) bestecilerinden, W. A. Mozart (1756-1791), J. N. Hummel (1778-1837) ve C. M. von Weber (1786-1826)'in tarih boyunca fagot literatürünün en önemli yapıtları olan fagot konçertolarının form ve armoni açılarından analizidir.

Bu tezde, eserler bestecilerin yazdıkları tarihlere göre sıralanmıştır. Buna göre; “W. A. Mozart, KV 191 B-dur Bassoon Concerto” (1774), “J. N. Hummel, F Bassoon Concerto W23” (1805), “C. M. von Weber, F Basson Concerto op. 75” (1811) olarak sıralanır.

Klasik dönemde bestelenen bu eserlerde, klasik armoni kalıpları ve tonal bağlantıları kullanılarak birbirleriyle armonik yapı olarak benzerlikler göstermektedirler. Konçertolar, form açısından değerlendirilirse ilk bölümleri “Sonat Allegrosu”, ikinci bölümleri “Lied” ve üçüncü bölümleri ise “Rondo” formundadır.

Bu konçertolar zaman içinde birçok farklı editörler tarafından notaya alındıkları için ölçü numaraları ve piyano uyarlamaları ile kendi aralarında farklılıklar göstermektedirler. Bu çalışmamda, W. A. Mozart'ın fagot konçertosunun, 3396 numaralı “Breitkopf Edition” Wiesbaden, J. N. Hummel'in fagot konçertosunun, 2685 numaralı “ International Music Company” New York, C. M. v. Weber'in fagot konçertosunun “ Nuova Edizione” Lichtenfelde, (Berlin) notalarından yararlanmış bulunmaktayım.

ABSTRACT

This thesis is a formal and harmonic analysis of three classical period (1750-1820) composers' bassoon concertos historically regarded as the most important works in bassoon literature.

In this work, the analyses are presented in order of composition: W. A. Mozart's Bassoon Concerto KV 191 (1774), J. N. Hummel's F Bassoon Concerto W23 (1805) and C. M. Von Weber's F Bassoon Concerto op. 75 (1811).

These classical works exhibit many similarities due to the presence of classical harmonic structure and tonal relationship in each. The first movements of these concertos are in "Sonata-Allegro" form, while the second movements are presented in "Lied" or song form, and their third movements are in "Rondo" form.

Because these works have been published in many different editions, differences in measure numbers and piano accompaniments do occur. For this thesis, I have chosen to use the following editions: W. A. Mozart Bassoon Concerto's "Breitkopf" edition, no. 3396 (Wiesbaden), J. N. Hummel Bassoon Concerto's "International Music Company" edition, no. 2685 (New York) and C. M. Von Weber Bassoon Concerto's "Nuova Edizione" Lichtenfelde, (Berlin).

İÇİNDEKİLER

W. A. MOZART'IN, J. N. HUMMEL'İN VE C. M. VON WEBER'İN FAGOT KONÇERTOLARININ MÜZİKAL ANALİZLERİ

YEMİN METNİ	i
TUTANAK	iv
Y.Ö.K. DÖKÜMANTASYON MERKEZİ VERİ FORMU	v
ÖZET	vi
ABSTRACT	vii
İÇİNDEKİLER.....	viii
EKLER LİSTESİ.....	x
ÖNSÖZ.....	xi
GİRİŞ.....	xii

BİRİNCİ BÖLÜM

W. A. MOZART, Sİ BEMOL MAJÖR, KV 191 FAGOT KONÇERTOSU

1.1. W. A. MOZART, Sİ BEMOL MAJÖR, KV 191 FAGOT KONÇERTOSUNUN ANALİZİ	
1.1.1. Birinci Bölümün Form Analizi - “Allegro”	1
1.1.2. Birinci Bölümün Armonik Analizi	3
1.2.1. İkinci Bölümün Form Analizi - “Andante ma Adagio”	10
1.2.2. İkinci Bölümün Armonik Analizi	11
1.3.1. Üçüncü Bölümün Form Analizi - “Tempo di Menuetto	15
1.3.2. Üçüncü Bölümün Armonik Analizi	16

İKİNCİ BÖLÜM

J. N. HUMMEL, FA MAJÖR, W 23, FAGOT KONÇERTOSU

2.1.	J. N. HUMMEL, FA MAJÖR, W 23, FAGOT KONÇERTOSUNUN ANALİZİ	
2.1.1.	Birinci Bölümün Form Analizi - “Allegro Moderato”	23
2.1.2.	Birinci Bölümün Armonik Analizi	24
2.2.1.	İkinci Bölümün Form Analizi - “Andantino e Cantabile”	37
2.2.2.	İkinci Bölümün Armonik Analizi	38
2.3.1.	Üçüncü Bölümün Form Analizi - “Vivace”	42
2.3.2.	Üçüncü Bölümün Armonik Analizi	43

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

CARL MARIA VON WEBER, FA MAJÖR, OP. 75, FAGOT KONÇERTOSU

3.1.	CARL MARIA VON WEBER, FA MAJÖR, OP. 75, FAGOT KONÇERTOSUNUN ANALİZİ	
3.1.1.	Birinci Bölümün Form Analizi - “Allegro ma non Troppo”	52
3.1.2.	Birinci Bölümün Armonik Analizi	53
3.2.1.	İkinci Bölümün Form Analizi - “Adagio”	63
3.2.2.	İkinci Bölümün Armonik Analizi	64
3.3.1.	Üçüncü Bölümün Form Analizi - “Rondo Allegro”	67
3.3.2.	Üçüncü Bölümün Armonik Analizi	68
	SONUÇ	77
	KAYNAKLAR	79
	EKLER	81

EKLER LİSTESİ

EK 1	Sonat Allegrosu Formu	81
EK 2	W. A. Mozart'ın Hayatı	82
EK 3	J. N. Hummel'in Hayatı	88
EK 4	C. M. von Weber'in Hayatı	92
EK 5	Terimler Sözlüğü	96
EK 6	Kısaltmalar	99

ÖNSÖZ

Bu çalışmamdaki armoni analizlerimde Ö., z. gibi kısaltmalara rastlayacaksınız. Örneğin; “Ö. 1: Birinci Ölçü, Ö. 2: İkinci Ölçü, 1. z. : Birinci zaman, 2. z. : İkinci zaman” anlamına gelmektedir. Bu kısaltmaları, çok sık tekrar eden kelimeleri yazarak okuyucunun dikkatini dağıtmak istemediğim için gerçekleştirdim.

Bu tezde öncelikle amaçladığım temel nokta, çalıcıların çaldıkları eserleri form ve armonik yönden tanımamaları ve kaynak sıkıntısı çekmekte olduklarıdır. Bir fagot sanatçısı adayı, Klasik dönemin ve çağımızın hala en gözde örnekleri olarak karşımıza çıkan bu eserleri her yönüyle tanımak zorundadır. Sadece nota çalmak ve nota çalışmak, bir çalgıcının ne çaldığını bilmeden ezberci bir zihniyetle, önünü görmeden geçirdiği bir zaman kaybıdır.

Bu eserlerin form ve armonik yönden açılımları konusunu çok değerli rahmetli hocam, Prof. İstemihan Taviloğlu ile seçtik ve çalışmaya başladık. İlk etapta bu yönde bir tez çalışması yapmanın, benim için çok zor ve üstesinden gelemeyeceğim bir durum olduğunu düşünüyordum. Ancak kendisi bana her alanda destek olduğu gibi bu konuda da destek olup, programlı ve titiz çalışarak bu zahmetli tezi hazırlayabileceğimizi anlattı. Kendisine kelimelerle teşekkür etmek ya da bir paragrafa sığdırmaya çalışmak çok yetersiz kalacaktır. Ben, bu tezimi ona ithaf ediyorum. Ruhunuz şad olsun hocam...

Bu tezimde bana kendi vaktinden çalıp, engin bilgisi ile yardım eden ve uğraşan Şahan Kalkan'a, rahmetli hocam Prof. İstemihan Taviloğlu'nun aramızdan vakitsiz ayrılışı sonrasında benden danışmanlık olarak desteklerini esirgemeyen Prof. Jean Baily, Doç. A. Kerim Gürerk, Yrd. Doç. Ebru Güner'e ve çevirilerde bana yardımcı olan Öğr. Gör. Heather Özaltun'a sonsuz teşekkürlerimi sunarım.

GİRİŞ

Klasik Dönemde Konçerto:

Klasik konçerto üç bölümden oluşan, solo çalgı ve orkestra için yazılan bir türdür. Barok döneminde "Konçerto" iki farklı elementin birbirine karıştığı anlamına gelen bir kelimeyi ifade ederdi. Bu tür, solistin virtüözitesini ve yorumunu, orkestranın rengiyle birlikte içerir. Solistin ve orkestranın birbirine tezat oluşturarak meydana geldiği bu tını, dramatik ve doyurucudur. Klasik konçertolarda solist ve orkestra eşit derecede önemlidir. Solist esas temayı çaldığında, orkestra eşlik eder. Daha sonra tahta üflemeliler esas temayı, bir dalga gibi kırık arpejler çalan soliste karşı sergilerler.

Klasik konçertonun en mükemmel ustaları olan W. A. Mozart ve L. Van Beethoven, sıklıkla piyano solistleri için konçerto yazmışlardır. Nitekim piyano, onların favori çalgılarından. Ancak keman, viyolonsel, korno, trompet, klarinet, fagot, gibi diğer solo çalgılar da klasik konçertoda kullanılmıştır.

Senfoniler gibi, konçertolar da 20–45 dakika arasında son bulur. Ancak senfonilerin dört bölümüne karşı, klasik konçertoda üç bölüm vardır. Bir konçertoda "menuet" ya da "scherzo" bölümü bulunmaz.

Konçertolarda Birinci Bölüm: Konçerto Sonat Allegrosu formunda başlar. Birinci kesit, çift serimden oluşmaktadır. İlk etapta orkestra, iki zıt temayı tonik tonunda seyirciye duyurur. Daha sonra solist temaları önce tonik, daha sonra da modülasyonla dominant, ilgili majör ya da minör tonaliteden çalar. Gelişim bölümünde besteci, solistin virtüözitesini sergilemesi için ona yeterince fırsat vererek serimdeki temaları geliştirir. Yeniden tekrarlanan yeniden serim kısmı tonik tonalitesinde kalır. Gösterişli bir doğaçlama stilinde solist kadansını çalar ve Koda ile bölümün sonuna tonik akorda gelinir.

Serim 1 → Tonik fonksiyonunda orkestra çalar.

1. Tema
2. Tema

Serim 2 → Orkestra ile solist birlikte çalarlar.

1. Tema tonik fonksiyonunda.
2. Tema dominant fonksiyonundadır.

Gelişim → Solist ve orkestra tarafından temaların çeşitlemeleri ile ele alınışı.

Yeniden Serim → 1. ve 2. temalar tonik akorundadır.

Kadans → Solist tarafından solo olarak çalınır.

Koda → Orkestra ve solist tonik akorunda bölümü bitirir.

Konçertolarda İkinci Bölüm: Lied formunda yazılmış olan ikinci bölüm, genellikle Andante, Adagio veya Largodur. Lirik ve şiirsel bir karakterdedir. A–B–A formu ya da tema ve varyasyonları formunda karşımıza çıkabilir. Esas tonla ilişkili bir tondadır. Örneğin, konçertonun ilk bölümü fa majör tonalitesinde ise, ikinci bölümü büyük bir ihtimalle tonalitenin dörtlü üstünden gelen si bemol majör tonunda olacaktır.

Konçertolarda Üçüncü Bölüm: Bu bölüm genellikle Allegro molto ya da Presto olup, birinci bölüme göre daha kısadır. Sıklıkla Rondo formunda ya da Sonat Allegrosu formunda yazılmış olabilir. Bu bölüm de çoğunlukla kadans kullanılır. Kadansla birlikte virtüözlük gerektiren gösterişli ve akıcı pasajlarla konçerto tamamlanmış olur.

BİRİNCİ BÖLÜM

W. A. MOZART, Sİ BEMOL MAJÖR, KV 191, FAGOT KONÇERTOSU

1.1. W. A. MOZART, Sİ BEMOL MAJÖR, KV 191, FAGOT KONÇERTOSUNUN ANALİZİ

“1774 yılının bahar aylarında Mozart, Münih’te karşılaştığı zengin müzik amatörü Baron Thadeus von Dürnitz’in ısmarlaması üzerine, fagot ve orkestra için üç konçerto yazmıştı. Bunlardan, Fa majör ve Do majör tonlarında olan ikisi kayboldu, Si bemol majör tonunda yazılmış olan konçerto ise, 1934 yılında bulundu.

Si Bemol Majör Konçerto’nun yazıldığı 04 Haziran 1774 tarihi, bestecinin “neşeli / galant” diye anılan dönemine rastlar. Bu konçertoda melodi, sevinç ve zevk dolu bir açıklıkla gelişir, ayrıca solist, on sekizinci yüzyılda önemli gelişme gösteren, ama o sıralar henüz son gelişme aşamasına varmamış olan çalgısının taşıdığı belli başlı değerleri tek başına vurgulamakta kendini alabildiğine özgür hisseder.

Birinci bölümün orkestraca sunulan, uzun girişinde, iki tema sergilenir. Bu giriş, çalgılama ustalığı ve yazı stilineki, kontrpuana da gözüpek bir biçimde başvuran karmaşıklık dolayısıyla, bu konçertoyu tanımlamak için “neşeli” terimine başvurma bile yetersiz olacağını düşündürür. Solo partisine, oldukça alışlagelmiş, virtüozca bir yazı biçemi egemendir. Besteci burada, tema geliştirme sanatı üzerinde titiz bir çalışma gerçekleştirdiğini kanıtlamakta, geliştirdiği düşüncelerin büyük bölümünü, birinci tema üzerinde kurgulamaktadır. (*Üner Birkan, Dinleyicinin Kitabı, Borusan Kültür ve Sanat Yayınları: 1, İstanbul, 2000, s. 298*)”

1.1.1. Birinci Bölümün Form Analizi – Allegro (1 - 170. Ölçüler)

W. A. Mozart’ın (1756 – 1791) Köchel 191 numaralı Si Bemol Majör Fagot Konçertosunun birinci bölümü, “sonat allegrosu” (Bkz. Ek. 1) formunda yazılmış olup, klasik dönemde yazılmış konçertolarda gözlenen form yapılanmasını açık bir

biçimde sergilemektedir. Allegro hızında, 4 / 4'lük ölçüdeki bölümün, fagot solonun başladığı 35. ölçüye kadar olan ilk 34 ölçülük kesiti, " önserim " olarak adlandırabileceğimiz bir orkestra yazısından oluşmaktadır. Eserin birinci bölümünün form analizi aşağıdaki gibidir;

1 – 35 Önserim (First Exposition)

- 1 – 11 → 1. Tema. Si bemol majör. (6 – 11 temanın " koda " kısmı)
- 11 – 18 → 2. Tema. Si bemol majör.
- 18 – 35 → Koda. Si bemol majör.
(18 – 23 → 1. kodetta, 23 – 32 → 2. kodetta, 32 – 35 → 3. kodetta)

35 – 80 Serim (Exposition)

- 35 – 42 → 1. Tema. Si bemol majör.
- 42 – 45 → Kodetta
- 45 – 59 → Varış köprüsü (divertissement)
- 59 – 71 → 2. Tema. Fa majör. (66 – 71 koda kısmıdır.)
- 71 – 80 → Orkestra ile koda
(71 – 75 → 1. kodetta, 75 – 80 → 2. kodetta)

80 – 98 Gelişim (Development)

- 80 – 97 → Serimdeki malzemeler kullanılarak oluşturulmuştur.

98 – 161 Yeniden Serim (Re – exposition)

- 102 – 109 → 1. Tema. Si bemol majör.
- 109 – 113 → Kodetta
- 113 – 138 → Divertissement (varış köprüsü niteliğinde ara müziği)
- 138 – 152 → 2. Tema. Si bemol majör.
- 152 – 161 → Koda
(152 – 154 → 1. kodetta, 154 – 161 → 2. kodetta)

Kadans

161 – 170 Koda

- 161 – 168 → 1. Kodetta Si bemol majör.
- 168 – 170 → 2. Kodetta Si bemol majör.

1.1.2. Birinci Bölümün Armonik Analizi

- Ö. 1: Tonik.
- Ö. 2: Tonik.
- Ö. 3: Dominant akorunun birinci çevrimi durumundadır.
- Ö. 4: 1. ve 2. z. tonik, 3. ve 4. z. tonik akorunun birinci çevrimi olarak kullanılmıştır.
- Ö. 5: 1. ve 2. z. altdominant, 3. ve 4. z. dominant yedili akoru.
- Ö. 6: Tonik.
- Ö. 7: Dominant yedili akorunun birinci çevrimi durumundadır.
- Ö. 8: Tonik.
- Ö. 9: 1., 2. ve 3. z. altdominant, 4. z. ilk yarısı altdominant, ikinci yarısı ise dominant dominantı akorlarından oluşur.
- Ö. 10: Dominant.
- Ö. 11: Tonik akorunun birinci çevrimi kullanılmıştır.
- Ö. 12: 1. z. yeden akorunun birinci çevrimi, 2. z. yeden akoru temel durumu, 3. z. tonik, 4. z. tonik akorunun birinci çevrimi olarak kullanılmıştır.
- Ö. 13: 1. z. yeden akorunun birinci çevrimi, 2. z. yeden akoru temel durumu, 3. z. tonik, 4. z. tonik akorunun birinci çevrimidir.
- Ö. 14: 1. ve 2. z. altdominant, 3. ve 4. z. ikinci derece akorunun dominantının birinci çevrimi durumundadır.
- Ö. 15: 1. ve 2. z. ikinci derece akorunun birinci çevrimi, 3. ve 4. z. ikinci derecenin dominantının birinci çevrimi durumundadır.
- Ö. 16: İkinci derece akorunun birinci çevrimidir.
- Ö. 17: 1. ve 2. z. ikinci derece akorunun birinci çevrimi, 3. z. kadans dört altı akoru, 4. z. dominant fonksiyonundadır.
- Ö. 18: Tonik.

- Ö. 19: 1. ve 2. z. dominant, 3.z. tonik akorunun birinci çevrimi, 4. z. ikinci derece akoru olarak kullanılmıştır.
- Ö. 20: 1. ve 2. z. tonik, 3. ve 4. z. dominant dominantı akorlarından oluşur.
- Ö. 21: Kadans dört altı akoru.
- Ö. 22: 1. ve 2. z. kadans dört altı akoru, 3. ve 4. z. dominant yedili akorudur.
- Ö. 23: Tonik.
- Ö. 24: 1. ve 2. z. tonik, 3. z. dominant, 4. z. dominant yedili akorudur.
- Ö. 25: Tonik.
- Ö. 26: 1. ve 2. z. tonik, 3. ve 4. z. dominant yedili akorudur.
- Ö. 27: Dominant.
- Ö. 28: 1. ve 2. z. kadans dört altı, 3. ve 4. z. dominant yedili akorudur.
- Ö. 29: 1. ve 2. z. kadans dört altı, 3. ve 4. z. dominant yedili akorudur.
- Ö. 30: 1. ve 2. z. altıncı derece akoru, 3. ve 4. z. altdominant akorlarından oluşur.
- Ö. 31: 1. ve 2. z. kadans dört altı, 3. ve 4. z. dominant yedili akorudur.
- Ö. 32: 1. ve 2. z. tonik, 3. ve 4. z. dominant durumundadır.
- Ö. 33: 1. ve 2. z. tonik, 3. ve 4. z. dominant durumundadır.
- Ö. 34: Tonik.
- Ö. 35: Tonik.
- Ö. 36: Tonik.
- Ö. 37: Dominant yedili akorunun birinci çevrimi.
- Ö. 38: 1. ve 2. z. tonik, 3. ve 4. z. tonik akorunun birinci çevrimidir.
- Ö. 39: 1. ve 2. z. ikinci derece akoru birinci çevrim, 3. z. dominant yedili, 4. z. dominant yedili akorunun üçüncü çevrimi fonksiyonundadır.
- Ö. 40: Tonik akorunun birinci çevrimi kullanılmıştır.
- Ö. 41: 1. z. ikinci derece akorunun birinci çevrimi, 2. z. dominant dominantı, 3. z. kadans dört altı, 4. z. dominant yedili akoru durumundadır.
- Ö. 42: 1. ve 2. z. tonik, 3. ve 4. z. dominanttır.
- Ö. 43: 1. ve 2. z. tonik, 3. ve 4. z. dominanttır.
- Ö. 44: Tonik.
- Ö. 45: Fa majöre modülasyonla beraber, Fa majöre göre tonik durumundadır.
- Ö. 46: Tonik.
- Ö. 47: Dominant dominantı akoru.
- Ö. 48: Dominant yedili akoru.
- Ö. 49: Dominant yedili akoru.

- Ö. 50: 1. ve 2. z. tonik, 3. ve 4. z. tonik akorunun birinci çevrimidir.
- Ö. 51: Altdominant.
- Ö. 52: Altdominant.
- Ö. 53: Dominant yedili akorunun üçüncü çevrimi.
- Ö. 54: Dominant yedili akorunun üçüncü çevrimi.
- Ö. 55: Tonik akorunun birinci çevrimi olarak kullanılmıştır.
- Ö. 56: Altdominant.
- Ö. 57: 1. z. tonik akorunun birinci çevrimi, 2. z. ikinci derece akorunun birinci çevrimi, 3. z. kadans dört altı akoru, 4.z. dominant yedili akoru olarak armonize edilmiştir.
- Ö. 58: Tonik.
- Ö. 59: Tonik.
- Ö. 60: 1. z. ikinci derece akoru, 2. z. yeden akoru, 3. z. tonik, 4. z. tonik akorunun birinci çevrimi durumundadır.
- Ö. 61: 1. z. ikinci derece akoru, 2. z. yeden akoru, 3. z. tonik, 4. z. tonik akorunun birinci çevrimi durumundadır.
- Ö. 62: 1. z. altdominant, 2. z. tonik birinci çevrim, 3. z. ikinci derece akoru, 4. z. tonik durumundadır.
- Ö. 63: 1. z. yeden akoru, 2. z. dominant dominantı, 3. z. dominant, 4. z. yedinci derece yedili akorunun ikinci çevrimi olarak kullanılmıştır.
- Ö. 64: 1. ve 2. z. tonik akorunun birinci çevrimi, 3. z. altdominant, 4. z. ise altdominant akorunun birinci çevrimi olarak kullanılmıştır.
- Ö. 65: 1. ve 2. z. kadans dört altı akoru, 3. z. dominanta abantı, 4. z. ise dominant yedili akorunun üçüncü çevrimi durumundadır.
- Ö. 66: 1. z. tonik birinci çevrim, 2. ve 3. z. es, 4. z. Si bemol majöre göre dominant yedili akorunun birinci çevrimi olarak kullanılmıştır.
- Ö. 67: Tonik.
- Ö. 68: Tonik.
- Ö. 69: Fa majöre modülasyon yapılır. Fa majöre göre kadans dört altı akoru kullanılmıştır.
- Ö. 70: Dominant.
- Ö. 71: Tonik.
- Ö. 72: Yedinci derece akoru.
- Ö. 73: Tonik.
- Ö. 74: 1. ve 2. z. tonik, 3. ve 4. z. dominant durumundadır.

- Ö. 75: Tonik.
- Ö. 76: 1. ve 2. z. tonik, 3. ve 4. z. dominant durumundadır.
- Ö. 77: Dominant.
- Ö. 78: Dominant.
- Ö. 79: Dominant.
- Ö. 80: 1. ve 2. z. tonik (üçlüsü altere edilmiştir.) 3. ve 4. z. Si bemol majöre modülasyon yapılır. Si bemol majöre göre dominant yedili akordur.
- Ö. 81: İkinci derece akorunun dominantı kullanılmıştır.
- Ö. 82: 1. ve 2. z. ikinci derece akoru, 3. ve 4. z. ikinci derece akorunun dominantı kullanılmıştır.
- Ö. 83: İkinci derece akoru.
- Ö. 84: İkinci derece akoru.
- Ö. 85: Dominant.
- Ö. 86: 1. ve 2. z. tonik, 3. ve 4. z. dominant akorunun birinci çevrimidir.
- Ö. 87: Tonik.
- Ö. 88: 1. ve 2. z. ikinci derece akoru, 3. z. yeden akorunun birinci çevrimi, 4. z. üçüncü derecenin dominantı durumundadır.
- Ö. 89: Altere edilmiş üçüncü derece akoru kullanılmıştır.
- Ö. 90: 1., 2. ve 3. z. altıncı derece akoru, 4. z. ikinci derece akorunun dominantının ikinci çevrimi olarak kullanılmıştır.
- Ö. 91: 1., 2. ve 3. z. ikinci derece akoru, 4. z. ise dominant dominantının birinci çevrimi olarak kullanılmıştır.
- Ö. 92: 1., 2. ve 3. z. dominant, 4. z. dominant akorunun birinci çevrimidir.
- Ö. 93: 1., 2. ve 3. z. tonik, 4. z. tonik akorunun birinci çevrimidir.
- Ö. 94: 1., 2. ve 3. z. altdominant, 4. z. dominant dominantı akordur.
- Ö. 95: 1. ve 2. z. dominant, 3. ve 4. z. kadans dört altı akordur.
- Ö. 96: 1. ve 2. z. dominant, 3. ve 4. z. kadans dört altı akordur.
- Ö. 97: 1. ve 2. z. kadans dört altı akoru, 3. ve 4. z. dominanttır.
- Ö. 98: Tonik.
- Ö. 99: Tonik.
- Ö. 100: Dominant akorunun birinci çevrimidir.
- Ö. 101: Tonik.
- Ö. 102: Tonik.

- Ö. 103: Tonik.
- Ö. 104: Dominant yedili akorunun birinci çevrimi durumundadır.
- Ö. 105: 1. ve 2. z. tonik, 3. ve 4. z. tonik akorunun birinci çevrimidir.
- Ö. 106: 1. ve 2. z. ikinci derece akorunun birinci çevrimi, 3. z. dominant, 4. z. dominant yedili akorunun üçüncü çevrimi olarak kullanılmıştır.
- Ö. 107: Tonik akorunun birinci çevrimidir.
- Ö. 108: 1. z. altdominant, 2. z. dominant dominantı, 3. z. kadans dört altı akoru, 4. z. dominant yedili akorlarından oluşur.
- Ö. 109: 1. ve 2. z. tonik, 3. ve 4. z. dominanttır.
- Ö. 110: 1. ve 2. z. tonik, 3. ve 4. z. dominanttır.
- Ö. 111: Tonik.
- Ö. 112: Altdominant.
- Ö. 113: Altdominant.
- Ö. 114: Dominant.
- Ö. 115: Altdominantın dominantı.
- Ö. 116: Altdominantın dominantı.
- Ö. 117: 1. ve 2. z. altdominant, 3. ve 4. z. ikinci derecenin dominantıdır.
- Ö. 118: 1., 2. ve 3. z. ikinci derece akorunun birinci çevrimi, 4. z. dominant dominantının birinci çevrimi durumundadır.
- Ö. 119: Dominant.
- Ö. 120: Tonik.
- Ö. 121: Tonik.
- Ö. 122: Dominant yedili akorunun birinci çevrimidir.
- Ö. 123: Dominant yedili akorunun birinci çevrimidir.
- Ö. 124: Tonik.
- Ö. 125: Tonik.
- Ö. 126: Altdominant.
- Ö. 127: Altdominant.
- Ö. 128: Tonik.
- Ö. 129: Tonik.
- Ö. 130: Dominant.
- Ö. 131: Dominant.
- Ö. 132: 1. z. tonik, 2. z. tonik akorunun birinci çevrimi, 3. z. ilk yarısı dominant akorunun ikinci çevrimi, ikinci yarısı dominant yedili akorunun ikinci çevrimi, 4. z. dominant olarak kullanılmıştır.

- Ö. 133: 1. z. tonik, 2. z. tonik akorunun birinci çevrimi, 3. z. ilk yarısı dominant akorunun ikinci çevrimi, ikinci yarısı dominant yedili akorunun ikinci çevrimi, 4. z. dominant olarak kullanılmıştır.
- Ö. 134: 1. ve 2. z. tonik, 3. z. tonik akoru birinci çevrim, 4. z. altdominantın dominantı fonksiyonundadır.
- Ö. 135: Altdominant.
- Ö. 136: 1. ve 2. z. altdominant, 3. z. kadans dört altı akoru, 4. z. dominanttır.
- Ö. 137: Tonik.
- Ö. 138: 1. ve 2. z. dominant, 3. ve 4. z. tonik akorunun birinci çevrimidir.
- Ö. 139: 1. z. ikinci derece akoru, 2. z. dominant, 3. z. tonik, 4. z. tonik akorunun birinci çevrimi olarak kullanılmıştır.
- Ö. 140: 1. z. ikinci derece akoru, 2. z. dominant, 3. z. tonik, 4. z. tonik akorunun birinci çevrimi olarak kullanılmıştır.
- Ö. 141: 1. z. altdominant, 2. z. ikinci derecenin yeden akorunun birinci çevrimi, 3. z. ikinci derece akoru, 4. z. tonik fonksiyonundadır.
- Ö. 142: 1. z. yeden akoru, 2. z. dominantın yeden akorunun birinci çevrimi, 3. z. dominant, 4. z. ikinci derece akorunun birinci çevrimidir.
- Ö. 143: 1. ve 2. z. tonik akorunun birinci çevrimi, 3. ve 4. z. altdominanttır.
- Ö. 144: 1. ve 2. z. kadans dört altı akoru, 3. ve 4. z. dominant akorudur.
- Ö. 145: 1. ve 2. z. tonik akorunun birinci çevrimi, 3. ve 4. z. altdominantın dominant yedilisinin birinci çevrimi durumundadır.
- Ö. 146: Altdominant.
- Ö. 147: Altdominant.
- Ö. 148: Kadans dört altı akoru.
- Ö. 149: Kadans dört altı akoru.
- Ö. 150: Kadans dört altı akoru.
- Ö. 151: Dominant.
- Ö. 152: Tonik.
- Ö. 153: 1. ve 2. z. tonik, 3. z. dominant, 4. z. dominant yedili akorudur.
- Ö. 154: Tonik.
- Ö. 155: 1. ve 2. z. tonik, 3. ve 4. z. dominant yedili akoru durumundadır.
- Ö. 156: 1. ve 2. z. kadans dört altı akoru, 3. ve 4. z. dominant durumundadır.
- Ö. 157: 1. ve 2. z. kadans dört altı akoru, 3. ve 4. z. dominant durumundadır.
- Ö. 158: 1. ve 2. z. kadans dört altı akoru, 3. ve 4. z. dominant durumundadır.

- Ö. 159: 1. z. altıncı derece akoru, 2. z. tonik, 3. z. tonik akoru birinci çevrimi, 4. z. dominantın yeden akoru şeklinde kullanılmıştır.
- Ö. 160: Dominant.
- Ö. 161: Tonik.
- Ö. 162: Dominant akorunun birinci çevrimi olarak kullanılmıştır..
- Ö. 163: Tonik.
- Ö. 164: Dominant.
- Ö. 165: 1., 2. ve 3. z. tonik, 4. z. dominant dominantı durumundadır.
- Ö. 166: Kadans dört altı akoru.
- Ö. 167: 1. ve 2. z. kadans dört altı, 3. z. dominant yedili, 4. z. dominant akorlarından oluşur.
- Ö. 168: 1. ve 2. z. tonik, 3. ve 4. z. dominanttır.
- Ö. 169: 1. ve 2. z. tonik, 3. ve 4. z. dominanttır.
- Ö. 170: Tonik.

1.2.1. İkinci Bölümün Form Analizi – Andante ma Adagio (1 – 52. Ölçüler)

İkinci bölüm, tek bir tema üzerine yazılmıştır ve kısa tutulmuştur. Bu kısalık içinde dahi, bölüme belirli, her türlü gereksiz yüklemekten uzak bir çizgisel açıklık, esin bolluğu, zenginliği egemendir.

Konçertonun ikinci bölümü olan " Andante ma Adagio " bölümü, 2/2'lik sebare vuruşta ve 2 bölmeli lied formundadır. **A – B – A - [B]** röpriz yoktur, tonalite ve işlemler farklıdır.

1 – 13 A Bölmesi

- 1 – 7 Orkestral giriş → Fa majör.
- 7 – 11 A teması → Fa majör.
- 11 – 13 Varış köprüsü → Do majöre modülasyon yapılır.

13 – 28 B Bölmesi

- 13 – 21 B teması → Do majör tonalitesinde
- 22 – 23 Ara müziği [Bir ölçülük ara müziği, fa majöre modülasyon yapar.]
- 23 – 27 Dönüş köprüsü.

28 – 38 A Bölmesinin Tekrarı

- 28 – 34 A bölümünün tekrarı → Fa majör
- 34 – 38 Varış köprüsü → Fa majör

38 – 50 B Bölmesi

- 38 – 48 B teması [Tonalite ve işlemler farklıdır , bu yüzden röpriz kullanılmamıştır.]
- 48 – 50 Ara müziği → Fa majör tonalitesinde

Kadans

50 – 52 Koda

1.2.2. İkinci Bölümün Armonik Analizi

- Ö. 1: 1. ve 2. z. tonik, 3. ve 4. z. dominant yedili akorunun ikinci çevrimidir.
- Ö. 2: 1. ve 2. z. tonik (kök), 3. z. altdominant (önce ikinci derecenin birinci çevrimi, sonra altdominantın kendisi), 4. z. önce tonik akorunun birinci çevrimi, sonra dominant (yedinci derece beşli akorunun birinci çevrimi olarak) kullanılmıştır.
- Ö. 3: 1. z. tonik, 2. z. altdominantın dominant yedilisi, 3. ve 4. z. tonik üzerine altdominant olarak (dört altı akoru) kullanılmıştır..
- Ö. 4: 1. ve 2. z. tonik, 3. ve 4. z. altdominanttan oluşur.
- Ö. 5: 1. z. dominant, 2. z. dominant akorunun üçüncü çevrimi, 3. z. tonik akorunun birinci çevrimi, 4. z. dominant dominantı durumundadır.
- Ö. 6: 1. z. dominant, 2. z. ikinci derecenin dominantı, 3. z. altıncı derece akoru, 4. z. dominant şeklinde armonize edilmiştir.
- Ö. 7: 1. ve 2. z. tonik, 3. z. dominant yedili akorunun ikinci çevrimi, 4. z. dominanttır.
- Ö. 8: 1. z. tonik, 2. z. tonik akorunun birinci çevrimi, 3. z. altdominant, 4. z. ilk yarısı kadans dört altı akoru, ikinci yarısı altıncı derece olan re – fa – la akorunun yedinci derecesidir.
- Ö. 9: 1. z. ilk yarısı altıncı derece, ikinci yarısı altdominant akorunun birinci çevrimi, 2. z. dominant yedili akoru, 3. z. ilk yarısı tonik, ikinci yarısı altıncı derece akoru, 4. z. ilk yarısı altdominant, ikinci yarısı ikinci derece akoru temel durumdadır.
- Ö. 10: 1. z. ilk yarısı tonik akorunun birinci çevrimi, ikinci yarısı altdominant, 2. z. ilk yarısı kadans dört altı akoru, ikinci yarısı dominant yedili akoru, 3. z. ilk yarısı tonik, ikinci yarısı altdominantın akorunun dominantı, 4. z. ilk yarısı dominant dominantı akoru, ikinci yarısı dominant yedili akorudur.
- Ö. 11: 1. z. tonik, 2. z. altıncı derece akorunun birinci çevrimi, 3. z. dominant dominantı akoru, 4. z. dominant akorudur.

- Ö. 12: 1. ve 2. z ilk yarısı dominant dominantı akorunun birinci çevrimi, 2. z. ikinci yarısı dominant yedili akoru, 3. z. dominant yedili akorunun üçüncü çevrimi, 4. z. dominant dominantı akorudur.
- Ö. 13: Do majöre modülasyon yapılır. 1. ve 2. z. dominant, 3. ve 4. z. toniktir.
- Ö. 14: 1. ve 2. z. dominant, 3. ve 4. z. tonik akorundadır.
- Ö. 15: 1. ve 2. z. altdominant, 3. ve 4. z. tonik akorunda armonize edilmiştir.
- Ö. 16: 1. ve 2. z. dominant, 3. z. tonik, 4. z. altdominant olarak kullanılmıştır.
- Ö. 17: 1. z. kadans dört altı akoru, 2. z. dominant yedili akorunun üçüncü çevrimi 3. z. tonik akorunun birinci çevrimi, 4. z. ikinci derece akorunun birinci çevrimi şeklinde armonize edilmiştir.
- Ö. 18: 1. z. kadans dört altı akoru, 2. z. dominant yedili akorunun üçüncü çevrimi, 3. z. tonik akorunun birinci çevrimi, 4. z. Fa majöre göre dominant yedili akorunun birinci çevrimidir.
- Ö. 19: 1. z. Fa majörde tonik durumunda, 2. z. dominant dominantı akorunun birinci çevrimi, 3. ve 4. z. dominant akorunun ikinci çevrimidir.
- Ö. 20: 1. ve 2. z. dominant dominantı, 3. z. do majöre modülasyon ile tonik durumunda, 4. z. ilk yarısı tonik, ikinci yarısı köksüz dominant yedili akorudur.
- Ö. 21: 1. z. ilk yarısı köksüz dominant yedili akoru, ikinci yarısı tonik, 2. z. tonik, 3. z. ilk yarısı dominant, ikinci yarısı tonik, 4. z. ilk yarısı tonik, ikinci yarısı yedinci derece akorunun birinci çevrimi durumundadır.
- Ö. 22: Bu ölçüden itibaren sol minöre geçişi hazırlayan aradominant akorları kullanılmıştır. 1. z. tonik, 2. z. aradominantı, 3. z. altıncı derece akoru, 4. z. aradominantı şeklinde armonize edilmiştir.
- Ö. 23: 1. ve 2. z. altdominant birinci çevrim, 3. ve 4. z. dominant yedili akoru.
- Ö. 24: 1. ve 2. z. dominant yedili akoru, 3. ve 4. z. tonik durumundadır.
- Ö. 25: Fa majöre modülasyon başlar. 1., 2. ve 3. z. dominant yedili akoru, 4. z. ise kadans dört altı akoru şeklindedir.
- Ö. 26: 1. z. kadans dört altı akoru, 2. z. dominant, 3. z. ilk yarısı dominant, ikinci yarısı altıncı derecenin dominantı, 4. z. ilk yarısı altıncı derece akoru, ikinci yarısı ise dominant durumundadır.
- Ö. 27: 1. z. ilk yarısı tonik, ikinci yarısı tonik akorunun birinci çevrimi, 2. z. tonik akorunun birinci çevrimi, 3. z. üçüncü derece akoru, 4. z. köksüz dominant yedili akoru olarak kullanılmıştır.
- Ö. 28: 1. ve 2. z. tonik, 3. ve 4. z. dominant akorlarından oluşur.

- Ö. 29: 1. z. tonik, 2. z. tonik akorunun birinci çevrimi, 3. z. altdominant, 4. z. ilk yarısı kadans dört altı akoru, ikinci yarısı dominant yedili akoru olarak kullanılmıştır.
- Ö. 30: 1. z. tonik, 2. z. altdominantın dominantı, 3. ve 4. z. altdominanttır.
- Ö. 31: 1. ve 2. z. tonik, 3. z. dominant yedili akoru, 4. z. ilk yarısı dominant yedili, ikinci yarısı altıncı derecenin dominantı akorları kullanılmıştır.
- Ö. 32: 1. z. ilk yarısı altıncı derece, ikinci yarısı altdominantın birinci çevrimi, 2. z. dominantın birinci çevrimi, 3. z. ilk yarısı tonik, ikinci yarısı altıncı derece, 4. z. ilk yarısı altdominant, ikinci yarısı ikinci derece akoru olarak kullanılmıştır.
- Ö. 33: 1. z. tonik birinci çevrim ve altdominant, 2. z. kadans dört alt akoru ve beraberinde dominant yedili akoru, 3. z. ilk yarısı tonik, ikinci yarısı ikinci derecenin dominantı, 4. z. ilk yarısı ikinci derece majör olarak, son sekizliği ise dominant olarak armonize edilmiştir.
- Ö. 34: 1. z. tonik, 2. z. altıncı derece akoru, 3. z. dominant dominantı yedili akorunun üçüncü çevrimi, 4. z. ilk yarısında dominant akorunun birinci çevrimi, ikinci yarısında ikinci derecenin dominantı kullanılmıştır.
- Ö. 35: 1. z. altıncı derece, 2. z. altdominantın birinci çevrimi, 3. z. üçüncü derecenin dominant yedilisinin üçüncü çevrimi, 4. z. ilk yarısında üçüncü derecenin birinci çevrimi, ikinci yarısında altdominantın dominantı akorunun ikinci çevrimi olarak kullanılmıştır.
- Ö. 36: 1. z. altdominant, 2. z. ikinci derece akorunun birinci çevrimi, 3. z. dominant akorunun üçüncü çevrimi, 4. z. tonik akorunun birinci çevrimi olarak kullanılmıştır.

[34 – 36. ölçüler arasında armoni yürüyüşü vardır. Her ölçü bir kalıptır.]

- Ö. 37: 1. ve 2. z. ilk yarısı, dominant yedilisinin birinci çevrimi, ikinci yarısı, tonik, 3. ve 4. z. tonik akorlarıyla armonize edilmiştir.
- Ö. 38: 1. ve 2. z. dominant, 3. ve 4. z. tonik akorları kullanılmıştır.
- Ö. 39: 1. ve 2. z. dominant, 3. ve 4. z. tonik akorları kullanılmıştır.
- Ö. 40: 1. ve 2. z. altdominant, 3. ve 4. z. tonik akorları kullanılmıştır.
- Ö. 41: 1. ve 2. z. dominant yedili akoru, 3. ve 4. z. tonik akoru kullanılmıştır.
- Ö. 42: 1. ve 2. z. dominant yedili akoru, 3. z. tonik, 4. z. ikinci derece akorunun birinci çevrimi olarak armonize edilmiştir.

- Ö. 43: 1. z. kadans dört altı akoru, 2. z. dominant yedili akorunun üçüncü çevrimi, 3. z. tonik akorunun birinci çevrimi, 4. z. ikinci derece akorunun birinci çevrimi olarak kullanılmıştır.
- Ö. 44: 1. z. kadans dört altı akoru, 2. z. dominant yedili akorunun üçüncü çevrimi, 3. z. tonik akorunun birinci çevrimi, 4. z. altdominant yedili akorunun birinci çevrimi olarak kullanılmıştır.
- Ö. 45: 1. z. altdominant, 2. z. dominant dominantı (yedili akorunun birinci çevrimi olarak), 3. z. kadans dört altı akoru, 4. z. dominant yedili akorunun üçüncü çevrimi olarak kullanılmıştır.
- Ö. 46: 1. z. tonik akorunun birinci çevrimi, 2. z. ilk yarısı tonik akorunun birinci çevrimi, ikinci yarısı altdominantın dominantı, 3. ve 4. z. altdominant akorlarına yer verilmiştir.
- Ö. 47: 1. ve 2. z. kadans dört altı akoru, 3. ve 4. z. dominant durumundadır.
- Ö. 48: 1. z. tonik, 2. z. altdominant, 3. z. tonik akorunun birinci çevrimi, 4. z. altdominant akorunun birinci çevrimi olarak kullanılmıştır..
- Ö. 49: 1. ve 2. z. kadans dört altı akoru, 3. ve 4. z. dominanttır.
- Ö. 50: 1. z. tonik, 2. z. dominant, 3. z. tonik, 4. z. dominanttır.
- Ö. 51: 1. z. tonik, 2. z. altdominantın dominantı, 3. z. altdominant akorunun birinci çevrimi, 4. z. dominant (9. derece olarak) durumundadır.
- Ö. 52: Dominant.

1.3.1. Üçüncü Bölümün Form Analizi – Rondo (1 – 150. Ölçüler)

W. A. Mozart'ın 3/4'lük ölçüdeki bu rondosu, triolu lied'e yaklaşan formuyla dikkat çekmektedir. Bölümün ana teması iki kısımlı bir menuet'dir. Rondo temasının da kullanıldığı "gelişim" karakterindeki D periyodu triolu lied formundaki trio kısmını çağrıştırmaktadır. Zaten bölümün başında bulunan "Tempo di Menuetto" ifadesi de bunu doğrulamaktadır. Biz bu forma, tam gelişmemiş üç bölmeli lied formu diyebiliriz.

Ö. 1 – Ö. 21 arasında orkestra rondo temasını duyurur. Bu nedenle yukarıdaki **a – b – a** formu, bütün bölümün değil yalnızca rondo (**A**) temasının formudur. Bölümün form şeması aşağıdaki gibi gösterilebilir;

[**A** (a–b–a) – **B** – **C** – **A**] **D** [**A** – **B** – **C** – **A**]

1 – 21 A, Rondo Teması → Orkestra tarafından çalınır,

- **a**, Si bemol majör tonalitesinde 8 ölçülük bir periyottur.
- **b**, Fa majör tonalitesinde 4 ölçülük bir cümledir.
- **a**, Si bemol majörde 8 ölçülük periyot tekrarlanır.

21 – 29 B Episodu → Tonalite Si bemol majördür. Fagot solo başlar.

29 – 51 C Episodu → Fa majör tonalitesindedir.

51 – 59 A, Rondo Teması → Yalnızca - **a** - periyodu duyurulur.
Si bemol majör tonalitesindedir.

59 – 81 D Episodu → Trio karakterinde ve Sol minör tonalitesinde gelen orta periyottur.

81 – 89 A, Rondo Teması → Yalnızca - **a** - periyodu duyurulur.
Si bemol majör tonalitesindedir.

89 – 125 B Episodu → Burada rondo formu tamamen duyurulmuştur.
Si bemol majör tonalitesindedir.

125 – 138 C Episodu → Si bemol majör tonalitesindedir.

138 – 145 A, Rondo Teması → Si bemol majör tonalitesindedir.

145 – 150 Koda → Si bemol majör tonalitesindedir.

1.3.2. Üçüncü Bölümün Armonik Analizi

- Ö. 1: 1. z. tonik, 2. z. tonik akorunun birinci çevrimi, 3. z. toniktir.
- Ö. 2: 1. z. ikinci derece akoru, 2. z. altdominant akorunun birinci çevrimi, 3. z. yedinci derece akoru olarak kullanılmıştır.
- Ö. 3: 1. z. tonik, 2. z. altıncı derece, 3. z. altdominant olarak kullanılmıştır.
- Ö. 4: 1. ve 2. z. dominant, 3. z. yeden akoru birinci çevrimi durumundadır.
- Ö. 5: 1. ve 2. z. tonik akorunun birinci çevrimi, 3. z. toniktir.
- Ö. 6: 1. z. ikinci derece akoru, 2. z. altdominantın birinci çevrimi, 3. z. yeden akoru şeklinde armonize edilmiştir.
- Ö. 7: 1. z. tonik, 2. z. tonik akorunun ikinci çevrimi, 3. z. dominanttır.
- Ö. 8: 1. z. tonik, 2. z. tonik akorunun ikinci çevrimi, 3. z. toniktir.
- Ö. 9: 1. ve 2. z. dominant, 3. z. tonik akorunun ikinci çevrimidir.
- Ö. 10: 1. z. dominant, 2. z. ilk yarısı dominant yedili, ikinci yarısı dominant, 3. z. ilk yarısı dominant yedili akoru, ikinci yarısı ise dominanttır.
- Ö. 11: Tonik.
- Ö. 12: Tonik.
- Ö. 13: 1. z. tonik, 2. z. tonik akorunun birinci çevrimi, 3. z. toniktir.
- Ö. 14: 1. z. ikinci derece akoru, 2. z. altdominant akorunun birinci çevrimi, 3. z. yedinci derece akoru olarak kullanılmıştır.
- Ö. 15: 1. z. tonik, 2. z. altıncı derece akoru, 3. z. altdominanttır.
- Ö. 16: 1. ve 2. z. dominant, 3. z. yeden akorunun ikinci çevrimi ya da aynı akora dominant akorunun üçüncü çevrimi de diyebiliriz.
- Ö. 17: 1. ve 2. z. tonik birinci çevrim, 3. z. tonik akorları kullanılmıştır.
- Ö. 18: 1. z. ikinci derece akoru, 2. z. altdominant akorunun birinci çevrimi, 3. z. yeden akoru olarak kullanılmıştır.

- Ö. 19: 1. z. tonik, 2. z. tonik akorunun ikinci çevrimi, 3. z. dominant akoru olarak armonize edilmiştir.
- Ö. 20: 1. z. tonik, 2. z. tonik akorunun ikinci çevrimi, 3. z. toniktir.
- Ö. 21: 1. z. tonik, 2. z. tonik akoru birinci çevrim, 3. z. tonik durumundadır.
- Ö. 22: 1. z. yedinci derece akorunun birinci çevrimi, 2. z. ilk yarısı dominant yedili akoru, ikinci yarısı dominantta kalıyor, 3. z. ise dominant yedili akorunun ikinci çevrimi olarak kullanılmıştır.
- Ö. 23: 1. z. tonik, 2. z. altdominant, 3. z. dominant dominantı akordur.
- Ö. 24: 1. ve 2. z. dominant, 3. z. bir üçleme [triole] kullanılmıştır. İlk parçası, dominant yedili akorunun üçüncü çevrimi, ikinci parçası tonik akorunun birinci çevrimi, üçüncü parçası dominant ikinci çevrim olan akorun üçlüsü kullanılmamıştır.
- Ö. 25: 1. z. tonik, 2. z. üçüncü derece, teorik olarak bakılırsa kök ses olmadığı için bu akor, üçüncü derece akoru gibi görünüyor. Ancak bu ölçüdeki yürüyüş göz önünde bulundurulursa burası, tonik akorunun birinci çevrimidir. 3. z. toniktir
- Ö. 26: Dominant.
- Ö. 27: 1. z. tonik, 2. z. ikinci derecenin ikinci çevrimi, 3. z. dominanttır.
- Ö. 28: Tonik.
- Ö. 29: Tonik.
- Ö. 30: Dominant akorunun birinci çevrimi kullanılmıştır.
- Ö. 31: 1. ve 2. z. Fa majör yeden akorunun birinci çevrimi, 3. z. aynı akorun temel durumu kullanılmıştır.
- Ö. 32: 1. z. Fa majöre göre tonik durumunda, 2. z. ilk yarısı dominant, ikinci yarısı yeden akorunun ikinci çevrimi, 3. z. ilk yarısı ikinci derece akorunun yedilisi, ikinci yarısı yeden akoru birinci çevrimidir.
- Ö. 33: 1. z. tonik, 2. z. tonik akorunun birinci çevrimi, 3. z. toniktir.
- Ö. 34: 1. z. yeden akorunun birinci çevrimi, 2. z. yeden akoru temel durumunda, 3. z. dominant yedili akoru olarak kullanılmıştır.
- Ö. 35: 1. z. tonik, 2. z. tonik akorunun birinci çevrimi, 3. z. toniktir.
- Ö. 36: 1. z. yeden akorunun birinci çevrimi, 2. z. yeden akoru temel durumunda, 3. z. dominant yedili akoru olarak kullanılmıştır.
- Ö. 37: 1. z. tonik, 2. ve 3. z. tonik akorunun birinci çevrimidir.
- Ö. 38: 1. z. ikinci derece akorunun birinci çevrimi, 2. z. altdominant, 3. z. yeden akorunun birinci çevrimi olarak kullanılmıştır.

- Ö. 39: 1. z. ilk yarısı tonik, ikinci yarısı altdominant, 2. z. kadans dört altı akoru, 3. z. dominant akorunun üçüncü çevrimi şeklinde kullanılmıştır.
- Ö. 40: Tonik akorunun birinci çevrimi kullanılmıştır.
- Ö. 41: Altdominant.
- Ö. 42: Tonik akorunun birinci çevrimi kullanılmıştır.
- Ö. 43: 1. z. altdominant, 2. z. kadans dört altı, 3. z. dominant yedili akoru olarak kullanılmıştır.
- Ö. 44: 1. z. tonik akoruna alt abantı, 2. z. tonik, 3. z. Fa minöre modülasyon yapılarak armonize edilmiştir.
- Ö. 45: Fa minör tonalitesinde tonik akorunun birinci çevrimi kullanılmıştır.
- Ö. 46: 1. ve 2. z. Do minörün dominant yedilisi, 3. z. aynı akorun birinci çevrimi olarak armonize edilmiştir.
- Ö. 47: 1. ve 2. z. Do minör tonalitesinde tonik, 3. z. Si bemol majörün dördüncü derece akoru altere edilerek minör hale getirilmiş ve birinci çevrimi kullanılmış, böylece Si bemol majöre modülasyon yapılmıştır.
- Ö. 48: 1. ve 2. z. Si bemol majöre göre dominant yedili akoru, 3. z. aynı akorun birinci çevrimi olarak kullanılmıştır.
- Ö. 49: 1. ve 2. z. tonik, 3. z. ilk yarısı altdominant, ikinci yarısı ise ikinci derece akorunun birinci çevrimi durumundadır.
- Ö. 50: 1. ve 2. z. kadans dört altı akoru, 3. z. dominant yedili akordur.
- Ö. 51: 1. z. tonik, 2. z. tonik akorunun birinci çevrimi, 3. z. toniktir.
- Ö. 52: 1. z. ikinci derece akoru, 2. z. altdominantın birinci çevrimi, 3. z. yeden akoru durumundadır.
- Ö. 53: 1. z. tonik, 2. z. altıncı derece akoru, 3. z. ikinci derece akordur.
- Ö. 54: 1. ve 2. z. kadans dört altı akoru, 3. z. yeden akoru ikinci çevrimidir.
- Ö. 55: 1. ve 2. z. tonik akorunun birinci çevrimi, 3. z. tonik durumundadır.
- Ö. 56: 1. z. ikinci derece akoru, 2. z. altdominantın birinci çevrimi, 3. z. yeden akoru durumundadır.
- Ö. 57: 1. z. tonik, 2. z. kadans dört altı, 3. z. dominant akordur.
- Ö. 58: Tonik.
- Ö. 59: Sol minör tonalitesinde tonik durumundadır.
- Ö. 60: Yeden akorunun birinci çevrimi olarak kullanılmıştır.
- Ö. 61: Tonik akorunun birinci çevrimi kullanılmıştır.
- Ö. 62: Yeden akorunun ikinci çevrimi olarak kullanılmıştır.

- Ö. 63: 1. z. tonik akorunun birinci çevrimi, 2. z. yeden akorunun birinci çevrimi, 3. z. toniktir.
- Ö. 64: 1. z. yeden akoru kök durumu, 2. z. altdominant akorunun birinci çevrimi, 3. z. üçüncü derece akorunun birinci çevrimi durumundadır.
- Ö. 65: 1. z. altdominant, 2. z. kadans dört altı, 3. z. dominant yedili akoru şeklinde armonize edilmiştir.
- Ö. 66: 1. ve 2. z. ikinci derece akorunun üçüncü çevrimi, 3. z. ise tonik akoru olarak kullanılmıştır.
- Ö. 67: 1. z. üçüncü derece akorunun üçüncü çevrimi, 2. z. üçüncü derece akorunun ikinci çevrimi, 3. z. altıncı derecenin dominant yedilisi birinci çevrim durumundadır.
- Ö. 68: Altıncı derece akoru.
- Ö. 69: Fa majör tonalitesine modülasyon yapılmıştır. 1. z. dominant yedili akorunun üçüncü çevrimi, 2. z. dominant yedili akorunun ikinci çevrimi, 3. z. dominant yedili akorunun birinci çevrimi şeklindedir.
- Ö. 70: Fa majör tonalitesinde tonik durumundadır.
- Ö. 71: 1. z. sol majör dominant yedili akorunun üçüncü çevrimi, 2. z. aynı akorun ikinci çevrimi, 3. z. ise aynı akorun birinci çevrimidir.
- Ö. 72: Sol majör tonalitesinde tonik durumundadır.
- Ö. 73: Sol minör tonalitesinde tonik durumundadır.
- Ö. 74: Yeden akorunun birinci çevrimi olarak kullanılmıştır.
- Ö. 75: Tonik akorunun birinci çevrimi durumundadır.
- Ö. 76: Yeden akorunun ikinci çevrimi olarak kullanılmıştır.
- Ö. 77: 1. z. tonik akorunun birinci çevrimi, 2. z. yeden akorunun birinci çevrimi, 3. z. toniktir.
- Ö. 78: 1. z. yeden akoru, 2. z. altdominant akorunun birinci çevrimi, 3. z. üçüncü derece akorunun birinci çevrimi durumundadır.
- Ö. 79: 1. z. altdominant, 2. z. kadans dört altı, 3. z. dominant yedili akoru.
- Ö. 80: 1. ve 2. z. ikinci derece akorunun üçüncü çevrimi, 3. z. ise toniktir.
- Ö. 81: 1. z. tonik, 2. z. tonik akorunun birinci çevrimi, 3. z. toniktir.
- Ö. 82: 1. z. ikinci derece akoru, 2. z. altdominantın birinci çevrimi, 3. z. yeden akoru durumundadır.
- Ö. 83: 1. z. tonik, 2. z. altıncı derece akoru, 3. z. ikinci derece akorudur.
- Ö. 84: 1. ve 2. z. kadans dört altı akoru, 3. z. yeden akoru ikinci çevrimidir.
- Ö. 85: 1. ve 2. z. tonik akorunun birinci çevrimi, 3. z. tonik durumundadır.

- Ö. 86: 1. z. ikinci derece akoru, 2. z. altdominantın birinci çevrimi, 3. z. yeden akoru durumundadır.
- Ö. 87: 1. z. tonik, 2. z. kadans dört altı, 3. z. dominant akordur.
- Ö. 88: Tonik.
- Ö. 89: 1. z. Si bemol majör tonalitesinde tonik, 2. z. tonik akorunun birinci çevrimi, 3. z. yeniden tonik durumundadır.
- Ö. 90: 1. z. Si bemol majör tonalitesinde tonik, 2. z. tonik akorunun birinci çevrimi, 3. z. yeniden tonik durumundadır.
- Ö. 91: Altdominant.
- Ö. 92: Dominant.
- Ö. 93: 1. z. Si bemol majör tonalitesinde tonik, 2. z. tonik akorunun birinci çevrimi, 3. z. yeniden tonik durumundadır.
- Ö. 94: 1. z. Si bemol majör tonalitesinde tonik, 2. z. tonik akorunun birinci çevrimi, 3. z. yeniden tonik durumundadır.
- Ö. 95: 1. z. tonik, 2. z. ikinci derece akorunun birinci çevrimi, 3. z. dominant akorlarıyla armonize edilmiştir.
- Ö. 96: Tonik.
- Ö. 97: 1. ve 2. z. tonik, 3. z. altdominantın dominant yedilisinin birinci çevrimi durumundadır.
- Ö. 98: Altdominant.
- Ö. 99: Fa majör tonalitesinde dominantın dominant yedili akorunun birinci çevrimi olarak kullanılmıştır.
- Ö. 100: Fa majör tonalitesinde tonik durumundadır.
- Ö. 101: 1. z. tonik, 2. z. altdominantın ikinci çevrimi, 3. z. dominant yedili akorunun birinci çevrimi olarak kullanılmıştır.
- Ö. 102: 1. z. tonik, 2. z. altdominantın ikinci çevrimi, 3. z. dominant yedili akorunun birinci çevrimi olarak kullanılmıştır.
- Ö. 103: 1. z. tonik, 2. z. altdominantın ikinci çevrimi, 3. z. dominant yedili akorunun birinci çevrimi olarak kullanılmıştır.
- Ö. 104: 1. z. tonik, 2. z. altdominantın ikinci çevrimi, 3. z. dominant yedili akorunun birinci çevrimi olarak kullanılmıştır.
- Ö. 105: 1. z. tonik, 2. z. altdominantın ikinci çevrimi, 3. z. altdominant akoru üçlüsü bemol olarak kullanılmıştır.
- Ö. 106: Tonik akoru üzerinde plagal kadans yapılmıştır.

- Ö. 107: 1. z. Si bemol majör tonalitesinde tonik, 2. z. tonik akorunun birinci çevrimi, 3. z. toniktir.
- Ö. 108: 1. z. dominant yedili akoru, 2. z. yedinci derece yani köksüz dominant yedili akoru, 3. z. dominant yedili akoru durumundadır.
- Ö. 109: 1. z. tonik, 2. z. altıncı derece, 3. z. altdominant durumundadır.
- Ö. 110: 1. ve 2. z. dominant, 3. z. dominant yedili akorunun üçüncü çevrimidir.
- Ö. 111: 1. z. tonik akorunun birinci çevrimi, 2. ve 3. z. toniktir.
- Ö. 112: 1. z. dominant yedili akoru, 2. z. yedinci derece yani köksüz dominant yedili akoru, 3. z. dominant yedili akoru durumundadır.
- Ö. 113: 1. z. tonik, 2. z. tonik akorunun birinci çevrimi, 3. z. dominant yedili akoru olarak kullanılmıştır.
- Ö. 114: Tonik.
- Ö. 115: 1. ve 2. z. dominant, 3. z. altdominant akorunun ikinci çevrimidir.
- Ö. 116: Dominant yedili akoru.
- Ö. 117: Tonik.
- Ö. 118: Tonik.
- Ö. 119: 1. z. tonik, 2. z. tonik akorunun birinci çevrimi, 3. z. toniktir.
- Ö. 120: 1. z. ikinci derece akoru, 2. z. köksüz dominant yedili, ancak teorik olarak yedinci derece, 3. z. dominant yedili akoru durumundadır.
- Ö. 121: 1. z. tonik, 2. z. altıncı derece akoru, 3. z. ikinci derece akorudur.
- Ö. 122: 1. ve 2. z. dominant, 3. z. dominant yedili akorunun üçüncü çevrimidir.
- Ö. 123: 1. z. tonik, 2. z. tonik akorunun birinci çevrimi, 3. z. toniktir.
- Ö. 124: 1. z. ikinci derece akoru, 2. z. köksüz dominant yedili, ancak teorik olarak yedinci derece, 3. z. dominant yedili akoru durumundadır.
- Ö. 125: 1. z. tonik, 2. ve 3. z. dominanttır.
- Ö. 126: 1. z. tonik, 2. z. tonik akorunun birinci çevrimi, 3. z. toniktir.
- Ö. 127: 1. z. ikinci derece akoru, 2. z. yedinci derece, 3. z. dominant yedili akoru şeklinde armonize edilmiştir.
- Ö. 128: 1. z. tonik, 2. z. tonik akorunun birinci çevrimi, 3. z. toniktir.
- Ö. 129: 1. z. ikinci derece akoru, 2. z. yedinci derece, 3. z. dominant yedili akoru şeklinde armonize edilmiştir.
- Ö. 130: 1. z. tonik, 2. ve 3. z. tonik akorunun birinci çevrimidir.
- Ö. 131: İkinci derece akorunun birinci çevrimi kullanılmıştır.

- Ö. 132: 1. ve 2. z. dominant yedili, 3. z. dominant yedili akorunun üçüncü çevrimi olarak armonize edilmiştir.
- Ö. 133: Tonik akorunun birinci çevrimi kullanılmıştır.
- Ö. 134: İkinci derece akoru kullanılmıştır.
- Ö. 135: General Pause (Orkestrada susku).
- Ö. 136: Kadans dört altı akoru kullanılmıştır.
- Ö. 137: Dominant yedili akoru kullanılmıştır.
- Ö. 138: 1. z. tonik, 2. z. tonik akorunun birinci çevrimi, 3. z. toniktir.
- Ö. 139: 1. z. ikinci derece, 2. z. altdominant akorunun birinci çevrimi, 3. z. yedinci derece akoru durumundadır.
- Ö. 140: 1. z. tonik, 2. z. altıncı derece, 3. z. ikinci derece akorudur.
- Ö. 141: 1. ve 2. z. dominant, 3. z. dominant yedili akorunun üçüncü çevrimidir.
- Ö. 142: 1. ve 2. z. tonik akorunun birinci çevrimi, 3. z. toniktir.
- Ö. 143: 1. z. ikinci derece, 2. z. altdominant akorunun birinci çevrimi, 3. z. köksüz dominant yedili akoru olarak kullanılmıştır.
- Ö. 144: 1. z. tonik, 2. z. kadans dört altı, 3. z. dominant akorudur.
- Ö. 145: Tonik akorunun birinci çevrimi kullanılmıştır.
- Ö. 146: 1. z. ikinci derece akorunun birinci çevrimi, 2. z. kadans dört altı akoru, 3. z. dominant yedili akorunun üçüncü çevrimi durumundadır.
- Ö. 147: Tonik akorunun birinci çevrimi kullanılmıştır.
- Ö. 148: 1. z. ikinci derece akorunun birinci çevrimi, 2. z. kadans dört altı akoru, 3. z. dominant yedili akorunun üçüncü çevrimi durumundadır.
- Ö. 149: 1. z. tonik, 2. z. ilk yarısı tonik akorunun birinci çevrimi, ikinci yarısı tonik, 3. z. ilk yarısı tonik akorunun birinci çevrimi, ikinci yarısı kadans dört altı akorudur.
- Ö. 150: Tonik.

İKİNCİ BÖLÜM

2.1. J. N. HUMMEL, FA MAJÖR, W 23, FAGOT KONÇERTOSU

2.1.1. Birinci Bölümün Form Analizi – Allegro Moderato (1 – 333. Ölçüler)

Sonat Allegrosu formunda, 4/4'lük ölçüde yazılmıştır. J. N. Hummel'in Fa majör fagot konçertosu 1805 yılında yazılmıştır. Özellikle fagotta teknik açıdan çok zorlayıcı bir eser olarak göze çarpar. Hummel'in özgün biçemi özellikle geliştirim bölümünde dikkati çekmektedir. Oldukça uzun bir gelişim bölümü kullanmış ve uzak tonalitelere giderek armoni bilgisini ve bestecilik yönünü ortaya koymuştur.

1 – 62 Önsürim (First Exposition)

- 1 – 16 → (8 + 8) **A** Teması, Fa majör tonalitesindedir.
- 16 – 29 → Varış Köprüsü
- 29 – 45 → **B** teması, Do majör tonalitesindedir.
- 45 – 62 → Koda

62 – 170 Serim (Exposition)

- 62 – 85 → **A** Teması, Fa Majör tonalitesindedir.
- 85 – 109 → Varış Köprüsü
- 109 – 163 → **B** Teması, Mi bemol majör tonalitesindedir. Tema, 126. ölçüde Do Majör tonundan duyulur.
- 163 – 170 → Koda

170 – 251 Gelişim (Development)

251 – 333 Yeniden Serim (Re – exposition)

- 251 – 272 → **A** Teması, Fa Majör tonalitesindedir.
- 272 – 314 → **B** Teması, Fa Majör tonalitesindedir.
- 314 – 333 → Koda

2.1.2. Birinci Bölümün Armonik Analizi

- Ö. 1: Tonik.
- Ö. 2: Tonik.
- Ö. 3: 1. z. ikinci derece akorunun üçüncü çevrimi, 2. z. dominant yedili akorunun birinci çevrimidir.
- Ö. 4: Tonik.
- Ö. 5: Altdominant.
- Ö. 6: Tonik.
- Ö. 7: 1. z. dominant yedili akorunun birinci çevrimi, 2. z. ilk yarısı tonik, ikinci yarısı dominant dominantı akorlarından oluşmaktadır.
- Ö. 8: Dominant.
- Ö. 9: Tonik.
- Ö. 10: Tonik.
- Ö. 11: 1. z. ikinci derece akorunun üçüncü çevrimi, 2. z. dominant yedili akorunun birinci çevrimi durumundadır.
- Ö. 12: Tonik.
- Ö. 13: Altdominant.
- Ö. 14: Tonik akorunun birinci çevrimi durumundadır.
- Ö. 15: 1. z. altdominant, 2. z. ilk yarısı tonik akorunun birinci çevrimi, ikinci yarısı dominant yedili akorudur.
- Ö. 16: Tonik.
- Ö. 17: 1. z. ilk yarısı tonik, ikinci yarısı aradominantı, 2. z. altıncı derece akorunun birinci çevrimi durumundadır.
- Ö. 18: Altıncı derece akorunun dominantı durumundadır.
- Ö. 19: Altıncı derece akorunun dominantı durumundadır.
- Ö. 20: Altıncı derece akoru kök durumunda kullanılmıştır.
- Ö. 21: Altıncı derece akorunun üçüncü çevrimi durumundadır.
- Ö. 22: 1. z. dominant dominantı, 2. z. altıncı derece akorunun ikinci çevrimidir.
- Ö. 23: Dominant dominantı olarak kullanılmıştır.
- Ö. 24: 1. z. dominant, 2. z. dominant dominantıdır.
- Ö. 25: Sol – si naturel – re armonisinin dominantı kullanılmıştır.
- Ö. 26: 1. z. dominant dominantı, 2. z. dominant durumundadır.
- Ö. 27: 1. z. dominant dominantı, 2. z. dominant durumundadır.

- Ö. 28: Dominant dominantı akoru.
- Ö. 29: Do majör tonalitesine modülasyon yapılmıştır. Bu tonaliteye “mükemmel tam kadans” ile gelinmiştir. Bu ölçü, do majör tonalitesine göre tonik durumundadır.
- Ö. 30: Tonik.
- Ö. 31: 1. z. ikinci derece akorunun dominantı, 2. z. ilk yarısı ikinci derece akoru, ikinci yarısı ise dominant dominantı durumundadır.
- Ö. 32: 1. z. ilk yarısı dominant, ikinci yarısı dominant akorunun üçüncü çevrimi, 2. z. ikinci derece akorunun dominantı olarak kullanılmıştır.
- Ö. 33: 1. z. ilk yarısı ikinci derece akoru, ikinci yarısı ikinci derecenin dominantının birinci çevrimi durumunda, 2. z. ikinci derece akorunun dominantı olarak kullanılmıştır.
- Ö. 34: 1. z. altdominant, 2. z. ikinci derece akorudur.
- Ö. 35: 1. z. ilk yarısı altdominant dominantı, ikinci yarısı altdominant, 2. z. ilk yarısı altdominant, ikinci yarısı aradominantı olarak kullanılmıştır.
- Ö. 36: 1. z. altıncı derece akoru altere edilmiştir. 2. z. Fa majöre modülasyon yapılmıştır. Fa majöre göre dominant yedili akorunun ikinci çevrimidir.
- Ö. 37: 1. z. ilk yarısı tonik, ikinci yarısı dominant, 2. z. ilk yarısı tonik, ikinci yarısı dominant olarak kullanılmıştır.
- Ö. 38: 1. z. ilk yarısı tonik, ikinci yarısı dominant, 2. z. ilk yarısı tonik, ikinci yarısı dominant olarak kullanılmıştır.
- Ö. 39: İkinci derece akorunun birinci çevrimi durumundadır.
- Ö. 40: 1. z. dominant yedili akorunun üçüncü çevrimi, 2. z. ilk yarısı tonik akorunun birinci çevrimi, ikinci yarısı yedinci derece akoru olarak kullanılmıştır.
- Ö. 41: 1. z. ilk yarısı tonik, ikinci yarısı ikinci derece akorunun birinci çevrimi, 2. z. dominant fonksiyonundadır.
- Ö. 42: 1. z. dominant dominantı, 2. z. yedinci derece akorunun ikinci çevrimi durumundadır.
- Ö. 43: 1. z. dominant yedili akorunun üçüncü çevrimi, 2. z. ilk yarısı tonik akorunun birinci çevrimi, ikinci yarısı ise altdominant fonksiyonundadır.
- Ö. 44: 1. z. ilk yarısı tonik, ikinci yarısı ikinci derece akorunun birinci çevrimi, 2. z. ilk yarısı kadans dört altı, ikinci yarısı dominant yedili akorudur.
- Ö. 45: Tonik.

- Ö. 46: 1., 2. ve 3. z. dominant yedili akorunun birinci çevrimi, 4. z. dominant fonksiyonundadır.
- Ö. 47: Tonik.
- Ö. 48: 1., 2. ve 3. z. dominant yedili akorunun birinci çevrimi, 4. z. dominant fonksiyonundadır.
- Ö. 49: Tonik.
- Ö. 50: Altıncı derece akoru.
- Ö. 51: Altdominant.
- Ö. 52: 1., 2. ve 3. z. tonik akorunun birinci çevrimi, 4. z. Do majör tonalitesine göre yedinci derece akorunun birinci çevrimi durumundadır.
- Ö. 53: 1. z. Do majöre göre altdominant akorunun birinci çevrimi, 2. z. Re minöre göre üçüncü derece akorunun birinci çevrimi, 3. z. altıncı derece akoru, 4. z. Fa majöre göre yedinci derece akorunun birinci çevrimi olarak kullanılmıştır.
- Ö. 54: 1. ve 2. z. Do majöre göre yedinci derece eksik yedili akoru, 3. ve 4. z. Fa majöre modülasyon yapılarak Fa majörde altdominant akoru olarak kullanılmıştır.
- Ö. 55: Kadans dört altı akoru.
- Ö. 56: Kadans dört altı akoru.
- Ö. 57: 1. ve 2. z. kadans dört altı akoru, 3. ve 4. z. dominant yedili akordur.
- Ö. 58: 1. ve 2. z. tonik, 3. ve 4. z. altıncı derece akordur.
- Ö. 59: 1. ve 2. z. ikinci derece yedili akorunun birinci çevrimi, 3. ve 4. z. ise dominant yedili akoru olarak kullanılmıştır.
- Ö. 60: 1. ve 2. z. altıncı derece akoru, 3. ve 4. z. tonik akorunun birinci çevrimi durumundadır.
- Ö. 61: 1. ve 2. z. ikinci derece yedili akorunun birinci çevrimi, 3. ve 4. z. ise dominant yedili akoru olarak kullanılmıştır.
- Ö. 62: Tonik.
- Ö. 63: Tonik.
- Ö. 64: Tonik.
- Ö. 65: Dominant yedili akoru.
- Ö. 66: Tonik.
- Ö. 67: Altdominant akorunun ikinci çevrimi kullanılmıştır.
- Ö. 68: Tonik.
- Ö. 69: 1. ve 2. z. dominant yedili akorunun birinci çevrimi, 3. ve 4. z. toniktir.

- Ö. 70: Dominant.
- Ö. 71: Tonik.
- Ö. 72: Tonik.
- Ö. 73: 1. ve 2. z. ikinci derece yedili akorunun üçüncü çevrimi, 3. ve 4. z. ise dominant yedili akorunun birinci çevrimi olarak kullanılmıştır.
- Ö. 74: Tonik.
- Ö. 75: Altdominant.
- Ö. 76: 1. ve 2. z. tonik akorunun birinci çevrimi, 3. ve 4. z. toniktir.
- Ö. 77: Dominant.
- Ö. 78: Tonik.
- Ö. 79: Tonik akorunun birinci çevrimi durumundadır.
- Ö. 80: Altdominant.
- Ö. 81: Kadans dört altı akoru.
- Ö. 82: 1., 2. ve 3. z. kadans dört altı akoru, 4. z. dominant yedili akordur.
- Ö. 83: Tonik.
- Ö. 84: 1. z. tonik, 2., 3. ve 4. z. altdominant akorlarından oluşur.
- Ö. 85: Re minöre modülasyon yapılır. Re minöre göre tonik durumdadır.
- Ö. 86: Tonik
- Ö. 87: Yedinci derece eksik yedili akorunun birinci çevrimidir.
- Ö. 88: Yedinci derece eksik yedili akorunun birinci çevrimidir.
- Ö. 89: Dominant.
- Ö. 90: Dominant.
- Ö. 91: Tonik.
- Ö. 92: Do majöre modülasyon yapılır. Do majör tonalitesine göre yedinci derece akoru kullanılmıştır.
- Ö. 93: Dominant yedili akoru.
- Ö. 94: Yedinci derece eksik yedili akorunun üçüncü çevrimidir.
- Ö. 95: Dominant.
- Ö. 96: 1. ve 2. z. dominant, 3. ve 4. z. dominant akorunun birinci çevrimidir.
- Ö. 97: 1. ve 2. z. tonik, 3. ve 4. z. tonik akorunun birinci çevrimidir.
- Ö. 98: İkinci derece yedili akorunun birinci çevrimidir.
- Ö. 99: Dominant dominantı akorunun birinci çevrimi kullanılmıştır.
- Ö. 100: Dominant.
- Ö. 101: Tonik.
- Ö. 102: Dominant.

- Ö. 103: Tonik.
- Ö. 104: 1. ve 2. z. dominant, 3. ve 4. z. toniktir.
- Ö. 105: 1. ve 2. z. dominant, 3. ve 4. z. toniktir.
- Ö. 106: Dominant.
- Ö. 107: 1. ve 2. z. Do majöre göre dominant, 3. ve 4. z. ise Mi bemol majöre modülasyon yapılır. Mi bemol majöre göre dominant yedili akorunun üçüncü çevrimi durumundadır.
- Ö. 108: 1. ve 2. z. dominant yedili akorunun ikinci çevrimi, 3. ve 4. z. ise dominant yedili akorunun birinci çevrimi durumundadır.
- Ö. 109: Tonik.
- Ö. 110: Tonik.
- Ö. 111: İkinci derece akorunun birinci çevrimi kullanılmıştır.
- Ö. 112: Dominant yedili akoru.
- Ö. 113: Tonik.
- Ö. 114: Tonik.
- Ö. 115: 1. ve 2. z. altdominant, 3. ve 4. z. Do majöre modülasyon yapılır. Do majöre göre dominant dominantı akorunun ikinci çevrimidir.
- Ö. 116: Dominant yedili akoru.
- Ö. 117: 1. z. tonik, 2. z. dominant yedili akorunun üçüncü çevrimi, 3. z. tonik akorunun birinci çevrimi, 4. z. dominant akorunun ikinci çevrimidir.
- Ö. 118: Tonik.
- Ö. 119: 1. ve 2. z. ikinci derece akorunun birinci çevrimi, 3. z. ikinci derece akoru, 4. z. dominant dominantı akorunun birinci çevrimidir.
- Ö. 120: 1. ve 2. z. dominant, 3. z. kadans dört altı akoru, 4. z. dominant yedili akorudur.
- Ö. 121: 1. z. tonik, 2. z. dominant yedili akorunun üçüncü çevrimi, 3. z. tonik akorunun birinci çevrimi, 4. z. re minöre modülasyon yapılır. Re minöre göre üçüncü derece yedili akorunun birinci çevrimidir.
- Ö. 122: Dominant yedili akoru.
- Ö. 123: Do majöre modülasyon yapılır. 1. ve 2. z. ikinci derece eksik beşli akoru, 3. ve 4. z. dominanttır.
- Ö. 124: Fa majöre göre 1. ve 2. z. dominant yedili akoru, 3. ve 4. z. toniktir.
- Ö. 125: Do majöre göre 1., 2. ve 3. z. kadans dört altı akoru, 4. z. dominant yedili akoru olarak kullanılmıştır.
- Ö. 126: Do majör tonalitesine göre tonik fonksiyonundadır.

- Ö. 127: Re majör tonalitesine göre 1. ve 2. z. dominant yedili akoru, 3. ve 4. z. toniktir.
- Ö. 128: Do majör tonalitesine modülasyon yapılır. 1. ve 2. z. dominant yedili akoru, 3. ve 4. z. tonik akorudur.
- Ö. 129: 1. ve 2. z. ikinci derece akorunun birinci çevrimi, 3. z. kadans dört altı akoru, 4. z. dominant yedili akorudur.
- Ö. 130: Tonik.
- Ö. 131: Dominant yedili akoru.
- Ö. 132: Tonik.
- Ö. 133: Dominant yedili akoru.
- Ö. 134: 1. ve 2. z. tonik, 3. ve 4. z. dominant akorudur.
- Ö. 135: 1. ve 2. z. altıncı derece akoru, 3. ve 4. z. üçüncü derece akorudur.
- Ö. 136: 1. ve 2. z. altdominant, 3. z. dominant yedili akorunun birinci çevrimi, 4. z. dominant yedili akoru kök durumunda kullanılmıştır.
- Ö. 137: 1. z. altıncı derece akoru, 2. z. tonik akorunun birinci çevrimi, 3. z. ikinci derece akorunun birinci çevrimi, 4. z. dominanttır.
- Ö. 138: 1. ve 2. z. tonik, 3. ve 4. z. dominant yedili akorudur.
- Ö. 139: 1. ve 2. z. tonik, 3. ve 4. z. dominant yedili akorudur.
- Ö. 140: 1. ve 2. z. tonik, 3. ve 4. z. dominant yedili akorudur.
- Ö. 141: 1. ve 2. z. tonik, 3. ve 4. z. dominant yedili akorudur.
- Ö. 142: 1. ve 2. z. tonik, 3. ve 4. z. dominant yedili akorudur.
- Ö. 143: 1. ve 2. z. altıncı derece akoru, 3. ve 4. z. üçüncü derece akorudur.
- Ö. 144: 1. ve 2. z. altdominant, 3. ve 4. z. tonik akorudur.
- Ö. 145: Altdominant.
- Ö. 146: 1., 2. ve 3. z. ikinci derece akorunun birinci çevrimi, 4. z. altdominant olarak armonize edilmiştir.
- Ö. 147: 1. z. kadans dört altı akoru, 2. z. altıncı derece akoru, 3. ve 4. z. kadans dört altı akoru olarak kullanılmıştır.
- Ö. 148: 1. z. tonik akorunun birinci çevrimi, 2. z. tonik, 3. z. altıncı derece akoru, 4. z. dominant dominantı akorudur.
- Ö. 149: Kadans dört altı akoru.
- Ö. 150: Kadans dört altı akoru.
- Ö. 151: Kadans dört altı akoru.
- Ö. 152: Dominant yedili akoru.
- Ö. 153: Dominant yedili akoru.

- Ö. 154: Tonik.
- Ö. 155: Altıncı derece akoru.
- Ö. 156: 1., 2. ve 3. z. altdominant, 4. z. dominant yedili akorunun birinci çevrimidir.
- Ö. 157: 1. z. tonik akorunun birinci çevrimi, 2. z. ilk yarısı tonik akorunun birinci çevrimi, ikinci yarısı dominant akorunun birinci çevrimi, 3. z. tonik, 4. z. ilk yarısı tonik, ikinci yarısı dominant dominantı akorunun ikinci çevrimidir.
- Ö. 158: 1. ve 2. z. tonik akorunun birinci çevrimi, 3. z. altdominant, 4. z. dominant yedili akorunun üçüncü çevrimi olarak kullanılmıştır.
- Ö. 159: 1. ve 2. z. altdominant eksik yedili akoru, 3. ve 4. z. altdominant akorunun birinci çevrimidir.
- Ö. 160: Kadans dört altı akoru.
- Ö. 161: Kadans dört altı akoru.
- Ö. 162: 1. ve 2. z. kadans dört altı, 3. ve 4. z. dominant yedili akorudur.
- Ö. 163: 1. ve 2. z. tonik, 3. ve 4. z. dominanttır.
- Ö. 164: 1. ve 2. z. tonik, 3. ve 4. z. dominanttır.
- Ö. 165: 1. z. tonik, 2. z. dominant, 3. z. tonik, 4. z. dominanttır.
- Ö. 166: 1. ve 2. z. tonik, 3. ve 4. z. altıncı derece akorudur.
- Ö. 167: 1. ve 2. z. ikinci derece yedili akorunun birinci çevrimi, 3. ve 4. z. dominant olarak kullanılmıştır.
- Ö. 168: 1. ve 2. z. altıncı derece akoru, 3. ve 4. z. tonik akorunun birinci çevrimi durumundadır.
- Ö. 169: 1. ve 2. z. ikinci derece yedili akorunun birinci çevrimi, 3. ve 4. z. dominant yedili akorudur.
- Ö. 170: Tonik.
- Ö. 171: Tonik.
- Ö. 172: Dominant.
- Ö. 173: Tonik.
- Ö. 174: Altdominant.
- Ö. 175: Tonik akorunun birinci çevrimidir.
- Ö. 176: Dominant yedili akorunun ikinci çevrimidir.
- Ö. 177: Tonik.
- Ö. 178: Altdominant.
- Ö. 179: Tonik.

- Ö. 180: Dominant dominantının yedili akoru kullanılmıştır.
- Ö. 181: Dominant yedili akoru.
- Ö. 182: 1. z. tonik, 2. z. dominant, 3. z. tonik, 4. z. dominanttır.
- Ö. 183: Tonik.
- Ö. 184: Altdominant.
- Ö. 185: Altdominant.
- Ö. 186: Kadans dört altı akoru.
- Ö. 187: 1., 2. ve 3. z. kadans dört altı akoru, 4. z. dominant yedili akorudur.
- Ö. 188: Tonik.
- Ö. 189: Tonik.
- Ö. 190: 1. z. tonik, 2. z. altıncı derece akoru, 3. z. ikinci derece yedili akorunun birinci çevrimi, 4. z. dominant durumundadır.
- Ö. 191: Tonik.
- Ö. 192: Sol minöre modülasyon yapılır. Sol minöre göre altdominanttır.
- Ö. 193: Altdominant.
- Ö. 194: Altdominant.
- Ö. 195: Dominant yedili akoru.
- Ö. 196: Dominant.
- Ö. 197: Dominant.
- Ö. 198: Dominant yedili akoru.
- Ö. 199: Tonik.
- Ö. 200: Re minöre modülasyon yapılır. Re minöre göre dominant akorunun birinci çevrimi kullanılmıştır.
- Ö. 201: 1. ve 2. z. tonik, 3. ve 4. z. altıncı derece akorunun birinci çevrimidir.
- Ö. 202: Dominant yedili akorunun birinci çevrimi kullanılmıştır.
- Ö. 203: Tonik.
- Ö. 204: 1. ve 2. z. altıncı derece akoru, 3. ve 4. z. altdominant akorunun birinci çevrimidir.
- Ö. 205: 1. z. dominant, 2. z. tonik akorunun ikinci çevrimi, 3. z. dominant, 4. z. tonik akorunun ikinci çevrimi olarak kullanılmıştır.
- Ö. 206: Dominant yedili akoru.
- Ö. 207: Dominant.
- Ö. 208: Tonik.
- Ö. 209: Dominant yedili akoru.
- Ö. 210: Sol minöre modülasyon yapılır. Dominant yedili akorudur.

- Ö. 211: Tonik.
- Ö. 212: Dominant yedili akoru.
- Ö. 213: Do majöre modülasyon yapılır. Do majöre göre dominant yedili akorudur.
- Ö. 214: Tonik.
- Ö. 215: Dominant yedili akoru.
- Ö. 216: 1. ve 2. z. kadans dört altı akoru, 3. z. dominant yedili akoru, 4. z. fa majör tonalitesine göre dominant yedili akorudur.
- Ö. 217: 1. z. tonik, 2. z. la minör tonalitesine göre ikinci derece akorunun birinci çevrimi, 3. z. dominant yedili akoru, 4. z. re majör tonalitesine modülasyon yapılır. Re majöre göre dominant yedili akorunun birinci çevrimidir.
- Ö. 218: 1. z. tonik, 2. ve 3. z. do majöre modülasyon yapılır. Do majöre göre dominant yedili akorunun birinci çevrimi, 4. z. la minörde toniktir.
- Ö. 219: 1., 2. ve 3. z. ikinci derece, 4. z. dominant yedili akorundan oluşur.
- Ö. 220: Dominant.
- Ö. 221: Tonik.
- Ö. 222: 1., 2. ve 3. z. dominant, 4. z. dominant yedili akorlarından oluşur.
- Ö. 223: Kadans dört altı akoru.
- Ö. 224: 1., 2. ve 3. z. dominant, 4. z. dominant yedili akorlarından oluşur.
- Ö. 225: Tonik.
- Ö. 226: 1., 2. ve 3. z. dominant, 4. z. dominant yedili akorlarından oluşur.
- Ö. 227: Kadans dört altı akoru.
- Ö. 228: 1. z. dominant, 2. z. kadans dört altı akoru, 3. z. dominant, 4. z. kadans dört altı akorudur.
- Ö. 229: 1. z. dominant, 2. z. kadans dört altı akoru, 3. z. dominant, 4. z. kadans dört altı akorudur.
- Ö. 230: Dominant.
- Ö. 231: Dominant.
- Ö. 232: La majör tonalitesinde toniktir.
- Ö. 233: Tonik.
- Ö. 234: 1., 2. ve 3. z. ikinci derece akorunun birinci çevrimi, 4. z. altdominant akoru olarak kullanılmıştır.
- Ö. 235: Dominant yedili akoru.
- Ö. 236: La minör tonalitesine göre tonik akoru.

- Ö. 237: Fa majör tonalitesine modülasyon yapılır. 1. ve 2. z. üçüncü derece akoru, 3. ve 4. z. dominant yedili akorunun birinci çevrimidir.
- Ö. 238: 1. z. tonik, 2. z. ikinci derece akorunun birinci çevrimi, 3. z. kadans dört altı akoru, 4. z. dominant yedili akorudur.
- Ö. 239: Tonik.
- Ö. 240: Tonik.
- Ö. 241: İkinci derece akorunun birinci çevrimidir.
- Ö. 242: Dominant yedili akoru.
- Ö. 243: 1., 2. ve 3. z. tonik, 4. z. Sol majöre modülasyon yapılır. Sol majöre göre, altdominant minör yedili akorunun birinci çevrimidir.
- Ö. 244: 1. ve 2. z. dominant yedili akoru, 3. ve 4. z. toniktir.
- Ö. 245: Fa majör tonalitesine modülasyon yapılır. 1. ve 2. z. dominant yedili akoru, 3. ve 4. z. toniktir.
- Ö. 246: İkinci derece akorunun birinci çevrimi durumundadır.
- Ö. 247: 1. ve 2. z. dominant yedili akoru, 3. ve 4. z. tonik akorudur.
- Ö. 248: 1. ve 2. z. dominant yedili akoru, 3. ve 4. z. tonik akorudur.
- Ö. 249: Dominant.
- Ö. 250: Dominant.
- Ö. 251: Tonik.
- Ö. 252: Tonik.
- Ö. 253: 1. ve 2. z. ikinci derece yedili akorunun üçüncü çevrimi, 3. ve 4. z. dominant yedili akorunun birinci çevrimidir.
- Ö. 254: Tonik.
- Ö. 255: Altdominant.
- Ö. 256: Tonik akorunun birinci çevrimidir.
- Ö. 257: 1. z. altdominant, 2. z. ikinci derece akorunun birinci çevrimi, 3. z. kadans dört altı akoru, 4. z. dominant yedili akorudur.
- Ö. 258: 1. z. tonik, 2. z. dominant, 3. z. tonik, 4. z. dominanttır.
- Ö. 259: 1. z. tonik, 2. z. dominant, 3. z. tonik, 4. z. dominanttır.
- Ö. 260: Tonik.
- Ö. 261: Si bemol majör tonalitesine modülasyon yapılır. Si bemol majöre göre, dominant yedili akorunun üçüncü çevrimi kullanılmıştır.
- Ö. 262: Tonik akorunun birinci çevrimi kullanılmıştır.
- Ö. 263: Dominant yedili akorunun birinci çevrimidir.
- Ö. 264: Tonik.

- Ö. 265: Sol minör tonalitesine göre, 1. ve 2. z. dominant akorunun birinci çevrimi, 3. ve 4. z. dominant yedili akorunun birinci çevrimidir.
- Ö. 266: 1. ve 2. z. Sol minörde tonik, 3. ve 4. z. Fa majöre modülasyon yapılıır. İkinci derece eksik yedili akorunun üçüncü çevrimidir.
- Ö. 267: 1. ve 2. z. dominant akorunun birinci çevrimi, 3. ve 4. z. dominant yedili akorunun birinci çevrimidir.
- Ö. 268: 1. ve 2. z. tonik, 3. ve 4. z. Do majör tonalitesine göre yedinci derece akorunun birinci çevrimi durumundadır.
- Ö. 269: 1., 2. ve 3. z. Do majöre göre tonik, 4. z. altdominant akorudur.
- Ö. 270: 1., 2. ve 3. z. tonik, 4. z. altdominant akorudur.
- Ö. 271: 1., 2. ve 3. z. tonik, 4. z. dominant fonksiyonundadır.
- Ö. 272: Tonik.
- Ö. 273: Fa majöre modülasyon yapılıır. Fa majöre göre tonik durumundadır.
- Ö. 274: Tonik.
- Ö. 275: İkinci derece akorunun birinci çevrimidir.
- Ö. 276: 1. z. dominant, 2. z. dominant yedili akorunun üçüncü çevrimi, 3. ve 4. z. Re minör tonalitesine modülasyon yapılıır. Re minöre göre, dominant yedili akoru kullanılmıştır.
- Ö. 277: 1. z. tonik, 2. z. dominant akorunun birinci çevrimi, 3. ve 4. z. dominant akorunun ikinci çevrimi durumundadır.
- Ö. 278: 1. z. tonik akorunun birinci çevrimi, 2. z. tonik, 3. ve 4. z. altdominant akorunun birinci çevrimi olarak kullanılmıştır.
- Ö. 279: 1., 2. ve 3. z. kadans dört altı akoru, 4. z. dominant yedili akorudur.
- Ö. 280: 1. ve 2. z. tonik, 3. ve 4. z. altıncı derece akorudur.
- Ö. 281: 1. ve 2. z. ikinci derece akoru, 3. ve 4. z. yedinci derece akorudur.
- Ö. 282: 1. ve 2. z. üçüncü derece, 3. ve 4. z. tonik akorlarından oluşur.
- Ö. 283: 1. ve 2. z. altdominant, 3. ve 4. z. ikinci derece akorudur.
- Ö. 284: Dominant yedili akoru.
- Ö. 285: 1., 2. ve 3. z. tonik, 4. z. dominant yedili akorudur.
- Ö. 286: 1., 2. ve 3. z. tonik, 4. z. dominant yedili akorudur.
- Ö. 287: 1. ve 2. z. tonik, 3. ve 4. z. dominant akorunun ikinci çevrimidir.
- Ö. 288: Si bemol majöre göre 1. ve 2. z. dominant yedili akoru, 3. z. tonik akorunun ikinci çevrimi, 4. z. Fa majör tonunda dominant yedili akoru olarak kullanılmıştır.
- Ö. 289: Tonik.

- Ö. 290: Kadans dört altı akoru.
- Ö. 291: 1. ve 2. z. dominant, 3. ve 4. z. dominant yedili akorudur.
- Ö. 292: 1. ve 2. z. tonik, 3. ve 4. z. dominant akorunun birinci çevrimidir.
- Ö. 293: 1. ve 2. z. tonik, 3. ve 4. z. dominant yedili akorudur.
- Ö. 294: 1. ve 2. z. tonik, 3. ve 4. z. dominant akorunun birinci çevrimidir.
- Ö. 295: 1. ve 2. z. tonik, 3. ve 4. z. dominant yedili akorudur.
- Ö. 296: 1. ve 2. z. tonik, 3. ve 4. z. tonik akorunun birinci çevrimidir.
- Ö. 297: 1. ve 2. z. dominant akorunun ikinci çevrimi, 3. ve 4. z. dominanttır.
- Ö. 298: 1. ve 2. z. tonik, 3. ve 4. z. tonik akorunun birinci çevrimidir.
- Ö. 299: 1. ve 2. z. dominant yedili akorunun ikinci çevrimi, 3. ve 4. z. dominant fonksiyonundadır.
- Ö. 300: Tonik.
- Ö. 301: Si bemol majöre göre dominant yedili akorudur.
- Ö. 302: 1. z. tonik, 2. z. dominant, 3. z. tonik, 4. z. dominanttır.
- Ö. 303: Tonik.
- Ö. 304: Fa majöre modülasyon yapılır. Fa majöre göre, 1. ve 2. z. kadans dört altı akoru, 3. ve 4. z. dominant yedili akorudur.
- Ö. 305: 1. ve 2. z. tonik, 3. z. dominant, 4. z. Sol minöre göre dominanttır.
[ö. 305' ten ö. 310' a kadar armoni yürüyüşü vardır.]
- Ö. 306: 1. ve 2. z. Sol minöre göre tonik, 3. z. dominant, 4. z. La minör tonalitesine göre dominanttır.
- Ö. 307: 1. ve 2. z. La minörde tonik, 3. z. dominant, 4. z. Re majör tonalitesine göre dominant yedili akorudur.
- Ö. 308: 1. z. Re majöre göre tonik, 2. z. Do majöre göre dominant yedili akoru, 3. z. Fa majöre göre dominant yedili akoru, 4. z. Si bemol majöre göre dominant yedili akoru kullanılmıştır.
- Ö. 309: Si bemol majör tonalitesine göre tonik akoru kullanılmıştır.
- Ö. 310: Fa majöre modülasyon yapılır. Fa majöre göre, kadans dört altı akoru kullanılmıştır.
- Ö. 311: Kadans dört altı akoru.
- Ö. 312: Dominant.
- Ö. 313: Dominant yedili akoru.
- Ö. 314: Tonik.
- Ö. 315: 1., 2. ve 3. z. dominant yedili akorunun birinci çevrimi, 4. z. dominant yedili akoru kök durumunda kullanılmıştır.

- Ö. 316: Tonik.
- Ö. 317: 1., 2. ve 3. z. dominant yedili akorunun birinci çevrimi, 4. z. dominant yedili akoru kök durumunda kullanılmıştır.
- Ö. 318: Tonik.
- Ö. 319: Altıncı derece akoru.
- Ö. 320: Altdominant.
- Ö. 321: 1. ve 2. z. tonik akorunun birinci çevrimi, 3. ve 4. z. toniktir.
- Ö. 322: 1. ve 2. z. tonik akorunun birinci çevrimi, 3. z. altdominant, 4. z. ikinci derece akorunun birinci çevrimi olarak kullanılmıştır.
- Ö. 323: Altdominant artık yedili akoru.
- Ö. 324: Kadans dört altı akoru.
- Ö. 325: Kadans dört altı akoru.
- Ö. 326: 1. ve 2. z. kadans dört altı akoru, 3. z. dominant, 4. z. dominant yedili akoru kullanılmıştır.
- Ö. 327: 1. ve 2. z. tonik, 3. ve 4. z. altıncı derece akorudur.
- Ö. 328: 1. ve 2. z. ikinci derece yedili akorunun birinci çevrimi, 3. ve 4. z. dominant yedili akorudur.
- Ö. 329: 1. ve 2. z. altıncı derece akoru, 3. ve 4. z. tonik akorunun birinci çevrimi olarak kullanılmıştır.
- Ö. 330: 1. ve 2. z. ikinci derece yedili akorunun birinci çevrimi, 3. ve 4. z. dominant yedili akorudur.
- Ö. 331: 1. z. tonik, 2. z. kadans dört altı akoru, 3. z. tonik, 4. z. kadans dört altı akorudur.
- Ö. 332: Tonik.
- Ö. 333: Tonik.

2.2.1. İkinci Bölümün Form Analizi – Andantino e Cantabile (1 – 103. Ölçüler)

J. N. Hummel'in fagot konçertosunun ikinci bölümü, üç bölmeli lied formunda olup 3/4'lük ölçüde yazılmıştır. Serim olarak adlandırabileceğimiz birinci bölme, kendi içinde üç kesitten oluşmaktadır. [1. kesit ö. 1 – ö. 25, 2. kesit ö. 25 – ö. 37, 3. kesit ö. 37 – ö. 54]. Gelişme karakterindeki ikinci bölme, 54. ölçüde başlar ve 74. ölçüye kadar devam eder. Üçüncü bölme olan yeniden serim ise 74. ölçüde başlayıp, 103. ölçüye kadar devam eder. Son onbir ölçü ise kadanstan sonra yer alan bir kodadır. Buna göre bölümün form şeması şöyle gösterilebilir;

A - **B** - **A** → **Kadans** → **Koda**
(a – b – c) (d) (a)

(A) 1 – 54 A Bölmesi, Si Bemol Majör

1 – 8 Orkestral giriş Si Bemol Majör tonalitesindedir.

9 – 25 İlk 13 ölçü **a** periyodudur. (8 + 5) son beş ölçü ek periyottur.

Son dört ölçü Sol minöre modülasyon yapar.

25 – 37 Sol minör tonalitesinde **b** periyodu gelir. Son iki ölçü Fa majöre modülasyon yapar.

37 – 54 Fa majör tonalitesinde **c** periyodu gelir.

(B) 54 – 74 B Bölmesi, Fa Majör

(A) 74 – 103 A Bölmesinin Tekrarı, Si Bemol Majör

74 – 92 Si Bemol Majörde **a** periyodu tekrarlanır.

Kadans

94 – 103 Koda

2.2.2. İkinci Bölümün Armonik Analizi

- Ö. 1: Tonik.
- Ö. 2: Tonik.
- Ö. 3: Dominant.
- Ö. 4: Dominant.
- Ö. 5: Tonik.
- Ö. 6: Tonik.
- Ö. 7: Tonik.
- Ö. 8: 1. z. dominant, 2. z. tonik durumundadır.
- Ö. 9: Tonik.
- Ö. 10: Tonik.
- Ö. 11: Dominant.
- Ö. 12: Dominant.
- Ö. 13: Tonik akorunun birinci çevrimi kullanılmıştır.
- Ö. 14: Altdominant.
- Ö. 15: Dominant.
- Ö. 16: Altıncı derece akoru kullanılmıştır.
- Ö. 17: Tonik akorunun birinci çevrimi kullanılmıştır.
- Ö. 18: Altdominant.
- Ö. 19: Kadans dört altı.
- Ö. 20: 1. z. kadans dört altı, 2. z. dominant akoru kullanılmıştır.
- Ö. 21: Tonik.
- Ö. 22: Tonik.
- Ö. 23: Sol minöre modülasyon başlar. Sol minöre göre yedinci derece eksik yedili akorunun birinci çevrimi ve sırasıyla ikinci ve üçüncü çevrimleri kullanılmıştır.
- Ö. 24: Dominant.
- Ö. 25: Tonik.
- Ö. 26: İkinci derece akorunun ikinci çevrimi kullanılmıştır.
- Ö. 27: Dominant.
- Ö. 28: 1. z. tonik, 2. z. tonik akorunun üçüncü çevrimi ile Fa majöre modülasyon başlar.
- Ö. 29: 1. z. Fa majöre göre yedinci derece akoru, 2. z. Fa majörde beşlisi altere edilmiş ikinci derece akorunun ikinci çevrimi kullanılmıştır.

- Ö. 30: Dominant.
- Ö. 31: 1. z. dominant akorunun birinci çevrimi, 2. z. dominant yedili akorunun birinci çevrimi olarak kullanılmıştır.
- Ö. 32: 1. z. tonik, 2. z. minör dominantı kullanılmıştır.
- Ö. 33: Dominant dominantı akoru kullanılmıştır.
- Ö. 34: Dominant.
- Ö. 35: Dominant.
- Ö. 36: Dominant yedili akoru.
- Ö. 37: 1. z. tonik, 2. z. tonik akorunun birinci çevrimi kullanılmıştır.
- Ö. 38: 1. z. yedinci derece akorunun birinci çevrimi, 2. z. dominanttır.
- Ö. 39: 1. z. tonik, 2. z. tonik akorunun birinci çevrimi kullanılmıştır.
- Ö. 40: 1. z. yedinci derece akorunun birinci çevrimi, 2. z. dominanttır.
- Ö. 41: 1. z. ilk yarısı tonik, ikinci yarısı altdominantın dominant yedilisinin üçüncü çevrimi, 2. z. ilk yarısı altdominantın birinci çevrimi, ikinci yarısı altdominantın dominant yedilisinin ikinci çevrimi durumundadır.
- Ö. 42: Altdominant.
- Ö. 43: Altdominant.
- Ö. 44: Kadans dört altı akoru.
- Ö. 45: Kadans dört altı akoru.
- Ö. 46: Kadans dört altı akoru.
- Ö. 47: 1. z. kadans dört altı akoru, 2. z. dominant fonksiyonundadır.
- Ö. 48: Tonik.
- Ö. 49: Tonik.
- Ö. 50: Altdominant.
- Ö. 51: Dominant.
- Ö. 52: 1. z. altıncı derece akorunun dominantının birinci çevrimi, 2. z. ilk yarısı altıncı derece akoru, ikinci yarısı ikinci derece akorudur.
- Ö. 53: 1. z. kadans dört altı akoru, 2. z. dominant fonksiyonundadır.
- Ö. 54: Tonik.
- Ö. 55: Altdominantın dominant yedilisinin üçüncü çevrimi kullanılmıştır.
- Ö. 56: Sol majörün dominantı kullanılmıştır.
- Ö. 57: Sol majör akoru kullanılmıştır.
- Ö. 58: Do majöre göre dominant yedili akoru kullanılmıştır.
- Ö. 59: Fa majöre modülasyon yapılır. Fa majöre göre yedinci derece akoru kullanılmıştır.

- Ö. 60: Tonik.
- Ö. 61: Üçüncü derece akorunun birinci çevrimi kullanılmıştır.
- Ö. 62: Dominanta göre yeden akorunun birinci çevrimi kullanılmıştır.
- Ö. 63: 1. z. altdominantın dominant yedilisinin üçüncü çevrimi, 2. z. üçüncü derecenin yeden akorunun ikinci çevrimi olarak kullanılmıştır.
- Ö. 64: 1. z. üçüncü derece akoru, 2. z. ikinci derece akorunun ikinci derecesinin üçüncü çevrimi durumundadır.
- Ö. 65: İkinci derece akorunun dominantının birinci çevrimi durumundadır.
- Ö. 66: 1. z. ikinci derece akoru, 2. z. altere edilmiş altdominant akorunun ikinci çevrimi olarak kullanılmıştır.
- Ö. 67: Dominant akorunun birinci çevrimi kullanılmıştır.
- Ö. 68: Tonik.
- Ö. 69: Tonik.
- Ö. 70: Si bemol majör tonalitesine modülasyon yapılır. Si bemol majöre göre dominant yedili akoru kullanılmıştır.
- Ö. 71: Tonik.
- Ö. 72: 1. z. tonik, 2. z. dominantın yeden akoru durumundadır.
- Ö. 73: Dominant.
- Ö. 74: Tonik.
- Ö. 75: Tonik.
- Ö. 76: Dominant yedili akorunun ikinci çevrimi kullanılmıştır.
- Ö. 77: Dominant yedili akoru.
- Ö. 78: 1. z. tonik, 2. z. dominanttır.
- Ö. 79: 1. z. tonik, 2. z. dominanttır.
- Ö. 80: Tonik.
- Ö. 81: Tonik.
- Ö. 82: Dominantın yeden akoru kullanılmıştır.
- Ö. 83: 1. z. kadans dört altı akoru, 2. z. dominant yedili akoru kullanılmıştır.
- Ö. 84: Tonik.
- Ö. 85: Dominant yedili akoru.
- Ö. 86: Tonik.
- Ö. 87: Dominant yedili akoru.
- Ö. 88: Tonik.
- Ö. 89: Altdominant.
- Ö. 90: Yedinci derece akoru kullanılmıştır.

- Ö. 91: Tonik.
- Ö. 92: Kadans dört altı akoru. Solist kadansını çalar.
- Ö. 93: Tonik.
- Ö. 94: Altdominantın dominant yedilisi kullanılmıştır.
- Ö. 95: Altdominantın ikinci çevrimi kullanılmıştır.
- Ö. 96: Dominant.
- Ö. 97: Tonik.
- Ö. 98: Altdominantın dominant yedilisi kullanılmıştır.
- Ö. 99: Altdominant akorunun ikinci çevrimi kullanılmıştır.
- Ö. 100: Dominant.
- Ö. 101: Tonik.
- Ö. 102: Tonik.
- Ö. 103: Tonik.

2.3.1. Üçüncü Bölümün Form Analizi – Vivace (1 – 244. Ölçüler)

J. N. Hummel'in fagot konçertosunun üçüncü bölümü 6 / 8 ' lik ölçüde olup, vivace karakterinde yazılmıştır. Fa majör tonalitesindeki 8 ölçülük "Rondo" teması, önce solo çalgı olan fagotta, ardından ise orkestra tarafından duyurulur. İlgili tonalitelere yazılmış olan ara bölmeler ve bunların arasında tekrarlanan rondo temasının ardından koda ile bölüm sona erer. Bölümün form analizi aşağıdaki gibidir.

(A – B – A – C – A – D – A – E)

1 – 17 → **A - Rondo Teması** - Fa majör tonalitesinde.

(1 – 9 temayı fagot duyurur. 9 – 17 temayı orkestra duyurur.)

17 – 28 → **Episod**   **B** Do majör tonalitesinde.

28 – 44 → **Rondo**   **A** Fa majör tonalitesinde.

44 – 85 → **Episod**   **C** Do majör tonalitesinde.

85 – 97 → **Rondo**   **A** Fa majör tonalitesinde.

97 – 157 → **Episod**   **D** Si bemol majör tonalitesinde.

157 – 169 → **Rondo**   **A** Fa majör tonalitesinde.

169 – 198 → **Episod**   **E** Re minör tonalitesinde.

198 – 229 → **Rondo**   **A** Fa majör tonalitesinde.

229 – 244 → **Koda**

2.3.2. Üçüncü Bölümün Armonik Analizi

- Ö. 1: Tonik.
- Ö. 2: Dominant yedili akoru.
- Ö. 3: 1. z. tonik, 2. z. ikinci derece akorunun birinci çevrimidir.
- Ö. 4: Dominant.
- Ö. 5: Tonik.
- Ö. 6: Dominant yedili akoru.
- Ö. 7: 1. z. tonik, 2. z. ikinci derece akorunun birinci çevrimidir.
- Ö. 8: Dominant.
- Ö. 9: Tonik.
- Ö. 10: Dominant yedili akoru.
- Ö. 11: 1. z. tonik, 2. z. ikinci derece akorunun birinci çevrimidir.
- Ö. 12: Dominant.
- Ö. 13: Tonik.
- Ö. 14: Dominant yedili akoru.
- Ö. 15: 1. z. tonik, 2. z. ikinci derece akorunun birinci çevrimidir.
- Ö. 16: 1. z. dominant, 2. z. tonik olarak kullanılmıştır.
- Ö. 17: Dominant yedili akoru.
- Ö. 18: Tonik.
- Ö. 19: Dominant yedili akoru.
- Ö. 20: Tonik.
- Ö. 21: Dominant yedili akoru.
- Ö. 22: 1. z. tonik akoru birinci çevrim, 2. z. Do majöre modülasyon yapılıır.
Do majöre göre ikinci derece akorunun birinci çevrimi durumundadır.
- Ö. 23: Dominant yedili akoru.
- Ö. 24: 1. z. tonik, 2. z. dominant yedili akorudur.
- Ö. 25: 1. z. tonik, 2. z. dominant yedili akorudur.
- Ö. 26: Tonik.
- Ö. 27: Fa majöre modülasyon yapılıır. Fa majör tonalitesine göre dominant yedili akoru olarak kullanılmıştır.
- Ö. 28: Tonik.
- Ö. 29: Dominant yedili akoru.
- Ö. 30: 1. z. tonik, 2. z. ikinci derece akorunun birinci çevrimidir
- Ö. 31: Dominant.

- Ö. 32: Tonik.
- Ö. 33: Dominant yedili akoru.
- Ö. 34: 1. z. tonik, 2. z. ikinci derece akorunun birinci çevrimi durumundadır.
- Ö. 35: 1. z. dominant, 2. z. tonik olarak kullanılmıştır.
- Ö. 36: Dominant yedili akoru.
- Ö. 37: Tonik.
- Ö. 38: Dominant yedili akoru.
- Ö. 39: 1. z. tonik ve dominant, 2. z. tonik olarak kullanılmıştır.
- Ö. 40: Dominant yedili akoru.
- Ö. 41: Tonik.
- Ö. 42: Dominant yedili akoru.
- Ö. 43: 1. z. tonik ve dominant, 2. z. tonik olarak kullanılmıştır.
- Ö. 44: Do majöre modülasyon yapılır. Do majörde tonik fonksiyonundadır.
- Ö. 45: Tonik.
- Ö. 46: Dominant yedili akoru.
- Ö. 47: Dominant yedili akoru.
- Ö. 48: Dominant yedili akoru.
- Ö. 49: Dominant yedili akoru.
- Ö. 50: 1. z. tonik, 2. z. dominant yedili akorudur.
- Ö. 51: 1. z. dominant, 2. z. tonik durumundadır.
- Ö. 52: La minöre modülasyon yapılır. La minör tonalitesinde ölçü boyunca dominant yedili akorunun birinci çevrimi kullanılmıştır.
- Ö. 53: Tonik.
- Ö. 54: Dominant yedili akorunun birinci çevrimi kullanılmıştır.
- Ö. 55: Tonik.
- Ö. 56: Do majöre modülasyon yapılır. Do majöre göre 1. z. altdominant akorunun birinci çevrimi, 2. z. dominant akorunun birinci çevrimidir.
- Ö. 57: 1. z. tonik, 2. z. ikinci derece akorunun birinci çevrimidir.
- Ö. 58: 1. z. kadans dört altı akoru, 2. z. dominant fonksiyonundadır.
- Ö. 59: Tonik.
- Ö. 60: 1. z. beşlisi altere edilmiş ikinci derece yedili akorunun ikinci çevrimi, 2. z. dominant yedili akoru olarak kullanılmıştır.
- Ö. 61: Re minöre modülasyon yapılır. 1. z. yedinci derece eksik yedili akorunun birinci çevrimi, 2. z. tonik akorunun birinci çevrimidir.

- Ö. 62: Do majöre modülasyon yapılır. 1. z. kadans dört altı akoru, 2. z. dominant yedili akoru olarak kullanılmıştır.
- Ö. 63: Tonik.
- Ö. 64: 1. z. tonik ve dominant, 2. z. tonik ve dominanttır.
- Ö. 65: Tonik.
- Ö. 66: 1. z. tonik ve dominant, 2. z. tonik ve dominanttır
- Ö. 67: 1. z. tonik ve dominant, 2. z. altıncı derece ve üçüncü derece akorları ile armonize edilmiştir.
- Ö. 68: 1. z. altdominant ve tonik, 2. z. ikinci derece akoru ve ardından ikinci derece akorunun birinci çevrimi olarak kullanılmıştır.
- Ö. 69: 1. z. dominant, 2. z. dominant yedili akorunun birinci çevrimidir.
- Ö. 70: 1. z. tonik, 2. z. altdominant yedili akoru olarak kullanılmıştır.
- Ö. 71: 1. z. kadans dört altı akoru, 2. z. altıncı derece akorudur.
- Ö. 72: Kadans dört altı akoru.
- Ö. 73: Kadans dört altı akoru.
- Ö. 74: Dominant yedili akoru.
- Ö. 75: 1. z. tonik, 2. z. dominant yedili akoru olarak kullanılmıştır.
- Ö. 76: 1. z. tonik, 2. z. dominant yedili akoru olarak kullanılmıştır.
- Ö. 77: 1. z. tonik, 2. z. dominant yedili akoru olarak kullanılmıştır.
- Ö. 78: 1. z. tonik, 2. z. dominant yedili akoru olarak kullanılmıştır.
- Ö. 79: 1. z. tonik, 2. z. dominant fonksiyonundadır.
- Ö. 80: 1. z. tonik, 2. z. dominant fonksiyonundadır.
- Ö. 81: Tonik.
- Ö. 82: Fa majöre modülasyon yapılır. 1. z. Fa majöre göre dominant, 2. z. dominant yedili akoru olarak kullanılmıştır.
- Ö. 83: Dominant yedili akoru.
- Ö. 84: Dominant yedili akoru.
- Ö. 85: Tonik.
- Ö. 86: Dominant yedili akoru.
- Ö. 87: 1. z. tonik, 2. z. ikinci derece akorunun birinci çevrimidir.
- Ö. 88: Dominant.
- Ö. 89: Tonik.
- Ö. 90: Dominant yedili akoru.
- Ö. 91: 1. z. tonik, 2. z. ikinci derece akorunun birinci çevrimidir.
- Ö. 92: Dominant.

- Ö. 93: Dominant yedili akoru.
- Ö. 94: Tonik.
- Ö. 95: Dominant yedili akoru.
- Ö. 96: 1. z. tonik, hemen ardından dominant yedili akoru, 2. z. tonik olarak kullanılmıştır.
- Ö. 97: "Meno pesante" bölümü, bu ölçüde Si bemol majör tonalitesinde başlar. Si bemol majöre göre tonik durumundadır.
- Ö. 98: Dominant.
- Ö. 99: Dominant.
- Ö. 100: Tonik.
- Ö. 101: 1. z. dominant yedili akorunun üçüncü çevrimi, 2. z. tonik akorunun birinci çevrimi olarak kullanılmıştır.
- Ö. 102: 1. z. dominant yedili akorunun birinci çevrimi, 2. z. toniktir.
- Ö. 103: İkinci derece akorunun birinci çevrimi olarak kullanılmıştır.
- Ö. 104: 1. z. kadans dört altı akoru, 2. z. dominanttır.
- Ö. 105: Tonik.
- Ö. 106: Dominant yedili akoru.
- Ö. 107: Dominant.
- Ö. 108: Tonik.
- Ö. 109: 1. z. tonik, 2. z. ikinci derece akorunun birinci çevrimidir.
- Ö. 110: 1. z. tonik, 2. z. ikinci derece akorunun birinci çevrimidir.
- Ö. 111: 1. z. tonik, 2. z. ikinci derece akorunun birinci çevrimidir.
- Ö. 112: 1. z. tonik, 2. z. ikinci derece akorunun birinci çevrimidir.
- Ö. 113: 1. z. dominant, 2. z. toniktir.
- Ö. 114: Dominant yedili akoru.
- Ö. 115: 1. z. dominant yedili akoru, 2. z. tonik olarak kullanılmıştır.
- Ö. 116: Dominant.
- Ö. 117: 1. z. dominant, 2. z. tonik fonksiyonundadır.
- Ö. 118: Dominant yedili akoru kullanılmıştır.
- Ö. 119: 1. z. dominant yedili akorunun birinci çevrimi, 2. z. toniktir.
- Ö. 120: Dominant.
- Ö. 121: Tonik.
- Ö. 122: Dominant.
- Ö. 123: Tonik.
- Ö. 124: 1. z. dominant, 2. z. dominant yedili akoru olarak kullanılmıştır.

- Ö. 125: Tonik.
- Ö. 126: Dominant.
- Ö. 127: Dominant.
- Ö. 128: Tonik.
- Ö. 129: 1. z. dominant yedili akorunun üçüncü çevrimi, 2. z. tonik akorunun birinci çevrimi olarak kullanılmıştır.
- Ö. 130: 1. z. dominant yedili akorunun birinci çevrimi, 2. z. toniktir.
- Ö. 131: 1. z. dominant yedili akoru, 2. z. toniktir.
- Ö. 132: 1. z. dominant yedili akoru, 2. z. toniktir.
- Ö. 133: Sol minöre modülasyon yapılır. Sol minöre göre dominant akorunun birinci çevrimidir.
- Ö. 134: Tonik.
- Ö. 135: Fa majöre modülasyon yapılır. Fa majöre göre dominant yedili akorunun birinci çevrimidir.
- Ö. 136: Tonik.
- Ö. 137: Tonik akorunun birinci çevrimine yer verilmiştir.
- Ö. 138: İkinci derece yedili akorunun birinci çevrimi kullanılmıştır.
- Ö. 139: Dominant.
- Ö. 140: Re minöre modülasyon yapılır. Re minör tonalitesine göre 1. z. yedinci derece eksik yedili akoru, 2. z. toniktir.
- Ö. 141: Si bemol majör tonalitesine göre 1. z. dominant akorunun birinci çevrimi, 2. z. dominant yedili akorunun birinci çevrimidir.
- Ö. 142: 1. z. tonik, 2. z. altıncı derece akorunun birinci çevrimidir
- Ö. 143: 1. z. altıncı derece akorunun birinci çevrimi, 2. z. Do majör tonalitesine modülasyon yapılır. Do majöre göre dominant yedili akorunun birinci çevrimi olarak kullanılmıştır.
- Ö. 144: 1. z. tonik, 2. z. dominant yedili akorudur.
- Ö. 145: 1. z. tonik, 2. z. dominant yedili akorudur.
- Ö. 146: 1. z. tonik, 2. z. dominant yedili akorudur.
- Ö. 147: 1. z. tonik, 2. z. dominant yedili akorudur.
- Ö. 148: 1. z. tonik, 2. z. altdominant fonksiyonundadır.
- Ö. 149: 1. z. ikinci derece yedili akoru, 2. z. dominant akoru kullanılmıştır.
- Ö. 150: 1. z. tonik, 2. z. altıncı derece akoru kullanılmıştır.
- Ö. 151: Fa majöre modülasyon yapılır. Fa majöre göre 1. z. tonik, 2. z. dominant olarak kullanılmıştır.

- Ö. 152: Dominant.
- Ö. 153: Dominant.
- Ö. 154: Dominant.
- Ö. 155: Dominant.
- Ö. 156: Dominant.
- Ö. 157: Tonik.
- Ö. 158: Dominant yedili akoru.
- Ö. 159: 1. z. tonik, 2. z. ikinci derece akorunun birinci çevrimidir.
- Ö. 160: Dominant.
- Ö. 161: Tonik.
- Ö. 162: Dominant yedili akoru.
- Ö. 163: 1. z. tonik, 2. z. ikinci derece akorunun birinci çevrimidir.
- Ö. 164: Dominant.
- Ö. 165: 1. ve 2. z. dominant ve dominant yedili akorunun birinci çevrimi kullanılmıştır.
- Ö. 166: Tonik.
- Ö. 167: 1. z. dominant yedili akorunun birinci çevrimi, 2. z. ise dominanttır.
- Ö. 168: 1. z. tonik ve ardından dominant yedili, 2. z. tonik durumundadır.
- Ö. 169: Re minöre modülasyon yapılır. 1. z. ilk iki sekizliği tonik, son sekizliği yedinci derece eksik yedili akorunun üçüncü çevrimi, 2. z. aynı şekilde armonize edilmiştir.
- Ö. 170: 1. z. tonik ve ardından dominant, 2. z. ise tonik durumundadır.
- Ö. 171: 1. z. tonik, 2. z. altdominant olarak kullanılmıştır.
- Ö. 172: 1. z. dominant ve tonik akorunun ikinci çevrimi, 2. z. dominant olarak kullanılmıştır.
- Ö. 173: 1. z. ilk iki sekizliği tonik, son sekizliği yedinci derece eksik yedili akorunun üçüncü çevrimi, 2. z. aynı şekilde armonize edilmiştir.
- Ö. 174: 1. z. tonik ve dominant, 2. z. tonik ve ardından son sekizlikte La minör tonalitesine modülasyon yapılır. La minöre göre yedinci derece eksik yedili akorunun ikinci çevrimi kullanılmıştır.
- Ö. 175: 1. z. tonik akorunun birinci çevrimi ve ikinci derece akorunun birinci çevrimi, 2. z. kadans dört altı ve dominant yedili akorlarından oluşur.
- Ö. 176: Tonik.
- Ö. 177: Sol minöre modülasyon yapılır. Sol minöre göre dominant yedili akoru kullanılmıştır.

- Ö. 178: 1. z. tonik ve dominant yedili akoru, 2. z. tonik durumundadır.
- Ö. 179: Fa majöre modülasyon yapılır. Fa majöre göre dominant yedili akoru kullanılmıştır.
- Ö. 180: 1. z. tonik ve dominant yedili akoru, 2. z. tonik durumundadır.
- Ö. 181: Re minör tonalitesine modülasyon yapılır. 1. z. dominant yedili akoru birinci çevrim, 2. z. tonik durumundadır.
- Ö. 182: Dominant.
- Ö. 183: 1. z. ilk iki sekizliği tonik, son sekizliği yedinci derece eksik yedili akorunun üçüncü çevrimi, 2. z. aynı şekilde armonize edilmiştir.
- Ö. 184: 1. z. tonik ve ardından dominant, 2. z. ise tonik durumundadır.
- Ö. 185: 1. z. tonik, 2. z. altdominant ve dominant akorlarından oluşur.
- Ö. 186: Tonik.
- Ö. 187: Fa majör tonalitesine modülasyon yapılır. Fa majöre göre, ikinci derece yedili akoru, beşlisi altere edilip ikinci çevrimi olarak kullanılmıştır.
- Ö. 188: Dominant yedili akoru.
- Ö. 189: Dominant yedili akoru.
- Ö. 190: Dominant yedili akoru.
- Ö. 191: Dominant yedili akoru.
- Ö. 192: 1. z. dominant yedili akoru, 2. z. beşlisi altere edilmiş ikinci derece akorunun üçüncü çevrimi olarak kullanılmıştır.
- Ö. 193: 1. z. dominant yedili akorunun birinci çevrimi, 2. z. beşlisi altere edilmiş ikinci derece yedili akorunun ikinci çevrimi durumundadır.
- Ö. 194: 1. z. dominant yedili akorunun birinci çevrimi, 2. z. beşlisi altere edilmiş ikinci derece yedili akorunun ikinci çevrimi durumundadır.
- Ö. 195: 1. z. dominant yedili akorunun birinci çevrimi, 2. z. beşlisi altere edilmiş ikinci derece yedili akorunun ikinci çevrimi durumundadır.
- Ö. 196: Dominant yedili akoru.
- Ö. 197: Dominant yedili akoru.
- Ö. 198: Tonik.
- Ö. 199: Dominant yedili akoru.
- Ö. 200: 1. z. tonik, 2. z. ikinci derece akorunun birinci çevrimi durumundadır.
- Ö. 201: Dominant.
- Ö. 202: 1. z. tonik, 2. z. Sol majör tonalitesine modülasyon yapılır. Sol majöre göre altdominant minör akoru kullanılmıştır.

- Ö. 203: 1. z. dominant yedili akoru, 2. z. tonik durumundadır.
- Ö. 204: Fa majör tonalitesine modülasyon yapılır. Fa majöre göre 1. z. dominant yedili akoru, 2. z. toniktir.
- Ö. 205: Altdominant.
- Ö. 206: 1. z. kadans dört altı akoru, 2. z. ise dominant yedili akorudur.
- Ö. 207: Armoni yürüyüşü vardır. 1. z. Sol majörün dominant yedilisi, 2. z. do majörün dominant yedilisidir.
- Ö. 208: Armoni yürüyüşü devam eder. 1. z. Fa majörün dominant yedilisi, 2. z. ise Si bemol majörün dominant yedilisidir.
- Ö. 209: 1. z. si bemol majöre göre tonik, 2. z. Fa majöre modülasyon yapılır. Fa majöre göre dominant yedili akoru kullanılmıştır.
- Ö. 210: 1. z. tonik, 2. z. dominanttır.
- Ö. 211: 1. z. altıncı derece, 2. z. üçüncü derece akoru olarak kullanılmıştır.
- Ö. 212: 1. z. altdominant, 2. z. tonik durumundadır.
- Ö. 213: 1. z. ikinci derece akorunun birinci çevrimi, 2. z. dominant yedili akoru olarak kullanılmıştır.
- Ö. 214: 1. z. tonik, 2. z. ikinci derece akorunun birinci çevrimidir.
- Ö. 215: 1. z. kadans dört altı akoru, 2. z. dominant fonksiyonundadır.
- Ö. 216: 1. z. tonik, 2. z. dominant yedili akorudur.
- Ö. 217: 1. z. altıncı derece, 2. z. üçüncü derece akoru olarak kullanılmıştır.
- Ö. 218: 1. z. altdominant, 2. z. tonik durumundadır.
- Ö. 219: Altdominant.
- Ö. 220: Altdominant.
- Ö. 221: Üçüncü derece eksik yedili akorunun birinci çevrimidir.
- Ö. 222: Tonik akorunun ikinci çevrimidir.
- Ö. 223: Tonik akorunun ikinci çevrimidir.
- Ö. 224: Tonik akorunun ikinci çevrimidir.
- Ö. 225: Tonik akorunun ikinci çevrimidir.
- Ö. 226: Tonik akorunun ikinci çevrimidir.
- Ö. 227: Dominant yedili akoru.
- Ö. 228: Dominant yedili akoru.
- Ö. 229: Tonik.
- Ö. 230: Dominant yedili akorunun birinci çevrimidir.
- Ö. 231: Tonik.
- Ö. 232: Dominant yedili akorunun birinci çevrimidir.

- Ö. 233: Tonik.
- Ö. 234: Dominant yedili akoru.
- Ö. 235: Tonik.
- Ö. 236: Dominant yedili akoru.
- Ö. 237: 1. z. tonik, 2. z. altıncı derece akorudur.
- Ö. 238: 1. z. ikinci derece yedili akorunun birinci çevrimi, 2. z. dominanttır.
- Ö. 239: 1. z. tonik, 2. z. altıncı derece akorudur.
- Ö. 240: 1. z. ikinci derece yedili akorunun birinci çevrimi, 2. z. dominanttır.
- Ö. 241: Tonik.
- Ö. 242: Tonik.
- Ö. 243: Tonik.
- Ö. 244: Tonik.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

3.1. CARL MARIA VON WEBER, FA MAJÖR, OP. 75, FAGOT KONÇERTOSU

3.1.1. Birinci Bölümün Form Analizi – Allegro ma non Troppo (1 – 247. Ölçüler)

C. M. von Weber'in fagot konçertosunun "*Allegro ma non Troppo*" başlıklı birinci bölümü, sonat allegrosu formundadır. Orkestra tarafından seslendirilen önserim bölümünün ardından ana tonalite olan fa majörde A teması duyurulur. B teması, ilgili tonalite olan do majör tonalitesinde gelir. Geliştirim bölümü, Fa majörün ilgili minörü olan Re minörde yazılmıştır. **A** ve **B** temalarının yeniden çalındığı yeniden serim bölümünün ardından küçük bir koda ile bölüm sona erer.

1 – 41 Önserim (First Exposition) → Orkestra tarafından duyurulur.

- 1 – 9 → A Teması, Fa Majör tonalitesindedir.
- 9 – 26 → Varış Köprüsü
- 26 – 41 → B teması, Fa Majör tonalitesindedir.

41 – 140 Önserim (Exposition) → Fagot, A temasını çalar.

- 41 – 62 → A teması, Fa Majörde fagot solo girer.
- 62 – 88 → Varış Köprüsü
- 88 – 103 → B teması, Do Majör tonalitesinden gelir.
- 103 – 140 → Koda, Do Majör tonalitesindedir.

140 – 180 Geliştirim (Development) → Re Minör tonalitesindedir.

- 140 – 169 → A teması Re Minör tonalitesindedir.
- 169 – 180 → Dönüş Köprüsü

180 – 222 Yeniden Serim (Re – exposition) → Fa Majör tonalitesindedir.

- 180 – 196 → A teması Fa Majör tonalitesindedir.
- 196 – 207 → Varış köprüsü.
- 207 – 222 → B teması, Fa Majör tonalitesindedir.

222 – 247 Koda (Coda) → Fa Majör tonalitesindedir.

3.1.2. Birinci Bölümün Armonik Analizi

- Ö. 1: Fa majör tonalitesinde tonik durumdadır.
- Ö. 2: Tonik.
- Ö. 3: İkinci derece akorunun birinci çevrimi olarak kullanılmıştır.
- Ö. 4: Dominant yedili akoru.
- Ö. 5: İkinci derece akoru.
- Ö. 6: Yedinci derece akoru.
- Ö. 7: 1. z. tonik, 2. z. altdominant akorunun birinci çevrimi, 3. ve 4. z. dominanttır.
- Ö. 8: Tonik.
- Ö. 9: 1. ve 2. z. altdominant akorunun birinci çevrimi, 3. ve 4. z. toniktir.
- Ö. 10: 1. ve 2. z. altdominant, 3. z. ilk yarısı tonik akorunun birinci çevrimi, ikinci yarısı dominant, 4. z. ilk yarısı dominant dominantı, ikinci yarısı dominant akorunun birinci çevrimi durumundadır.
- Ö. 11: 1. z. ilk yarısı tonik, ikinci yarısında Re minör tonalitesine modülasyon yapılır. 2. z. ilk yarısı tonik akorunun ikinci çevrimi, ikinci yarısı dominant, 3. z. ilk yarısı altıncı derece akoru, ikinci yarısı yedinci derece akoru, 4. z. ilk yarısı tonik, ikinci yarısı Fa majör tonalitesine modülasyon ile birlikte Fa majöre göre dominant akorunun birinci çevrimi olarak kullanılmıştır.
- Ö. 12: 1. z. ilk yarısı tonik, ikinci yarısı dominant akorunun birinci çevrimi, 2. z. ilk yarısı tonik, ikinci yarısı dominant, 3. z. ilk yarısı altıncı derece akoru, ikinci yarısında Sol minör tonalitesine modülasyon yapılır, Sol minörde dominant akorunun birinci çevrimidir. 4. z. ilk yarısı tonik, ikinci yarısı ise tonik akorunun birinci çevrimi olarak kullanılmıştır.
- Ö. 13: 1. ve 2. z. yedinci derece, 3. ve 4. z. tonik birinci çevrim akorudur.
- Ö. 14: Fa majöre göre dominant durumundadır.
- Ö. 15: Dominant.

- Ö. 16: 1., 2. ve 3. z. tonik akorunun ikinci çevrimi, 4. z. Do majöre modülasyon yapılır, bu tonaliteye göre yedinci derece akoru durumundadır. [ö. 14'ten ö. 18'e kadar do pedalı uygulanır.]
- Ö. 17: 1., 2. ve 3. z. tonik, 4. z. Fa majöre modülasyon ve bu tonaliteye göre dominant akoru durumundadır.
- Ö. 18: Dominant.
- Ö. 19: Sol minör tonalitesine modülasyon ve sol minöre göre yedinci derece akorunun birinci çevrimi durumundadır.
- Ö. 20: 1. z. tonik birinci çevrim, 2. z. dominant akoru ikinci çevrim, 3. z. tonik, 4. z. dominant akoru ikinci çevrim olarak armonize edilmiştir.
- Ö. 21: 1., 2. ve 3. z. tonik birinci çevrim akoru, 4. z. Fa majöre modülasyon yapılmıştır ve Fa majöre göre ikinci derece akoru birinci çevrimidir.
- Ö. 22: 1. ve 2. z. ikinci derece akorunun ikinci çevrimi, 3. ve 4. z. dominanttır.
- Ö. 23: 1. ve 2. z. ikinci derece akorunun ikinci çevrimi, 3. ve 4. z. dominanttır.
- Ö. 24: İkinci derece akorunun ikinci çevrimi olarak kullanılmıştır.
- Ö. 25: Dominant.
- Ö. 26: Tonik.
- Ö. 27: Dominant.
- Ö. 28: Dominant.
- Ö. 29: Altıncı derece akoru.
- Ö. 30: 1. ve 2. z. altdominant akoru birinci çevrim, 3. ve 4. z. altdominanttır.
- Ö. 31: 1. ve 2. z. yedinci derece akorunun ikinci çevrimi, 3. ve 4. z. yedinci derece yedili akorunun üçüncü çevrimi olarak kullanılmıştır.
- Ö. 32: 1. ve 2. z. tonik akorunun ikinci çevrimi, 3. ve 4. z. altdominanttır.
- Ö. 33: Tonik akorunun ikinci çevrimi durumundadır. [ö. 33'ten ö. 38'e kadar basta do pedalı uygulanır.]
- Ö. 34: Tonik akorunun ikinci çevrimi.
- Ö. 35: Tonik akorunun ikinci çevrimi.
- Ö. 36: Tonik akorunun ikinci çevrimi.
- Ö. 37: Tonik akorunun ikinci çevrimi.
- Ö. 38: Dominant.
- Ö. 39: Fa pedalı üzerinde tonik durumundadır.
- Ö. 40: Fa pedalı üzerinde tonik durumundadır.
- Ö. 41: Fagot solo burada başlar. Tonik akorlarıyla armonize edilmiştir.
- Ö. 42: Tonik.

- Ö. 43: İkinci derece akoru kullanılmıştır.
- Ö. 44: Dominant.
- Ö. 45: Tonik.
- Ö. 46: Tonik.
- Ö. 47: Do majör tonalitesine modülasyon yapılmıştır. 1., 2. ve 3. z. Do majöre göre altıncı derece, 4. z. dominant ikinci çevrim akorudur.
- Ö. 48: Tonik.
- Ö. 49: Sol minöre modülasyon yapılmıştır ve ölçü Sol minöre göre toniktir.
- Ö. 50: Tonik.
- Ö. 51: Tonik.
- Ö. 52: Tonik.
- Ö. 53: Dominant akorunun birinci çevrimi durumundadır.
- Ö. 54: 1., 2. ve 3. z. tonik, 4. z. Fa majöre modülasyon yapılır, bu tonaliteye göre ikinci derece yedili akoru kullanılmıştır.
- Ö. 55: Tonik akorunun ikinci çevrimi durumundadır.
- Ö. 56: Tonik akorunun ikinci çevrimi durumundadır.
- Ö. 57: Tonik akorunun ikinci çevrimi durumundadır.
- Ö. 58: Tonik akorunun ikinci çevrimi durumundadır.
- Ö. 59: General Pause (Orkestrada susku).
- Ö. 60: General Pause (Orkestrada susku).
- Ö. 61: Dominant.
- Ö. 62: Tonik.
- Ö. 63: 1. ve 2. z. altdominant akorunun birinci çevrimi, 3. ve 4. z. tonik akorunun birinci çevrimi olarak kullanılmıştır.
- Ö. 64: 1. ve 2. z. altdominant, 3. ve 4. z. tonik akorunun birinci çevrimi durumundadır.
- Ö. 65: 1. ve 2. z. altdominant, 3. z. ilk yarısı tonik akorunun birinci çevrimi, ikinci yarısı dominant, 4. z. ilk yarısı dominant dominantı, ikinci yarısı dominant akorunun birinci çevrimi durumundadır.
- Ö. 66: 1. z. ilk yarısı tonik, ikinci yarısında Re minör tonalitesine modülasyon vardır. 2. z. ilk yarısı tonik akorunun ikinci çevrimi, ikinci yarısı dominant, 3. z. ilk yarısı altıncı derece akoru, ikinci yarısı yedinci derece akoru, 4. z. ilk yarısı tonik, ikinci yarısı Fa majör tonalitesine modülasyon ile birlikte Fa majöre göre, dominant akorunun birinci çevrimi olarak kullanılmıştır.

- Ö. 67: 1. ve 2. z. yedinci derece, 3. ve 4. z. tonik birinci çevrim akorudur.
- Ö. 68: Dominant yedili akoru.
- Ö. 69: Dominant yedili akoru.
- Ö. 70: Tonik ikinci çevrim.
- Ö. 71: Dominant.
- Ö. 72: Dominant yedili akoru.
- Ö. 73: Dominant yedili akoru.
- Ö. 74: 1., 2. ve 3. z. Re minöre modülasyon yapılmıştır. Re minöre göre dominant yedili akorunun birinci çevrimi, 4.z. tonik olarak kullanılmıştır.
- Ö. 75: Do majöre modülasyon yapılmıştır ve Do majöre göre ölçü boyunca yedinci derece akorunun yedilisi kullanılmıştır. 4. z. yedinci derece eksik yedili akoru kullanılmıştır.
- Ö. 76: Tonik.
- Ö. 77: Sol majör tonalitesine göre yedinci derece akorunun eksik yedilisi kullanılmıştır.
- Ö. 78: Sol majörde tonik.
- Ö. 79: Sol majör tonalitesine göre yedinci derece akorunun eksik yedilisi kullanılmıştır.
- Ö. 80: Sol majörde tonik.
- Ö. 81: Yedinci derece akoru.
- Ö. 82: Do majöre modülasyon yapılır. 1., 2. ve 3. z. dominant, 4. z. ise dominant yedili akoru olarak kullanılmıştır.
[ö. 82'den ö. 86'ya kadar basta sol pedalı uygulanmıştır.]
- Ö. 83: 1. ve 2. z. tonik akorunun ikinci çevrimi, 3. ve 4. z. dominanttır.
- Ö. 84: Dominant.
- Ö. 85: Dominant.
- Ö. 86: Dominant.
- Ö. 87: Tonik.
- Ö. 88: Tonik.
- Ö. 89: Tonik.
- Ö. 90: Dominant yedili akoru kullanılmıştır.
- Ö. 91: Tonik.
- Ö. 92: 1. ve 2. z. tonik, 3. ve 4. z. Re minöre göre dominanttır.
- Ö. 93: 1. ve 2. z. tonik, 3. ve 4. z. Do majöre modülasyon yapılır. Do majöre göre, dominant yedili akoru durumundadır.

- Ö. 94: 1. ve 2. z. tonik, 3. ve 4. z. ikinci derece akorunun birinci çevrimidir.
- Ö. 95: 1. ve 2. z. tonik akorunun ikinci çevrimi, 3. ve 4. z. dominant yedili akoru olarak kullanılmıştır.
- Ö. 96: Tonik.
- Ö. 97: Tonik.
- Ö. 98: Dominant.
- Ö. 99: Tonik.
- Ö. 100: 1. ve 2. z. tonik, 3. ve 4. z. İkinci derece akorunun dominantıdır.
- Ö. 101: 1. ve 2. z. İkinci derece akoru, 3. z. dominant akorunun birinci çevrimi, 4. z. dominant yedili akorudur.
- Ö. 102: 1. z. tonik, 2. z. altdominant, 3. z. kadans dört altı akoru, 4. z. dominant yedili akoru olarak kullanılmıştır.
- Ö. 103: Tonik.
- Ö. 104: Dominant yedili akoru.
- Ö. 105: Tonik.
- Ö. 106: Re minöre modülasyon yapılıır, Re minöre göre dominant yedili akoru ölçü boyunca kullanılmıştır.
- Ö. 107: Tonik.
- Ö. 108: Do majöre göre dominant yedili akorudur.
- Ö. 109: Do majöre göre dominant yedili akorudur.
- Ö. 110: Tonik birinci çevrim durumundadır.
- Ö. 111: Yedinci derece eksik yedili akoru kullanılmıştır.
- Ö. 112: Altdominant.
- Ö. 113: Altdominant.
- Ö. 114: Tonik akorunun ikinci çevrimi.
- Ö. 115: Tonik akorunun ikinci çevrimi.
- Ö. 116: Dominant yedili akoru.
- Ö. 117: Dominant yedili akoru.
- Ö. 118: Tonik.
- Ö. 119: Tonik.
- Ö. 120: 1. ve 2. z. altdominant akorunun birinci çevrimi, 3. ve 4. z. tonik akorunun ikinci çevrimi durumundadır.
- Ö. 121: 1. ve 2. z. altdominant, 3. z. ilk yarısı tonik, ikinci yarısı dominant, 4. z. dominant yedili akoru olarak kullanılmıştır.

- Ö. 122: 1. z. tonik, 2. z. La minöre modülasyon yapılmıştır. İlk yarısı tonik, 2. yarısı dominant, 3. z. altıncı derece akoru, 4. z. ilk yarısı tonik, ikinci yarısı Do majöre modülasyon ve dominant akorunun birinci çevrimi durumundadır.
- Ö. 123: 1. z. ilk yarısı tonik, ikinci yarısı La minörde tonik, 3. z. ilk yarısı altıncı derece akoru, ikinci yarısı Re minöre göre yedinci derece eksik yedili akoru, 4. z. Re minörde tonik durumundadır.
- Ö. 124: 1. ve 2. z. yedinci derece akorunun ikinci çevrimi, 3. z. tonik, 4. z. Do majöre modülasyon yapılmıştır ve Do majöre göre dominant yedili akoru kullanılmıştır.
- Ö. 125: Dominant yedili akoru.
- Ö. 126: Dominant yedili akoru.
- Ö. 127: Tonik.
- Ö. 128: La minör tonalitesine geçiş yapılıır. 1. z. altıncı derece akoru, 2. z. yedinci derece akoru, 3. z. tonik, 4. z. do majöre göre altdominant akoru olarak kullanılmıştır.
- Ö. 129: 1. ve 2. z. tonik ikinci çevrim, 3. ve 4. z. dominant yedili akordur.
- Ö. 130: 1. ve 2. z. tonik ikinci çevrim, 3. ve 4. z. dominant yedili akordur.
- Ö. 131: 1., 2. ve 3. z. tonik ikinci çevrim, 4. z. dominant yedili akordur.
- Ö. 132: Do majöre göre tonik.
- Ö. 133: Tonik.
- Ö. 134: Do majör pedalında ikinci derece akoru kullanılmıştır.
- Ö. 135: Dominant yedili akoru.
- Ö. 136: Tonik.
- Ö. 137: Tonik.
- Ö. 138: Tonik.
- Ö. 139: Re minör tonalitesine göre dominant yedili akordur.
- Ö. 140: Tonik. [ö. 140'tan ö. 145'e kadar tonik akorunda re pedalı vardır.]
- Ö. 141: Tonik.
- Ö. 142: Tonik.
- Ö. 143: Tonik.
- Ö. 144: Tonik.
- Ö. 145: 1. ve 2. z. tonik, 3. ve 4. z. Sol majör tonalitesine modülasyon yapılıır. Sol majöre göre dominant yedili akorunun birinci çevrimidir.
- Ö. 146: 1. ve 2. z. tonik, 3. ve 4. z. dominant yedili akordur.

- Ö. 147: Tonik.
- Ö. 148: Dominant yedili akoru.
- Ö. 149: Tonik.
- Ö. 150: Dominant yedili akoru.
- Ö. 151: 1., 2. ve 3. z. tonik durumunda olup, 4. z. Do minör tonalitesine geçiş yapılır ve dominant yedili akorunun birinci çevrimi kullanılır.
- Ö. 152: 1., 2. ve 3. z. Do minörde tonalitesine göre tonik durumunda olup, 4. z. Fa minöre modülasyon yapılır ve bu tonaliteye göre dominant yedili akorunun birinci çevrimi olarak kullanılır.
- Ö. 153: Fa minörde tonik.
- Ö. 154: Do minöre modülasyon, tüm ölçü dominant yedili akordur.
- Ö. 155: 1. z. tonik akorunun ikinci çevrimi, 2. z. dominant yedili akoru, 3. z. tonik akorunun ikinci çevrimi, 4. z. dominant yedili akordur.
- Ö. 156: Tonik.
- Ö. 157: Dominant yedili akoru.
- Ö. 158: Tonik.
- Ö. 159: Dominant yedili akoru.
- Ö. 160: 1., 2. ve 3. z. tonik, 4. z. Fa minöre modülasyon yapılır, bu tonaliteye göre dominant yedili akorunun birinci çevrimi durumundadır.
- Ö. 161: 1., 2. ve 3. z. tonik, 4. z. Si bemol majör tonalitesine modülasyon ve bu tonaliteye göre dominant yedili akorunun birinci çevrimidir.
- Ö. 162: Tonik.
- Ö. 163: Do minöre modülasyon yapılır. Yedinci derece akorunun yedilisi kullanılmıştır.
- Ö. 164: Yedinci derece akorunun yedilisi kullanılmıştır.
- Ö. 165: Re minöre göre tonik akorunun ikinci çevrimi kullanılmıştır.
- Ö. 166: Re minöre göre tonik akorunun ikinci çevrimi kullanılmıştır.
- Ö. 167: General Pause (Orkestrada susku). Fagot, Re minörün altıncı derece akoruna gider.
- Ö. 168: General Pause (Orkestrada susku).
- Ö. 169: General Pause (Orkestrada susku).
- Ö. 170: Altıncı derece akoru.
- Ö. 171: Altıncı derece akoru.
- Ö. 172: Altıncı derece akoru.
- Ö. 173: Altıncı derece akoru.

- Ö. 174: 1. ve 2. z. tonik akorunun ikinci çevrimi, 3. ve 4. z. dominant yedili akoru olarak kullanılmıştır.
- Ö. 175: Re minörde tonik.
- Ö. 176: Altdominant.
- Ö. 177: Altdominant.
- Ö. 178: 1. ve 2. z. tonik akorunun ikinci çevrimi, 3. ve 4. z. dominanttır.
- Ö. 179: Fa majöre modülasyon ile İkinci derece akorunun yedilisi kullanılır.
- Ö. 180: 1. ve 2. z. ikinci derece akorunun yedilisi, 3. ve 4. z. dominanttır.
- Ö. 181: Tonik. [ö. 181'den ö. 185'e kadar basta fa pedalı uygulanır.]
- Ö. 182: Tonik.
- Ö. 183: Tonik.
- Ö. 184: Tonik.
- Ö. 185: 1., 2. ve 3. z. tonik, 4. z. Re minöre modülasyon yapılır, bu tonaliteye göre dominant akorunun birinci çevrimi kullanılmıştır.
- Ö. 186: 1., 2. ve 3. z. tonik, 4. z. Fa majöre modülasyon yapılır, bu tonaliteye göre altdominant akoru uygulanır.
- Ö. 187: Fa majörde tonik akorunun ikinci çevrimi. [ö. 187'den ö. 191'e kadar basta do pedalı uygulanır.]
- Ö. 188: Tonik akorunun ikinci çevrimi.
- Ö. 189: Tonik akorunun ikinci çevrimi.
- Ö. 190: Tonik akorunun ikinci çevrimi.
- Ö. 191: Tonik akorunun ikinci çevrimi.
- Ö. 192: Dominant yedili akoru.
- Ö. 193: Dominant yedili akoru.
- Ö. 194: Dominant yedili akoru.
- Ö. 195: Dominant yedili akoru.
- Ö. 196: Tonik.
- Ö. 197: Tonik.
- Ö. 198: İkinci derece yedili akorunun üçüncü çevrimi kullanılmıştır.
- Ö. 199: Dominant yedili akoru.
- Ö. 200: 1. ve 2. z. altdominant, 3. ve 4. z. tonik akorunun birinci çevrimidir.
- Ö. 201: 1. ve 2. z. altdominant, 3. z. ilk yarısı tonik birinci çevrim, ikinci yarısı dominant, 4. z. ilk yarısı dominant dominantı, ikinci yarısı dominant akorunun birinci çevrimi durumundadır.

- Ö. 202: 1. z. ilk yarısı tonik, ikinci yarısında Re minör tonalitesine modülasyon vardır. 2. z. ilk yarısı tonik akorunun ikinci çevrimi, ikinci yarısı dominant, 3. z. ilk yarısı altıncı derece akoru, ikinci yarısı yedinci derece akoru, 4. z. ilk yarısı tonik, ikinci yarısı Fa majör tonalitesine modülasyon ile birlikte fa majöre göre ikinci derece akoru olarak kullanılmıştır.
- Ö. 203: 1. ve 2. z. ikinci derece yedili akoru, 3. ve 4. z. dominant yedili akoru olarak kullanılmıştır.
- Ö. 204: 1. ve 2. z. ikinci derece yedili akoru, 3. ve 4. z. dominant yedili akoru olarak kullanılmıştır.
- Ö. 205: Fa majöre göre ikinci derece yedili akoru.
- Ö. 206: Dominant.
- Ö. 207: Tonik.
- Ö. 208: Tonik.
- Ö. 209: Dominant yedili akoru.
- Ö. 210: Tonik.
- Ö. 211: 1. ve 2. z. tonik, 3. ve 4. z. Sol minöre modülasyon yapılı, tonaliteye göre dominant akordur.
- Ö. 212: 1. ve 2. z. tonik, 3. ve 4. z. Fa majöre modülasyon yapılı, tonaliteye göre dominant yedili akoru olarak kullanılmıştır.
- Ö. 213: 1. ve 2. z. tonik, 3. ve 4. z. ikinci derece akorunun birinci çevrimidir.
- Ö. 214: 1. ve 2. z. tonik ikinci çevrim, 3. ve 4. z. dominant yedili akordur.
- Ö. 215: Tonik.
- Ö. 216: Tonik.
- Ö. 217: Dominant yedili akoru.
- Ö. 218: Tonik.
- Ö. 219: 1. ve 2. z. tonik, 3. ve 4. z. Sol minöre modülasyon yapılı, tonaliteye göre dominant yedili akordur.
- Ö. 220: 1. ve 2. z. tonik, 3. ve 4. z. Fa majöre modülasyon yapılı, tonaliteye göre dominant yedili akoru olarak kullanılmıştır.
- Ö. 221: 1. z. tonik, 2. z. ikinci derece akorunun birinci çevrimi, 3. z. tonik akorunun ikinci çevrimi, 4. z. dominant yedili akoru olarak kullanılır.
- Ö. 222: 1. z. tonik, 2. z. ikinci derece akorunun birinci çevrimi, 3. z. tonik akorunun ikinci çevrimi, 4. z. dominant yedili akoru olarak kullanılır.
- Ö. 223: Tonik.

- Ö. 224: 1. ve 2. z. dominant, 3. ve 4. z. dominant yedili akoru durumundadır.
- Ö. 225: Tonik.
- Ö. 226: Sol minöre modülasyon yapılır. Tonaliteye göre dominant yedili akoru olarak kullanılmıştır.
- Ö. 227: Tonik.
- Ö. 228: Fa majöre modülasyon yapılır. Tonaliteye göre dominant yedili akoru olarak kullanılmıştır.
- Ö. 229: Dominant yedili akoru.
- Ö. 230: Tonik akorunun birinci çevrimi.
- Ö. 231: Yedinci derece akorunun yedilisi kullanılmıştır.
- Ö. 232: Altıncı derece akoru kullanılmıştır.
- Ö. 233: Tonik akorunun ikinci çevrimi.
- Ö. 234: Tonik akorunun ikinci çevrimi.
- Ö. 235: Tonik akorunun ikinci çevrimi.
- Ö. 236: Tonik akorunun ikinci çevrimi.
- Ö. 237: Orkestrada genel susku vardır. Fagot, Fa majörde altdominant armonisine dizi şeklinde iner.
- Ö. 238: 1. ve 2. z. altdominant, 3. z. tonik akorunun ikinci çevrimi, 4. z. altdominant akorunun birinci çevrimi durumundadır.
- Ö. 239: Tonik akorunun ikinci çevrimi.
- Ö. 240: Tonik akorunun ikinci çevrimi.
- Ö. 241: Dominant.
- Ö. 242: Dominant yedili akoru.
- Ö. 243: Fa majörde tonik akorundadır.
- Ö. 244: Tonik.
- Ö. 245: Tonik.
- Ö. 246: Tonik.
- Ö. 247: Tonik.

3.2.1. İkinci Bölümün Form Analizi – Adagio (1 – 63. Ölçüler)

C. M. von Weber'in fagot konçertosunun ikinci bölümü, 3/8'lik ölçüde, üç bölmeli Lied (A – B – A) formunda yazılmıştır. Beş ölçülük giriş kısmından sonra, fagot, Si bemol majör tonalitesinde solosuna girer. Ağır ilerleyen tempo, bölüme oldukça dramatik bir hava vermiştir. A teması Si bemol majör tonundan, varış köprüsüne değin devam eder. B teması Do minör ve Mi bemol majör tonalitesinde gelen iki periyottan oluşur. Sonrasında gelen dönüş köprüsü bizi tekrar A temasına hazırlar ve si bemol majör tonalitesine geri döner. A temasından sonra gelen koda ile bölüm sona erer.

1 – 21 A Bölmesi

- 1 – 5 Orkestral giriş → Si Bemol Majör tonalitesindedir.
- 5 – 13 A teması → Si Bemol Majör tonalitesindedir.
- 13 – 21 Varış köprüsü.

21 – 48 B Bölmesi

- 21 – 29 → B temasının 1. periyodu Do Minör tonalitesindedir.
- 29 – 40 → B teması 2. periyot Mi Bemol Majör tonalitesindedir.
- 40 – 48 → Dönüş köprüsü.

48 – 55 A Bölmesinin Tekrarı, Si Bemol Majör tonalitesindedir.

55 – 63 Koda, Si Bemol Majör tonalitesindedir.

3.2.2. İkinci Bölümün Armonik Analizi

- Ö. 1: Tonik.
- Ö. 2: Dominant akorunun ikinci çevrimi.
- Ö. 3: 1. ve 2. z. tonik, 3. z. altdominant akoru olarak kullanılmıştır.
- Ö. 4: Dominant.
- Ö. 5: Tonik.
- Ö. 6: Dominant.
- Ö. 7: Sol minör tonalitesine modülasyon yapılır. 1. z. Sol minörde dominant akorunun birinci çevrimi, 2. ve 3. z. tonik durumundadır.
- Ö. 8: 1. ve 2. z. dominant, 3. z. tonik.
- Ö. 9: 1. z. dominant, 2. z. Fa majör tonalitesine modülasyon yapılır. Yedinci derece akorunun eksik yedilisi, 3. z. tonik akorlarıyla armonize edilir.
- Ö. 10: 1. ve 2. z. Si bemol majör tonalitesine modülasyon yapılır. Tonaliteye göre dominant yedili akorunun üçüncü çevrimi, 3. z. tonik akorunun birinci çevrimi olarak kullanılmıştır.
- Ö. 11: 1. z. dominant akorunun birinci çevrimi, 2. z. tonik, 3. z. altdominant akorunun birinci çevrimi durumundadır.
- Ö. 12: 1. ve 2. z. dominant akorunun ikinci çevrimi, 3. z. dominanttır.
- Ö. 13: Tonik.
- Ö. 14: Dominant akorunun ikinci çevrimi.
- Ö. 15: 1. ve 2. z. tonik akorunun birinci çevrimi, 3. z. Do minör tonalitesine modülasyon yapılır. Do minöre göre yedinci derece akorunun birinci çevrimi durumundadır.
- Ö. 16: 1. ve 2. z. tonik akorunun birinci çevrimi, 3. z. dominant durumundadır.
- Ö. 17: Tonik.
- Ö. 18: Dominant akorunun ikinci çevrimi kullanılmıştır.
- Ö. 19: Fa minöre modülasyon yapılır.
- Ö. 20: Do minöre göre dominant yedili akoru olarak kullanılmıştır.
- Ö. 21: Tonik.
- Ö. 22: Dominant yedili akoru.
- Ö. 23: Fa minöre modülasyon yapılır. Yedinci derece eksik yedili akorunun ikinci çevrimi durumundadır.
- Ö. 24: Tonik akorunun birinci çevrimi.
- Ö. 25: Do minöre modülasyon yapılır. Dominant yedili akoru kullanılmıştır.

- Ö. 26: Yarı mükemmel kadansla beraber 1. ve 2. z. altıncı derece akoru,
3. z. altdominant akoruyla armonize edilmiştir.
- Ö. 27: Dominant akorunun ikinci çevrimi.
- Ö. 28: Tonik.
- Ö. 29: Mi bemol majör tonalitesine modülasyon yapılır. Tonik akorunun birinci
çevrimi ölçü boyunca kullanılır.
- Ö. 30: Dominant yedili akoru.
- Ö. 31: 1. ve 2. z. tonik, 3. z. altdominant akoru olarak kullanılmıştır.
- Ö. 32: 1. ve 2. z. tonik, 3. z. dominanttır.
- Ö. 33: Tonik akorunun birinci çevrimi.
- Ö. 34: Dominant yedili akoru.
- Ö. 35: Tonik.
- Ö. 36: Altdominant akorunun ikinci çevrimi durumundadır.
- Ö. 37: Tonik.
- Ö. 38: Tonik.
- Ö. 39: Dominant.
- Ö. 40: Tonik.
- Ö. 41: Fa minöre modülasyon yapılır. Dominant yedili akoru durumundadır.
- Ö. 42: Altdominant akorunun birinci çevrimi durumundadır.
- Ö. 43: Dominant.
- Ö. 44: Tonik.
- Ö. 45: Fa minöre modülasyon yapılır. Yedinci derece eksik yedili akorunun
birinci çevrim olarak kullanılmıştır.
- Ö. 46: Yedinci derece akorunun ikinci çevrimi.
- Ö. 47: Si bemol majöre modülasyonla beraber dominant armonisine geçilir.
- Ö. 48: Tonik.
- Ö. 49: Dominant.
- Ö. 50: Sol minör tonalitesine modülasyon yapılır. 1. z. Sol minörde dominant
akorunun birinci çevrimi, 2. ve 3. z. tonik durumundadır.
- Ö. 51: 1. ve 2. z. dominant, 3. z. tonik.
- Ö. 52: Dominant yedili akorunun üçüncü çevrimi olarak kullanılmıştır.
- Ö. 53: Tonik akorunun birinci çevrimi.
- Ö. 54: 1. z. altdominant, 2. z. tonik akorunun ikinci çevrimi, 3. z. dominanttır.
- Ö. 55: Si bemol majöre göre tonik durumundadır.
- Ö. 56: Altdominant.

- Ö. 57: Dominant.
Ö. 58: Tonik.
Ö. 59: Altıncı derece akoru.
Ö. 60: Tonik akorunun ikinci çevrimi durumundadır.
Ö. 61: Dominant.
Ö. 62: Tonik.
Ö. 63: Tonik.

3.3.1. Üçüncü Bölümün Form Analizi – Rondo, Allegro (1 – 286. Ölçüler)

C. M. von Weber'in 2/4'lük ölçüdeki bu rondosu Allegro karakterinde yazılmıştır. Ana tonalitesi Fa majör olan eserin Rondo teması olan A, kendi içinde **a** ve **b** olarak iki periyottan oluşmaktadır.

1 – 45 → A, Rondo Teması;

- 1 – 9 → **a**, tonalite Fa Majördür.
- 9 – 28 → **b**, tonalite Do majördür. **b** periyodu iki kez tekrar edilmiştir.
- 28 – 37 → **a**, tonalite Fa Majördür.
- 37 – 45 → Varış köprüsü.

45 – 71 → B Episodu → Do majör tonalitesindedir.

71 – 124 → C Episodu;

- 71 – 91 → Fa majör tonalitesindedir.
- 91 – 124 → Dönüş köprüsü.

124 – 160 → A, Rondo Teması;

- 124 – 156 → Fa majör tonalitesindedir.
- 156 – 160 → Varış köprüsü.

160 – 236 → D Episodu;

- 160 – 215 → Si Bemol Majör tonalitesinde iki kez tekrar edilir.
- 215 – 236 → Dönüş köprüsü.

236 – 257 → A, Rondo Teması → Fa Majör tonalitesindedir.

257 – 286 → Koda → Fa Majör tonalitesindedir.

3.3.2. Üçüncü Bölümün Armonik Analizi

- Ö. 1: Tonik Fa majör tonalitesindedir.
- Ö. 2: Altdominant.
- Ö. 3: Dominant.
- Ö. 4: Tonik.
- Ö. 5: Tonik.
- Ö. 6: Altdominant.
- Ö. 7: Dominant.
- Ö. 8: Tonik.
- Ö. 9: Do majör tonalitesine modülasyon. Do majöre göre tonik.
- Ö. 10: Dominant.
- Ö. 11: Tonik.
- Ö. 12: Dominant.
- Ö. 13: Tonik.
- Ö. 14: Altdominant.
- Ö. 15: Dominant.
- Ö. 16: Tonik.
- Ö. 17: Tonik.
- Ö. 18: Tonik.
- Ö. 19: Tonik.
- Ö. 20: Tonik.
- Ö. 21: Tonik.
- Ö. 22: İkinci derece akorunun birinci çevrimi kullanılmıştır.
- Ö. 23: Dominant.
- Ö. 24: Tonik.
- Ö. 25: Tonik.
- Ö. 26: Tonik.
- Ö. 27: Tonik.
- Ö. 28: Tonik.
- Ö. 29: Fa majöre modülasyon yapılır. Tonik durumundadır.
- Ö. 30: Altdominant.
- Ö. 31: Dominant.
- Ö. 32: Tonik.
- Ö. 33: Tonik.

- Ö. 34: Altdominant.
- Ö. 35: Dominant.
- Ö. 36: Tonik.
- Ö. 37: 1. z. tonik, 2. z. ilk yarısı dominant, ikinci yarısı tonik.
- Ö. 38: 1. z. dominant yedili akoru, 2. z. tonik.
- Ö. 39: Dominant.
- Ö. 40: Dominant.
- Ö. 41: Tonik.
- Ö. 42: Re minöre modülasyon yapılır. Re minöre göre tonik durumundadır.
- Ö. 43: Do majöre göre dominant yedili akoru kullanılmıştır.
- Ö. 44: Do majöre göre dominant yedili akoru kullanılmıştır.
- Ö. 45: Do majöre göre tonik.
- Ö. 46: Tonik.
- Ö. 47: Tonik.
- Ö. 48: Tonik.
- Ö. 49: İkinci derece yedili akoru kullanılmıştır.
- Ö. 50: İkinci derece yedili akoru kullanılmıştır.
- Ö. 51: Dominant yedili akorunun birinci çevrimi.
- Ö. 52: Dominant yedili akoru kök durumundadır.
- Ö. 53: Tonik.
- Ö. 54: Tonik.
- Ö. 55: Tonik.
- Ö. 56: Dominant yedili akoru kök durumundadır.
- Ö. 57: Tonik.
- Ö. 58: Dominant yedili akoru kök durumundadır.
- Ö. 59: Tonik.
- Ö. 60: Altdominant .
- Ö. 61: Dominant.
- Ö. 62: Tonik.
- Ö. 63: Tonik.
- Ö. 64: Altdominant.
- Ö. 65: Dominant yedili akoru kullanılmıştır.
- Ö. 66: Tonik.
- Ö. 67: Tonik.
- Ö. 68: Tonik.

- Ö. 69: 1. z. İlk yarısı Fa majöre göre dominant yedili akoru, ikinci yarısı altere edilmiş dominant dominantı akoru, 2. z. ilk yarısı dominant yedili akoru, ikinci yarısı altere edilmiş dominant dominantı akorudur.
- Ö. 70: 1. z. İlk yarısı Fa majöre göre dominant yedili akoru, ikinci yarısı altere edilmiş dominant dominantı akoru, 2. z. ilk yarısı dominant yedili akoru, ikinci yarısı altere edilmiş dominant dominantı akorudur.
- Ö. 71: Fa majör tonalitesinde tonik durumundadır.
- Ö. 72: Tonik.
- Ö. 73: Dominant yedili akoru kullanılmıştır.
- Ö. 74: Dominant yedili akoru kullanılmıştır.
- Ö. 75: Tonik.
- Ö. 76: İkinci derece akorunun birinci çevrimi durumundadır.
- Ö. 77: Dominant.
- Ö. 78: Dominant.
- Ö. 79: Tonik.
- Ö. 80: Tonik.
- Ö. 81: Dominant yedili akoru.
- Ö. 82: Dominant yedili akoru.
- Ö. 83: Re minöre modülasyon yapılır ve Re minöre göre dominant yedili akoru kullanılmıştır.
- Ö. 84: Dominant yedili akoru.
- Ö. 85: Tonik.
- Ö. 86: Tonik akorunun birinci çevrimi durumundadır.
- Ö. 87: Dominant.
- Ö. 88: Tonik.
- Ö. 89: Tonik akorunun ikinci çevrimi durumundadır.
- Ö. 90: Dominant.
- Ö. 91: Dominant.
- Ö. 92: Tonik akorunun ikinci çevrimi durumundadır.
- Ö. 93: Dominant.
- Ö. 94: Tonik akorunun ikinci çevrimi durumundadır.
- Ö. 95: Dominant.
- Ö. 96: Tonik akorunun ikinci çevrimi durumundadır.
- Ö. 97: Dominant.
- Ö. 98: Tonik akorunun ikinci çevrimi durumundadır.

- Ö. 99: Tonik.
- Ö. 100: Altdominant.
- Ö. 101: Fa majör tonalitesine modülasyon yapılır. Fa majöre göre dominant yedili akoru kullanılmıştır.
- Ö. 102: Tonik.
- Ö. 103: Tonik.
- Ö. 104: Altdominant.
- Ö. 105: Dominant yedili akoru.
- Ö. 106: Tonik.
- Ö. 107: Re minör tonalitesinde dominant yedili akoru kullanılmıştır.
- Ö. 108: Tonik.
- Ö. 109: Dominant yedili akoru.
- Ö. 110: Tonik.
- Ö. 111: Dominant yedili akoru.
- Ö. 112: Tonik.
- Ö. 113: İkinci derece yedili akorunun ikinci çevrimi kullanılmıştır.
- Ö. 114: Dominant.
- Ö. 115: İkinci derece yedili akorunun ikinci çevrimi kullanılmıştır.
- Ö. 116: Dominant.
- Ö. 117: İkinci derece yedili akorunun ikinci çevrimi kullanılmıştır.
- Ö. 118: İkinci derece yedili akorunun ikinci çevrimi kullanılmıştır.
- Ö. 119: Dominant.
- Ö. 120: Dominant.
- Ö. 121: Tonik akorunun ikinci çevrimi.
- Ö. 122: Tonik akorunun ikinci çevrimi.
- Ö. 123: Tonik akorunun ikinci çevrimi.
- Ö. 124: Tonik akorunun ikinci çevrimi.
- Ö. 125: İkinci derece yedili akorunun birinci çevrimi kullanılmıştır.
- Ö. 126: Do majör tonalitesine modülasyon yapılır. Do majöre göre dominant akoru birinci çevrim durumundadır.
- Ö. 127: Fa majör tonalitesinde dominant akoru kök durumundadır.
- Ö. 128: Tonik.
- Ö. 129: Tonik.
- Ö. 130: Altdominant.
- Ö. 131: Dominant.

- Ö. 132: Tonik.
- Ö. 133: Tonik.
- Ö. 134: Altdominant.
- Ö. 135: Dominant.
- Ö. 136: Tonik.
- Ö. 137: Tonik.
- Ö. 138: Sol minör tonalitesine modülasyon yapılır. Sol minöre göre dominant akoru kök durumunda kullanılmıştır.
- Ö. 139: Dominant.
- Ö. 140: Sol minöre göre tonik durumundadır.
- Ö. 141: Fa majöre modülasyon yapılır. Fa majöre göre dominanttır.
- Ö. 142: Dominant yedili akoru.
- Ö. 143: Dominant yedili akoru.
- Ö. 144: 1. z. ve 2. z. ilk yarısı dominant yedili akoru, 2. z. ikinci yarısı ise Re minörün dominantı olarak kullanılmıştır.
- Ö. 145: Re minöre göre tonik akoru olarak kullanılmıştır.
- Ö. 146: Fa majöre göre dominant yedili akoru olarak kullanılmıştır.
- Ö. 147: Tonik.
- Ö. 148: Dominant yedili akoru kullanılmıştır.
- Ö. 149: Si bemol majör tonalitesine göre dominant yedili akoru kullanılmıştır.
- Ö. 150: Si bemol majör tonalitesine göre dominant yedili akoru kullanılmıştır.
- Ö. 151: Dominant yedili akoru.
- Ö. 152: Dominant yedili akoru.
- Ö. 153: Dominant yedili akoru.
- Ö. 154: Dominant yedili akoru.
- Ö. 155: Dominant yedili akoru.
- Ö. 156: Dominant yedili akoru.
- Ö. 157: Dominant yedili akoru.
- Ö. 158: Dominant yedili akoru.
- Ö. 159: Dominant yedili akoru.
- Ö. 160: Dominant yedili akoru.
- Ö. 161: Si bemol majörde tonik durumundadır.
- Ö. 162: Tonik.
- Ö. 163: Tonik.
- Ö. 164: Dominant yedili akoru.

- Ö. 165: Dominant yedili akoru.
Ö. 166: Dominant yedili akoru.
Ö. 167: Dominant yedili akoru.
Ö. 168: Tonik.
Ö. 169: Tonik.
Ö. 170: Tonik.
Ö. 171: Altdominant.
Ö. 172: Altdominant.
Ö. 173: Dominant yedili akoru.
Ö. 174: Dominant yedili akoru.
Ö. 175: Tonik.
Ö. 176: Tonik.
Ö. 177: Tonik.
Ö. 178: Tonik.
Ö. 179: Altdominant.
Ö. 180: Altdominant.
Ö. 181: Tonik akorunun ikinci çevrimi.
Ö. 182: Tonik akorunun ikinci çevrimi.
Ö. 183: Dominant yedili akoru.
Ö. 184: Dominant yedili akoru.
Ö. 185: Tonik akorunun ikinci çevrimi.
Ö. 186: Tonik akorunun ikinci çevrimi.
Ö. 187: Dominant yedili akoru.
Ö. 188: Dominant yedili akoru.
Ö. 189: Sol minöre modülasyon yapılır. Sol minöre göre 1. z. dominant yedili akoru birinci çevrim, 2. z. tonik durumundadır.
Ö. 190: 1. z. dominant yedili akoru, 2. z. toniktir.
Ö. 191: 1. z. dominant yedili akoru birinci çevrim, 2. z. tonik durumundadır.
Ö. 192: 1. z. dominant yedili akoru, 2. z. toniktir.
Ö. 193: Altdominant.
Ö. 194: Altdominant.
Ö. 195: Altdominant.
Ö. 196: Altdominant.
Ö. 197: Altdominant.
Ö. 198: Altdominant.

- Ö. 199: Dominant yedili akoru.
Ö. 200: Dominant yedili akoru.
Ö. 201: Dominant yedili akoru.
Ö. 202: Dominant yedili akoru.
Ö. 203: Si bemol majörde tonik durumundadır.
Ö. 204: Tonik.
Ö. 205: Tonik.
Ö. 206: Dominant yedili akoru.
Ö. 207: Dominant yedili akoru.
Ö. 208: Dominant yedili akoru.
Ö. 209: Dominant yedili akoru.
Ö. 210: Tonik.
Ö. 211: Do minör tonalitesine modülasyon yapılır. Yedinci derece eksik yedili akoru kullanılmıştır.
Ö. 212: Yedinci derece eksik yedili akoru.
Ö. 213: Tonik.
Ö. 214: Tonik.
Ö. 215: La bemol majör tonalitesine modülasyon yapılır. La bemol majöre göre tonik olarak kullanılmıştır.
Ö. 216: Tonik.
Ö. 217: Dominant yedili akorunun birinci çevrimi.
Ö. 218: Dominant yedili akorunun birinci çevrimi.
Ö. 219: Tonik.
Ö. 220: Tonik.
Ö. 221: Dominant yedili akorunun birinci çevrimi.
Ö. 222: Dominant yedili akorunun birinci çevrimi.
Ö. 223: Tonik.
Ö. 224: Tonik.
Ö. 225: Si bemol minör tonalitesine modülasyon yapılır. Bu tonaliteye göre yedinci derece akorunun eksik yedilisi kullanılmıştır.
Ö. 226: Yedinci derece akorunun eksik yedilisi kullanılmıştır.
Ö. 227: Re bemol majör tonalitesine modülasyon yapılır. Tonik akorunun ikinci çevrimi durumundadır.
Ö. 228: Dominant yedili akoru kök durumundadır.
Ö. 229: Tonik akorunun ikinci çevrimi.

- Ö. 230: Dominant yedili akoru kök durumundadır.
- Ö. 231: Tonik.
- Ö. 232: Tonik.
- Ö. 233: Do minör tonalitesine modülasyon yapılır. Do minöre göre yedinci derece eksik yedili akoru kullanılmıştır.
- Ö. 234: Yedinci derece eksik yedili akoru.
- Ö. 235: Yedinci derece eksik yedili akoru.
- Ö. 236: Yedinci derece eksik yedili akoru.
- Ö. 237: Fa majöre modülasyon yapılır. Tonik akorunun ikinci çevrimi olarak kullanılır. [ö. 237'den ö. 249'a kadar basta do pedalı uygulanır.]
- Ö. 238: Dominant yedili akoru kullanılmıştır.
- Ö. 239: Dominant yedili akoru kullanılmıştır.
- Ö. 240: Tonik akorunun ikinci çevrimi.
- Ö. 241: Tonik akorunun ikinci çevrimi.
- Ö. 242: Dominant.
- Ö. 243: Dominant.
- Ö. 244: Dominant.
- Ö. 245: Dominant.
- Ö. 246: Dominant.
- Ö. 247: Dominant.
- Ö. 248: Dominant.
- Ö. 249: Dominant.
- Ö. 250: Tonik.
- Ö. 251: Altdominant.
- Ö. 252: Dominant.
- Ö. 253: Tonik.
- Ö. 254: Tonik.
- Ö. 255: Altdominant.
- Ö. 256: Dominant.
- Ö. 257: 1. z. dominant yedili akorunun üçüncü çevrimi, 2. z. tonik akorunun birinci çevrimi olarak kullanılmıştır.
- Ö. 258: 1. z. dominant yedili akorunun üçüncü çevrimi, 2. z. tonik akorunun birinci çevrim olarak kullanılmıştır.
- Ö. 259: Fa majör tonalitesine modülasyon yapılır. 1. z. dominant yedili akorunun üçüncü çevrimi, 2. z. tonik akorunun birinci çevrimidir.

- Ö. 260: 1. z. dominant yedili akoru üçüncü çevrim, 2. z. tonik akoru birinci çevrim durumundadır.
- Ö. 261: Dominant akorunun birinci çevrimi.
- Ö. 262: Tonik.
- Ö. 263: Dominant yedili akoru kök durumundadır.
- Ö. 264: Tonik.
- Ö. 265: Dominant yedili akoru kullanılmıştır.
- Ö. 266: Dominant yedili akoru kullanılmıştır.
- Ö. 267: Tonik.
- Ö. 268: Tonik.
- Ö. 269: 1. z. tonik, 2. z. altıncı derece akoru kullanılmıştır.
- Ö. 270: 1. z. altdominant, 2. z. dominant yedili akoru kullanılmıştır.
- Ö. 271: Tonik.
- Ö. 272: Tonik.
- Ö. 273: 1. z. tonik, 2. z. altıncı derece akoru kullanılmıştır.
- Ö. 274: 1. z. altdominant, 2. z. dominant yedili akoru kullanılmıştır.
- Ö. 275: Tonik.
- Ö. 276: Altdominant.
- Ö. 277: Dominant yedili akoru kök durumundadır.
- Ö. 278: 1. z. tonik, 2. z. dominant akorları kullanılmıştır.
- Ö. 279: 1. z. tonik, 2. z. dominant yedili akorları kullanılmıştır.
- Ö. 280: 1. z. tonik, 2. z. dominant akorları kullanılmıştır.
- Ö. 281: 1. z. tonik, 2. z. dominant yedili akorları kullanılmıştır.
- Ö. 282: Tonik.
- Ö. 283: Tonik.
- Ö. 284: Tonik.
- Ö. 285: Tonik.
- Ö. 286: Tonik.

SONUÇ

Çalışmanın sonucunda, klasik dönemde yazılmış bu eserlerin özellikle form açısından birbirleriyle benzer özellikler taşıdığı görülmektedir. Birinci bölüm, "Sonat Allegrosu" formunda yazılmış ve klasik dönemdeki bu form anlayışının dışına çıkılmamıştır. Birinci bölümleri, canlı ve hızlı tempolarda Allegro, Allegro moderato ve Allegro ma non troppo olarak heyecanlı, neşeli ve hareketli karakterdedirler. Birinci kesit, çift serimden oluşmaktadır. İlk etapta orkestra, iki zıt temayı tonik ve ilgili tonda seyirciye duyurur. Daha sonra solist temaları önce tonik, daha sonra da modülasyonla dominant, ilgili majör ya da minör tonaliteden çalar. Gelişim bölümünde besteci, solistin virtüözitesini sergilemesi için ona yeterince fırsat vererek serimdeki temaları geliştirir ve uzak tonalitelere gider. Yeniden tekrarlanan Yeniden Serim kısmı tonik tonalitesinde kalır. Gösterişli bir doğaçlama stilinde solist, kadansını çalar ve koda ile bölümün sonuna tonik akorunda gelinir.

İkinci bölümleri esas tona göre mutlaka ilgili bir tondan gelir. Mozart'ın Si Bemol Majör konçertosunun ikinci bölümü Fa majör tonalitesindedir. Çünkü, Fa majör tonalitesi, Si bemol majörün dominantıdır. Hummel'in fagot konçertosunda birinci bölüm Fa majör tonalitesinde, ikinci bölüm ise Si bemol majörde yazılmıştır. Weber'in fagot konçertosunda birinci bölüm Fa majör tonalitesinde, ikinci bölüm ise Si bemol majör tonalitesindedir. Görünen o ki, eserlerin ikinci bölümleri, birinci bölümlerine ilgili tonaliteden yazılmıştır.

Üçüncü bölümleri, Rondo formunda ve esas tonalitededir. Son bölüm olması ve görkemli bir bitirişe ihtiyaç duyduğu için besteci bu bölümü, genellikle Allegro, Presto, Vivace ya da Allegro molto hızında 3/4'lük, 6/8'lik, 3/8'lik gibi ölçülerde yazar. Eserin sonlarına doğru genellikle kadans yazılmıştır. Ancak her Rondo formu için geçerli değildir. Aslında biçem olarak dans müziği havasıyla bize saraylarda yapılan valsleri çağırır.

Armoni yönünden bu eserleri karşılaştıracak olursak, geleneksel armoni kalıplarının işlevsel değerlerinin gözetildiği ve bu kalıpların dışına çıkılmadığı, aradominantlarla karakterize edilen bir yapıdadır. Mükemmel tam kadans, yarı mükemmel kadans, plagal kadans ve kırık kadanslar kullanılarak gerilim ve çözülüm

dengesi açıkça ortaya konmuştur. Yapılan modülasyonlarla beraber temaların süslenişi uyum içerisindedir. Klasik dönemde bestelendikleri için, atonal bağlantılara ve özgürce yazılmış formlara rastlanmaz. O döneme göre müzik, kurallarıyla birlikte bir bütündür.

Dünyanın hemen her senfoni orkestrası, opera ve özel orkestralarının fagot giriş sınavlarının müfredatlarında, bu eserlerden en az birisinin çalınması istenir. Sadece notaya bağlı kalmayıp, eserin tonalitesini, ilgili tonlarını ve form yapısını bilmenin, bizim bu eserler hakkındaki görüş açımızı olumlu yönde etkileyeceği kanaatindeyim.

Bu eserleri icra etmiş bir fagot çalıcısı olarak, fagot literatürünün en önemli üç eserini armoni ve form açısından incelemem, diğer fagot çalıcılarına ışık tutacaktır. Bu konçertolar, fagot tekniğini geliştiren, öğretici ve yararlı eserlerdir. Yurdumuzda, klasik müzik alanında üniversitelerdeki öğrencilerin çaldıkları eserlerin form ve armonik yapılarına ilişkin kaynak sıkıntısı çektiklerini gözlemlediğim için bu çalışmayı hazırlamayı tercih ettim.

KAYNAKLAR

MOZART, Wolfgang Amadeus., “**Konsert für Fagot und Orchester B – dur KV 191**”, Henri Kling – Editoin Breitkopf, Wiesbaden, 1988.

HUMMEL, Johann Nepomuk., “**Concerto in F major W23**”, Leonard Sharrow – International Music Company, New York, 1991.

WEBER, Carl Maria von., “**Concerto Fagotto con Orchestra F major**”, Robert Lienau, Lichterfelde – Berlin, 1983.

KAMIEN, Roger., “**Music an Appreciation - Third Brief Edition**”, Mc. Graw Hill, Boston, 1998.

MACHLIS, Joseph; FORNEY Kristine., “**The Enjoyment of Music- An Introduction to Perceptive Listening**”, W.W. Norton, New York, 1990.

SADIE, Stanley (edited by)., “**The New GROVE Dictionary of Music and Musicians**”, Macmillan Publishers Limited, England, 1980.

GOETZ, W. Philip., “**AnaBritannica**”, Ana Yayıncılık, İstanbul, 1990.

BİRKAN Üner, “**Dinleyicinin Kitabı**”, Borusan Kültür ve Sanat Yayınları: 1, İstanbul, 2000.

SAY, Ahmet., “**Müzik Sözlüğü**”, Müzik Ansiklopedisi, Ankara, 2002.

NORBERT, Elias., “**Mozart: Bir Dahinin Sosyolojisi Üzerine**”, Kabalıcı Yayınları, İstanbul, Eylül 2000.

ALPAY, Yonca., “**Carl Maria von Weber’in Klarinet Eserlerinin Analizleri**”, (Yüksek Lisans Tezi), Dokuz Eylül Üni. Güzel Sanatlar Enstitüsü, İzmir, 2005.

Encyclopedia Wikipedia, *Johann Nepomuk Hummel*, Eriřim: 16. 05. 2006,
http://en.wikipedia.org/wiki/Johann_Nepomuk_Hummel

Waterhouse William (1986), *The Manuscript and Printed Sources Compared* ,
Eriřim: 14. 05. 2006,
<http://ids.colorado.edu/Publications/Journal/JNL14/JNL14.Waterhouse.html>

Sweeney Michael (2001), *The Bassoonist's Companion to Mozart's Concerto*,
Eriřim: 12. 03. 2006, <http://www.michaelsweeney.com/MozartHistoryNotes.htm>

Encyclopaedia Britannica. (2005), *Christoph Martin Wieland*, Eriřim: 01. 04. 2006,
<http://www.britannica.com/ebc/article-9367552?query=hummel&ct>

EKLER

EKLER

Ek 1 SONAT ALLEGROSU FORMU

SERİM

- A teması → Tonik durumundadır.
- Varış Köprüsü
- B 1 ve B2 temaları → İlgili tonalitede
- Mükemmel Tam Kalış
- Koda → İlgili tonalitede biter.

GELİŞİM

- İlgili tonalite başlar ve Serim kısmındaki temalar geliştirilir.
- Uzak tonalitelere modülasyon yapılır.
- Ritmik oyunlar ve senkoplara yer verilir.
- Besteci motif işleme sanatını gösterir:

Dönüş Köprüsü

YENİDEN SERİM

- A Teması → Tonik (esas tonalite) durumundadır.
- B1 ve B2 temaları → Tonik durumundadır.
- Mükemmel Tam Kadans

KODA

- Tonik akorunda sona erer.

Ek 2

Wolfgang Amadeus Mozart'ın Hayatı (27 Ocak 1756 – 5 Aralık 1791)

18. yüzyıl sonlarında Viyana Klasik üslubunun doruk noktasını temsil eden ve dünyanın en büyük müzik dehalarından biri sayılan Wolfgang Amadeus Mozart Salzburg'da dünyaya geldi. Salzburg, 17. yüzyıl başında Kutsal Roma – Cermen İmparatorluğu'nun devamı olmak iddiasında olan Habsburg İmparatorluğu sınırları içinde kalan, ancak feodal siyasetin karışıklığı içinde yöneticilerini doğrudan Vatikan'ın seçtiği küçük bir psikopos prensliğinin merkeziydi. Şehrin soyluları arasında sanatla, özellikle müzikle ilgilenmek bir gelenektir ve şehir, dönemin önemli saray orkestralarından birine sahipti. Şehir bir yanda Venedik ve Prag gibi Tötonik (German) müzik geleneklerinin arasında, onlardan beslenen, bununla birlikte kendine özgü bireşimler oluşturan yaratıcı müzisyenler yetiştiriyordu.

Mozart bu şehirde, 27 Ocak 1756 tarihinde doğdu. Chrysostomus Wolfgangus Theophilus Gottlieb Mozart olarak vaftiz edildi. Babası olan Leopold Mozart saray orkestrasında şef yardımcısı ve Avrupa konservatuarlarında okutulacak olan "*Keman Çalmanın Temelleri Üzerine Deneme*" kitabını yazan tek oğlunun doğduğu yıl yayımlanmış olan önemli bir müzik adamıydı. Anne Anna Maria (Pertl) Mozart, prensliğin önde gelen memurlarından birinin kızıydı. Leopold Mozart hem bir besteci hem de orkestra yöneticisi olarak döneminin büyük isimlerinden olabilecek yetenekliydi. Ancak hem kızı Nannerl'in hem de daha üç yaşında klavsen çalmaya başlayan oğlunun gösterdikleri yetenek onda, çocuklarına doğuştan verilmiş bu armağanları geliştirmenin bir görev olduğu duygusunu uyandırmıştı. Bu yüzden Leopold Mozart, kendi kariyerini ihmal etmeyi göze alarak kendisini kutsallık taşıdığını düşündüğü bu göreve adanmıştı. Çocuklar çok erken yaşlardan itibaren babalarının müzik eğitimini aldılar. Müzik, her ikisinde de neredeyse doğal bir tutku olduğundan gereken disiplinin sağlanması kolay oldu.

Deha niteliğindeki yeteneğinin biraz disiplinle mucizeye dönüşmesi çok zaman almadı. Altı yaşındaki Mozart ve ondan dört buçuk yaş büyük olan ablası önce Salzburg'un psikopos – prensi ve halkı önünde çeşitli konserler verdiler, bunu Münih'te Baviera prensi ve Viyana'da Habsburg Kraliyet ailesi önünde gerçekleştirdikleri konserler izledi. Daha sonra Leopold Mozart, mucizeyi Avrupa'da

tanıtma kararı aldı. Bütün aile 1762 yılı Ekimi'nden, 30 Kasım 1766'ya kadar sürecek Paris, Londra, Den Haag ve Cenevre başta olmak üzere Akdeniz Havzası' nın kuzeyinde, İskandinavya'nın güneyinde kalan çok geniş bir bölgenin önemli şehirlerini kapsayan uzun ve yorucu bir turneye çıktı. Turne sırasında Fransız, İngiliz ve Hollanda Kraliyet ailelerine özel konserler verildi. 1765–1766 kışını Hollanda'da geçiren Mozart ailesi Brüksel, Paris, Cenevre, Bern ve Münih üzerinden Avusturya'ya döndüler. Turne başladığında henüz altı yaşında olan Mozart, bu yolculuklar sırasında hayat boyu çekeceği romatizma hastalığına tutuldu. Birçok yorumcu Mozart'ın ömrünün kısalığını, bu çok küçük yaşta çıktığı tüketici turnenin yıpratıcı etkilerine bağlar ve Leopold Mozart'ı para ve şöhret uğruna çocuklarını sıkıntılı maceralara sokmak ve sömürmekle suçlarlar. Bir kısım yorumcu ise onda, müzisyenlerin emeklerinin karşılığını, ne gelir ne de toplumsal statü bakımından bulabildikleri bir çağda, kendi olağanüstü yeteneklerinin feodalite çağından kalma köhne kurumlar içinde çürümesinden çok etkilenmiş bir adamın, dehanın ötesine geçen niteliklere sahip oğlunun yazgısını kendisinininkinden farklı kılmak için didinmesini görürler. Sonuçta bu yorumlardan ilki, ikincisinin işaret ettiği motivasyona gölge düşürse de, Leopold Mozart'ın çabaları olmaksızın tarihin gördüğü bu ilk starın ortaya çıkması mümkün olmayacaktı.

Salzburg'daki bir yılın ardından aile, Viyana'da bir yıl geçirdi. 1769 ile 1773 arasında Mozart babasıyla üç kez İtalya turuna çıktı. Venedik ve Bologna'da dönemin önemli müzik adamlarından bazılarıyla tanıştı ve ardından Filarmoni Akademisine üye olarak seçildi. İlk operası "*Lucia Silla Milano*" sahneye konduktan sonra besteci operanın anayurdunda kendisini kabul ettirmiş oluyordu. Papa kendisiyle özel bir görüşme yaptı ve Katolik müzisyenlere Kilise tarafından verilen ve en büyük ödül olan "Altın Mahmuz" nişanını ve şövalyelik beratı sundu. O zaman on dört yaşında olan Mozart, halen bu nişanı almış en genç besteci ünvanına sahiptir.

Salzburg Prensiği' nde 1772'deki taht değişimi, ailenin yazgısında dramatik bir kırılma yarattı. Gerçek bir müziksever olan önceki psikopos, Leopold Mozart'ın orkestra şefi yardımcılığını elinden almadan, şehrin büyük mucizesiyle turnelere çıkmasına göz yumuyordu. Halefi olarak seçilen psikopos ise onun kadar cömert olmadı. 1778'de Münich, Mannheim ve Paris'i kapsayan yeni bir Avrupa turnesine çıkacak olan Mozart'a, babasının itirazlarına rağmen bu kez yalnızca annesi eşlik etti. Annenin Paris'teki ani ölümüyle, aile içindeki denge de sonsuza dek bozulmuş

oldu. Leopold Mozart, bu ölümden oğlunu sorumlu tuttu. Baba ve oğul arasında zaman zaman kırılabilse de hiç bitmeyecek bir soğukluk başlamıştı. Ablasıyla arasındaki ilişki ise, Mozart'ın genellikle doğrudan miras meseleleri hakkında sorularından oluşan mektupları dışında tamamen bitti.

Bu dönemde Mozart, müziğine doğrudan etki eden birkaç çağdaşından biri olan Johann Sebastian Bach'ın oğlu Johann Christian Bach ile Londra'da arkadaşlık kurdu. Ancak Christian Bach'ın Mozart'ın çalışmalarında yapısal ve dramatik bir etki bıraktığını söylemek güçtür. Bu etki sadece Mozart'ın kullandığı yüzeysel süsleme öğelerinde fark edilebilir.

1781'de Viyana'ya dönen Mozart'ın işvereni sayılabilecek Salzburg Prensi ile ilişkisi çabucak bozuldu ve sanatçı sarayın himayesini kaybetti. Mozart'ın vasiyetnamesine bakılırsa bu bir kovulmaydı. Ancak sanatçı, Viyana aristokratlarının giderek gelişen müzik zevklerine sığındı. Bundan böyle hayatını konserlerde çalarak ve özel müzik öğretmenliği yaparak kazanmaya başladı.

Ağustos 1782'de Mozart, babasının ısrarlı itirazlarına rağmen, hayatını yarı soylu bir aileden gelen Constanze Weber ile birleştirdi. Bu evliliğe son anda gösterdiği rızanın göstermelik olduğunu baba da oğul da biliyorlardı. Bu olay annenin ölümüyle başlayan soğukluğu bir kat daha arttırdı. Bu evlilikten yalnızca ikisi çocukluk çağından sonra hayatta kalabilen sekiz tane çocukları oldu. Mozart'ın Karl Thomas ve Wolfgang Xavier adını verdiği oğullarının ikisi de evlenmedi. Böylelikle sonraki kuşaklarda Mozart'ın dehasının sıçrayabileceği kimse kalmadı.

1782 yılı, Mozart'ın kısacık ömründe gördüğü en güzel yıllardan biri olmuştu. *"Saraydan Kız Kaçırma"* adlı operası ilk kez sahnelendi ve yapıtın büyük başarısının ardından Mozart, gerek solist gerek orkestra şefi olarak art arda konserlere çıktı. Kendisine ait, hala türünün en güzel örneklerinden olan piyano konçertolarını çalıyordu. 1782–1783 yılları arasında konserler dışında kalan vaktinin hemen hemen tamamıyla, bir dostu aracılığıyla elde ettiği Sebastian Bach ve Haendel'in elyazmaları üzerinden giriştiği Barok çalışmalarına ayırmıştı. Bu çalışmaların meyvelerinin en olgun hali 41. Senfoni'de ve Sihirli Flüt'ün füg biçiminde düzenlenmiş çeşitli pasajlarında göze çarpar.

1783' te Mozart eşiyle beraber Salzburg' u ziyaret etti. Bu ziyaret sırasında ilk kez Salzburg' da icra edilen, kilise ayinleri için yazdığı "*Messe in c-Moll*" dinleyicilerde büyük hayranlık uyandırdı. Bu yapıt günümüzde de Mozart' ın en çok bilinen eserlerindedir.

Mozart, Viyana' daki ilk yıllarında Joseph Haydn ile tanıştı. İki müzisyen kısa sürede dost oldular. Mozart' ın 1782–1785 yılları arasında yazıp Haydn' a ithaf ettiği, yaylılar dörtlüsü için yapılmış altı parçası vardır ve bunların Haydn' ın 1781' de bestelediği Opus 33' e karşılık olarak yazıldığı düşünülür. Haydn, birlikte geçirdikleri zaman içinde Mozart' a tam anlamıyla hayran olmuştu. Onun için "Hem kişi hem de isim olarak tanıdığım en büyük besteci. Dehası, besteciliğin en derin bilgisine sahip." demiştir. 1782–1785 yılları arasında Mozart besteci olarak en verimli dönemini yaşadı. Konserleri büyük başarılarla sürdürdü. Ancak 1785 yılından sonra verdiği konserlerin sayısındaki düşüşe koşut olarak bestelerinin sayısında da ciddi bir azalma oldu. Bazı yorumcular durumu Mozart' ın ellerinde oluşmuş olabilecek romatizmaya bağlı sorunlara ya da dinleyicilerin bu tarihten sonraki vefasızlığına bağlarlar. Aydınlanma çağında yaşayan biri olarak Mozart döneminin düşüncelerinden de derinden etkileniyordu. Bu yüzden 1784 yılında Aydınlanma düşüncesinin yayılmasında etkili olmuş masonluğa büyük bir ilgi duydu. 1784 yılında katolik eğilimler taşıyan bir locanın üyesi oldu ve babasını, Haydn' ın da üye olduğu bu locaya dahil etmek için çalıştı.

Sanatçının hayatının son yılları hastalıklar ve maddi sıkıntılarla geçti. Sıklıkla yaptığı çalışmaların karşılığı olan ödemeleri alamıyor, sürdürdüğü hayat tarzı, kazanabildiğini çabucak savurmasına yol açıyordu. 1786' da bir apartman dairesine taşınmak zorunda kaldı. Bu apartman dairesinde onu ölümsüz kılacak olan iki büyük operayı, Figaro' nun Düğünü ve Don Giovanni' yi besteledi. Viyana' ya göre Prag' tan daha fazla ilgi gören Figaro' nun Düğünü sayesinde Mozart, Don Giovanni operasının galasını bu şehirde yaptırmıştır. Hayatının geri kalanında eline geçen ve büyük bölümü borçlarına giden paranın tamamını da bu şehirden kazanmıştır.

Solo Çalgı ve Orkestra İçin Eserleri:

Trompet Konçerto, Vienna, 1768. (Var olduğu kesin olmasına rağmen kayıptır.)

Piyano Konçerto, Re majör, Salzburg, Aralık 1773.

İki Keman için Konçerto, Do majör, Salzburg, Mayıs 1774.

Fagot Konçerto, Si bemol majör, Salzburg, 1774.

Keman Konçerto, Si bemol majör, Salzburg, Nisan 1775.

Keman Konçerto, Re majör, Salzburg, Haziran 1775.

Keman Konçerto, Sol majör, Salzburg, Eylül 1775.

Keman Konçerto, Re majör, Salzburg, Ekim 1775.

Keman Konçerto, La majör, Salzburg, Aralık 1775.

Piyano Konçerto, Si bemol majör, Salzburg, Ocak 1776.

Piyano Konçerto, Fa majör, Salzburg, Şubat 1776.

Piyano Konçerto, Do majör, Salzburg, Nisan 1776.

Piyano Konçerto, Mi bemol majör, Salzburg, Ocak 1777.

Obua Koçerto, Do majör, Salzburg, 1777.

Flüt Konçerto, Sol majör, Mannheim, 1778.

Flüt ve Arp Konçertosu, Do majör, Paris, 1778.

Piyano Konçerto, Mi bemol majör, Salzburg, 1779.

Korno Konçerto, Re majör, Viyana 1781.

Piyano Konçerto, La majör, Viyana, 1782.

Piyano Konçerto, Fa majör, Viyana, 1783.

Piyano Konçerto, Do majör, Viyana, 1783.

Korno Konçerto, Mi bemol majör, Viyana, 1783.

Piyano Konçerto, Mi bemol majör, Viyana, Şubat 1784.

Piyano Konçerto, Si bemol majör, Viyana, Mart 1784.

Piyano Konçerto, Re majör, Viyana, Mart 1784.

Piyano Konçerto, Sol majör, Viyana, Nisan 1784.

Korno Konçerto, Mi bemol majör, Viyana, 1784.

Piyano Konçerto, Si bemol majör, Viyana, Eylül 1784.

Piyano Konçerto, Fa majör, Viyana, Aralık 1784.

Piyano Konçerto, Re minör, Viyana, Şubat 1785.

Piyano Konçerto, Do majör, Viyana, Mart 1785.

Piyano Konçerto, Mi bemol majör, Viyana, Aralık 1785.

Korno Konçerto, Mi bemol majör, Viyana, Ocak 1786.

Piyano Konçerto, La majör, Viyana, Mart 1786.
Piyano Konçerto, Do minör, Viyana, Mart 1786.
Piyano Konçerto, Do majör, Viyana, Aralık 1786.
Piyano Konçerto, Re majör, Viyana, Şubat 1788.
Piyano Konçerto, Si bemol majör, Viyana, Ocak 1791.
Klarinet Konçerto, La majör, Viyana, 1791.

Ek 3

Johann Nepomuk Hummel'in Hayatı (14 Kasım 1778 – 17 Ocak 1837)

Avusturya'lı piyanist, besteci ve şef olarak yaşadığı dönemde Avrupa'nın en iyi piyanisti ve bestecisi olarak bilinen Johann Nepomuk Hummel, 14 Kasım 1778 yılında Pressburg (şimdiki adıyla Bratislava)'da dünyaya geldi. Babası Johannes Hummel, yerel bir yaylı orkestranın şefi ve çalıcısıydı. Hummel, dört yaşında nota okumaya, beş yaşında keman ve altı yaşında piyano çalmaya başladı. Sekiz yaşına geldiğinde babası, "Theater auf Wieden" in müzik direktörlüğüne atandıktan sonra ailesi ile birlikte Viyana'ya taşındı. 1786 yılında Hummel'in babası, oğlunu aynı şehirde yaşayan W. A. Mozart ile tanıştırdı. Hummel'i dinleyen ve çok beğenen Mozart, ona ücretsiz olarak ders vermeyi ve evinde kalmasını istedi. İki yıl boyunca Mozart'tan ders alan Hummel, onun ileri sürdüğü ve uygun gördüğü eserleri çalışmıştı. Ayrıca Mozart'ın iki piyano için düet eserlerini ve çeşitli bestecilerin eserlerini beraber çalmışlar ve çalışmışlardır. 1788 yılında Mozart, Hummel ile çalışmalarını sonlandırmış ve ona artık müzikal dünyasında kendi ayakları üzerinde durması gerektiğini söylemiştir.

10 Mart 1789'da Dresten kentinde Hummel, ilk solo konserini vermiştir. Bu konserden sonra aynı programla Hummel, Berlin'de bir konser vermiş ve bu konseri Mozart izlemeye gelmiştir. Bu konserden sonra Hummel, babasıyla birlikte Avrupa'yı dolaşmış ve kendini tanıtmıştır. Berlin, Magdeburg, Göttingen, Brunswick, Kassel, Weissenstein, Hanover, Celle, Hamburg, Kiel, Rensburg, Flensburg, Lübeck, Schleswig, Copenhagen kentlerinde konserler vermiştir. Hummel'in günlüğünde yazılanlara göre, konserlerinin hepsi çok başarılı geçmiş ve olumlu tepkiler almıştır.

1790 yılında Hummel ve babası, İskoçya'nın Edinburgh kentinde muazzam bir başarı kazanarak birçok öğrenciye ders vermeye başladılar. Mali durumları düzeldi ve Hummel İngilizce öğrenmeye başladı. Üç ay sonra güneye doğru yola çıkarak Durham ve Cambridge konserlerinin ardından Londra'ya ulaştılar. Kayıtlara göre 1790 yılında Londra'ya gelen Hummel'in, 1792 yılında ilk resmi konserini vermiş olması çok şaşırtıcı bir durumdur. O zamanlar Londra'da yaşayan ve Hummel ile aynı ismi taşıyan bir başka piyanist vardı. Bu yüzden o döneme ait kayıtlar kesin olarak bilinmemektedir. 1792'de güneye yolculuklarını sürdürmek isteyen baba-

oğul, Fransa ve İspanya'daki ihtilaller yüzünden Hollanda'ya gittiler. Hollanda'da iki ay boyunca her Pazar günü Hauge'da, Orange prensinin sarayında çalmıştır. Bundan sonraki dönemde Fransız kuvvetlerinin baskılarıyla Amsterdam'a ve diğer kentlere sürüldükten sonra babasıyla birlikte 1793 yılının başında Viyana'ya geri döndüler.

Hummel on yıl boyunca Viyana'da kaldı. Salieri ve Albrechtsberger'den kontrpuan, vokal kompozisyon, müziğin estetiği ve filozofisi üzerine dersler aldı. Londra'da kendisini tanıtan ve destekleyen Haydn ise 1795 yılında Viyana'ya döndü ve Hummel'e org dersleri vermeye başladı. Ancak Haydn onu fazla org çalışmaması için uyardı çünkü org çalışmak piyanodaki yeteneğini azaltabilirdi. Hummel bu dönemde her gün en az dokuz ders vererek maddi durumunu iyice düzeltmiş, geceleri ise beste yapmıştır. Bu on yıldaki en önemli olay ise, Beethoven'ın Viyana'da ortaya çıkarak yıldızının parlaması sonrasında Hummel'in kendisine olan güvenini büyük ölçüde kaybetmesi olmuştur. Hummel ile Beethoven kısa sürede arkadaş oldular. Ancak iki bestecinin öğrencileri arasındaki rekabet sonucu bu arkadaşlık ilişkisi de bitti. 1804 yılında Haydn'ın önerisiyle *Prince Nikolas Esterhazy*'nin konsertmaisteri oldu. Buradaki görevi ayrıca piyano, keman, viyolonsel ve koro öğretmenliğinin yanı sıra Haydn'ın arşivini oluşturmaktı. Prens, onu kendisinin çok sevdiği Haydn'ın 42 kanonunu Hummel'in kendi adında yayın haklarını sattığını iddia ederek 1808 yılında kontratını iptal etmiştir. Haydn'ın ısrarlarıyla işine geri alınan Hummel, Eisenstadt'ta sevilmemiştir. Mayıs 1811'de kontratı sonlandırılmış ve Viyana'ya geri dönmüştür.

Viyana'ya döndükten sonra piyano eserleri, oda müziği ve dramatik eserler bestelemeye hız vermiştir. 1813 yılında Elisabeth Röckel adında ünlü bir şarkıcı ile evlenerek Eduard ve Karl adında iki oğlu oldu. Bu dönemde Beethoven ve Hummel'in ilişkisi iyi yönde değişmeye başladı ve uzun yıllar iyi arkadaş oldular. Ancak Beethoven'ın paranoyaları ve sağırlaşması, aralarında yanlış anlaşılmalara neden olmuş, Hummel'i kızdırmış ve bu arkadaşlık ilişkisini raydan çıkartmıştır.

1814 yılında kendisini, daha önceleri Haydn'ın önerdiği ancak kabul edilmediği Stuttgart'taki *Weimar Kapellmeister*'a atandı. Görkemli kilisesi ve muazzam orkestrasına rağmen Hummel, içinde bulunduğu pozisyondan memnun değildi. Çünkü besteciliğe vakit ayıramıyor, başka şehirlere gitmek için izin

alamıyordu. 1818 yılının Kasım ayında buradaki görevinden istifa etti. Ancak 5 Ocak 1819 yılında yeni sözleşme şartlarıyla tekrar Weimar Kapellmeister'da göreve başladı. Yeni sözleşmesine göre artık yılın bahar aylarında gerçekleşen Avrupa Konser Sezonunda, üç ay senelik iznini kullanabilecekti. Hummel burada Mozart'ın yazdığı son altı senfonisini oda müziğine uyarlamıştır. Hummel'in bu eserlere özel bir ilgisi vardı çünkü, bu eserler onun Mozart ile çalıştığı ve birlikte yaşadığı dönemde yazılmıştı.

Weimar yılları oldukça verimli, yaratıcı ve güzeldi. Kendisine orta sınıf bir ev ve bahçe yaptı. O yıllarda şanı iyice büyüyen alman şair ve oyun yazarı, Johann Wolfgang von Goethe ve Hummel sayesinde Weimar kenti turistlerin ilgi odağı haline geldi. Weimar'a gelen turistler Goethe ve Hummel'i izlemeden turistik gezilerini tamamlamıyorlardı. Hummel'in asıl görevi bölge tiyatrosunun opera şefliğiydi. Eski döneme ait eserler, tiyatrolar ve kendi konserleriyle çok yoğun olan Hummel'in en büyük sıkıntısı bu kontratı yenilemekti. Çünkü çalınan eserler ve repertuar sürekli değişiyor, eski ve yeni bestecilerin eserleri sürekli çalışılıyor ve konserler veriliyordu. Rossini, Auber, Meyerbeer, Halevy, Spohr ve Bellini'nin eserleri, Hummel tarafından seçilip kiralanın ünlü şan sanatçıları tarafından seslendiriliyor ve büyük bir başarı kazanıyordu. Buradaki başarısından sonra 1826'da Weber'in ölümü sonucunda Dresten kentinde boşalan Alman Operasının direktörlüğüne aday oldu

1820'li yıllardaki bol vaktiyle Hummel, artık verdiği özel dersler ve bestelediği eserlerle en verimli dönemini yaşamıştır. Birçok ülkede konser turnelerine çıkmış, 1822 yılında Rusya'da John Field ile 1828 yılında Polonya'da Chopin ile tanışmış, siparişler üzerine operalar için librettolar yazmış, piyano metotları, konçertolar, kantatlar, senfoniler ve üvertürler bestelemiştir.

1830 yılında yıllık iznine ayrılan Hummel altı ay boyunca Paris'e ve kırk yıl aradan sonra Londra'yı ziyaret etti. Bu dönem onun kariyerinin zirvesi olarak kabul edilir. Ancak 1833'ten sonra Paganini yarışmasında verdiği çok kötü performans ve Alman Operasındaki başarısız konser sezonunun ardından şöhretinde azalma görülür. 1834 yılında Viyana ziyareti onun son yolculuğu oldu. Bundan sonraki üç yılı hastalıklar yüzünden verimsiz geçerek 17 Ocak 1837 tarihinde cenazesi, Viyana halkının önünden saygı duruşunda ve Mozart'ın Requemi eşliğinde geçmiştir.

Solo Çalgı ve Orkestra İçin Eserleri:

- Piyano Konçerto, La majör, Viyana, 1794.
Mandolin Konçerto, Sol majör, Viyana, 1799.
Trompet Konçerto, Mi bemol majör, Viyana, 1803.
Piyano Konçerto, Sol majör, Viyana, 1805.
Fagot Konçerto, Viyana, 1805.
Piyano Konçerto, Do majör, Viyana, 1811.
Piyano Konçertino, Sol majör, Viyana, 1816.
Piyano Konçerto, La minör, Viyana, 1816.
Piyano Konçerto, Si minör, Leipzig, 1819.
Obua için Varyasyonlar, Fa majör, Leipzig, 1824.
Piyano Konçerto, Mi majör, London, 1814.
Piyano Konçerto, La bemol majör, Paris, 1827.
Piyano Konçerto, Fa majör, Leipzig, 1833.

Ek 4

Carl Maria von Weber'in Hayatı (18 Kasım 1786 - 5 Haziran, 1826)

Besteci ve piyanist olan Carl Maria von Weber, 18 Kasım 1786 yılında Eutin'de doğdu. Weber müzik ve tiyatro ile uğraşan bir ailenin çocuğuydu. Babası Baron Franz Anton von Weber kompozitör, keman ve kontrbas sanatçısı, annesi Genovefa Brenner Weber ise şarkıcılık ve oyunculuk yapıyordu.

Carl Maria'nın sağ bacağı doğuştan gelişim bozukluğu sebebiyle topallıyordu ve ancak dört yaşından sonra bu amansız hastalıktan biraz olsun kurtulup yürümeye başlamıştır. Ailesi bu yıllarda Franz Anton'un işinden dolayı çok sık seyahat etmekte ve tabii ki bu durum, Weber'in sağlığını ve eğitimini etkilemekteydi. Weber'in babası onun tıpkı kuzeni Mozart gibi, bir dahi olarak yetişmesini istiyordu.

1798 yılında Joseph Haydn'ın ağabeyi Michael Haydn, henüz on iki yaşındaki Weber'e Salzburg'ta ders vermeye başladı. Aynı yılın Mart ayında, Weber annesini kaybetti. Nisan ayında babası ile Viyana'yı ziyaret edip, sonbaharda Münih'e yerleşme kararı aldılar. Weber, on iki yaşında, ilk bestesi olan "Altı Fügetta" yı burada yazmış ve eser burada basılmıştır. Weber, Münih'te de müzik derslerine devam etmiş, bu çalışmalarının sayesinde, halk onu kısa zamanda tanıyıp sevmiştir. Daha sonra, piyano için "*Altı Varyasyon*" u yazıp kendisini yoğun bir çalışma teposu içinde bulmuştur.

Weber, 1800 yılında ailesi ile Freiburg'a taşındı. Orada Ritter von Steinsberg, "*Das Waldmadchen* (The Forest Maide)" adlı librettoyu, opera yazması için Weber'e verdi. Henüz on dört yaşında bile olmayan Weber, müziği kafasında hemen şekillendirdi ve kaleme aldı. Eser, aynı yılın Kasım ayında Freiburg tiyatrosunda seslendirildi. Temsil oldukça başarılı geçti. 1801'de babası ile Salzburg'a gittiler ve Weber, Michael Haydn ile derslerine kaldığı yerden devam etti. Tekrar yoğun bir dönemin ardından burada ikinci operası olan, "*Peter Schmott und seine Nachbarn*" u yazdı. Fakat bu eser 1803 yılında Nurenberg'te, ilk sahneye konduğunda beklediği başarıyı göremedi. Babası, onun Viyana'da Abbé Vogler ile çalışmasına karar verdi. Weber, Braslau operasına atandığında on sekiz yaşını tamamlamak üzereydi. Sahne üzerinde fazlasıyla deneyim kazanmış, bundan dolayı "*Müzikal Tarihte*

Sahne Sanatı" adlı çalışması ile müzik dünyasında kariyerini yükseltmişti. Weber'in, maddi durumu bu aralar borçları yüzünden çok kötü bir durumdaydı. Bu olayların üstüne, dalgınlıkla içtiği asit yüzünden sesini kaybetmesi, hayatını oldukça etkiledi. Bu engeller, onu hiçbir zaman yıldırma ve *"Rübezahl"* operasını bestelemeye başladı. Düzensiz hayatın bir etkisi olarak, 1806 yılında Braslau operasındaki işini bırakmış ve Stutgard'a taşınmıştır. Württemberg kralı Fredrick'in erkek kardeşi Dük Ludwig, Weber'e düşük bir ücret karşılığında özel çalışanı olmasını teklif etti. Stutgard'taki hayat pahalılığına karşı, kazancının yeterli olmaması, Weber'i mutsuzluğa ve huzursuzluğa itiyordu. Bunların yanı sıra Kral, onu küçümsüyor ve küçük düşürücü tavırlarda bulunuyordu. Yine de bu sarsıcı olaylara rağmen çok çalışan Weber, 1809'da *"Das Waldmädchen"* operasını *"Sylvana"* başlığı altında biçimini değiştirdi.

Babası Franz Anton, oldukça yüksek miktarda parayı zimmetine geçirmiş, dolayısıyla, baba ve oğul 9 Şubat 1810 günü suçlu bulunup tutuklanmışlardır. Weber'in suçsuz olduğundan kimsenin şüphesi yoktu. Fakat Kral, Weber'den nefret ettiği için, duruşmada Franz Anton'un ve Carl Maria'nın ülkeyi terk etmeleri kararını verdi. Weber 27 Şubat'ta Mannheim' da yeni bir hayata adım attı.

Weber, babası için konforlu bir ev temin ettikten sonra, Darmstadt'a taşınıp komik opera türünde yazılmış olan *"Abu Hassan"* ı yazmaya başladı ve 1811 yılında tamamladı. 16 Eylül 1810 yılında *"Sylvana"* operasını Frankfurt'ta sahneye koydu. 4 Haziran 1811 tarihinde Münih'te, *"Abu Hassan"* sahnelendi ve büyük ilgi topladı. Weber'in babası Franz Anton Weber 1812'de Mannheim'da öldükten sonra, Carl Maria 1813 yılına kadar başıboş bir şekilde ortalarda dolaştı. Bir süre sonra, Weber'e uygun şartlar teklif edilmişti. Weber şartları kabul edince "Kappelmaister" in (Orkestra ve koro şefi) yanında çalışmaya başladı.1816 yılının sonbaharına kadar başarılı ve kesintisiz olarak bu işte çalıştı. Bu dönem sırasında yeni opera yazmamış fakat piyano için birçok beste yapmıştır. Avrupa'da gelişen milliyetçilik akımı Weber'i de etkilemiş ve onun bu duygularla melodiler yazmasına yol açmıştır. Örneğin, *"Leyer und Schwert"* adlı on parçadan oluşan ve *"Vater, ich rufe dich"*, *"Lutzow's wilde Jagd"* adlı parçaları da içeren koral ve 22 Aralık 1815'te seslendirilen, *"Kampf und Sieg"* adlı kantat sayılabilir.

1 Aralık 1816'da Prag'taki işinden istifa etti ve Saksonya Kralı, Weber'i Dresten'deki Alman operasına atadı. 1817 yılında Weber, dört yaşında olan Wagner ile tanışmış ve daha sonraki yıllarda da ona öncülük etmiştir. Wagner, Weber'in kişiliğine ve kompozitörlüğüne olan hayranlığını, eskiyen İtalyan opera tarzını reddedip, romantik ve Alman stilinde operalar yazarak göstermiştir.

İtalyan operası saray tiyatrolarına bağlı idi ve Francesco Morlacchi tarafından yönetiliyordu. Kral, bir süre sonra Weber'i Kappelmaister kadrosuna atadı. Bu onun için, hem maddi hem de moralman olumlu bir gelişmeydi. Weber bu moralle, daha önce üzerinde çalışmaya başladığı "*Der Frietshütz*" operasına yoğunlaştı. Bu eserler, "Romantik Opera" nın gelişmesinde önemli bir rol oynar.

Çektiği o kadar güçlükten sonra, opera sanatçısı olan Carolina Brandt ile evlendi. Asil, zeki ve çok iyi bir sanatçı olan Carolina Brandt, Weber'in kendini toparlamasına ve zihinsel olarak işine yoğunlaşmasına yardım etti.

Weber, "*Der Frietshütz*" üzerinde çalışmaya devam ediyordu. Gelenekselleşen yaklaşımıyla, eserin bütünü çıktıktan sonra uvertürü tamamladı. Emeklerinin sonucu olarak yaşadığı memnuniyet, fevkaladedir. Weber çalışmalarına bir süre ara vermiş, daha sonra Pius Alexander Wolff'un sahne eseri olan, çingene draması "*Preciosa*" üzerine çalışmaya başlamış ve iki ay sonra eseri bitirmiştir.

Weber, "*Euryente*" operasını, "*Euryante*"nin öyküsünü konu alarak, Frau Wilhelmine von Chezy'nin yazdığı bir librettonun üzerine tasarlamıştır. "*Euryante*" operası, "*Der Freischütz*" ün dehşet dolu sahnelerinin yerine, romantik öğelerle süslenmiş, orta çağın şövalyelik görkemiyle hazırlanmıştır. "*Euryante*" Alman Schauspiel (tiyatro-opera oyunu) ve Fransa'nın komik opera türüne ait olan konuşulan diyaloglar yerine, özenle hazırlanmış konuşur gibi söylenen bestelerden oluşmuştur. Eser, 25 Ekim 1823 tarihinde Viyana'da Körntnerthor tiyatrosunda sahnelenmiş ve büyük ilgi toplamıştır. Bu opera, müzik drama sanatının ilk örneği kabul edilir.

Weber'in üçüncü ve dramatik karakterdeki son başyapıtı, "*Oberon*", "*Covent Garden Tiyatro*" su için yazılan, Christoph Martin Wieland'ın (18.yy Alman şairi 1733–1813) "*Oberon*" adlı eserinden uyarlanmış libretto üzerine kurulmuş bir İngiliz

operasıdır. Müzikal olarak “Euryante” ve “Der Freischütz” kadar ses getirmiştir. Yapıttaki periler ve denizkızları da “Der Freischütz” operasındaki hayaletler kadar etkilidir. Çok ağır hasta olmasına rağmen, ailesinin hayatını garantiye almak adına daha çok çalışmaya başlayan Weber, 23 Ocak 1825’te Oberon’u yazmaya başlamıştır. Mart 1826’da Londra’ya varışından kısa bir zaman sonra Sir Henry George Smart’inevinde uvertürü tamamlamıştır. Weber, durumunun hızla kötüye gittiği 1826 yılının Şubat ve Mart aylarında, “Oberon” operasının dünya premieri için Almanya, Fransa ve Londra’ya gitti. Bu eser, bestecinin yaşamına mal olmuştur. Operanın prova, sahne çalışmaları ve konserleri ile yorgun düşen Weber, belirgin bir şekilde zayıf düşmüş, iyi dostu Sir George Smart’ın ve ailesinin bakımlarına rağmen iyileşememiş ve 5 Haziran 1826 gününün sabahında henüz kırk yaşındayken yatağında ölü bulunmuştur. Moorfields Kilisesi’nde bir mezarda on sekiz yıl yattıktan sonra, 1844 yılında Dresden’e defnedilmiştir, bu törende Richard Wagner, oldukça etkili bir konuşma yapmıştır.

Solo Çalgı ve Orkestra İçin Eserleri:

Sicilianna, Sol minör solo flüt (1805).
A Schüsserl und a Reindrl’ dan altı varyasyon, solo viyola (1806).
Senfoni No. 1 Do majör (1807).
Senfoni No. 2 Do majör (1807).
Grand pot-pourri, çello solo (1808).
Andante ve Rondo, Do minör, viyola solo (1809).
Piyano Konçerto No.1 Do majör (1810).
Klarinet Konçertino in Mi bemol majör (1811).
Klarinet Konçerto No. 1 Op.73 in Fa minör (1811).
Klarinet Konçerto No. 2 Op.74 in mi bemol majör (1811).
“Der Beherrscher der Geisier” uvertür (1811).
Adagio und Rondo Harmonicord ve piyano için (1811).
Fagot Konçerto, Fa majör (1811, 1822’de değiştirildi).
Piyano Konçerto No. 2 Mi bemol majör (1812).
Korno Konçertino Mi minör (1806, değiştirildi 1815) “Jubel” Uvertür.
Klarinet ve piyano için Grand duo Concertant Op.48 (1816).
Konzertstück, piyano solo (1821).

EK 5 TERİMLER SÖZLÜĞÜ

Abantı: Güçlü zamanda gerçekleştirilen ve zayıf zamandaki esas akora çözülen akora “Abantı Akoru”, bu işlemin kendisine ise “Abantı” adı verilir.

Akor: Aynı anda duyulan en az üç sesin oluşturduğu seslerin bütününe denir.

Altdominant: Majör ya da minör dizisinin dördüncü derecesine veya dördüncü derece üzerine kurulmuş akorları tanımlar.

Analiz: Çözümleme anlamına gelir. Analiz müzikte, müzikal yapı incelemesi olup, armoni ve form tekniklerinin çözümlenmesini amaçlar.

Dominant: Terim, Latince kökenlidir. Majör ve minör dizilerin beşinci derecesi ve aynı zamanda beşinci derecede bulunan akorun adına denir.

Dönüş Köprüsü: Serim (sergi-exposition) 'in tekrar gelişinden önce müziği, yeniden serime hazırlayan köprüdür.

Gelişme, developmant: Serimde verilen temaların ve motiflerin yeni tonalitelere dolaşma özgürlüğü ile ritmik, melodik ve armonik yollar ile geliştirildiği bölmedir.

Kadans: Bu kelime iki anlamda kullanılmaktadır; “Kalış” anlamını taşıdığı gibi, konçerto formunda solistin ustalığını sergilemesi için gösterişli kısa parçaya da denir. Tonal müzikte en önemli akorlar, kök ses (birinci ses) , dördüncü ve beşinci (dominant) ses üzerine kurulan armonilerdir. Bu bahsedilen akorların birbirlerine bağlantıları, cümle sonlarında kadansları (kalışları) oluşturur. Tonal müzikte kullanılan dört ayrı kadans vardır;

Mükemmel tam kadans: Tam kadansta tonik sesinin bas ve sopranoda bulunması durumudur.

Yarı mükemmel tam kadans: Bas partisinde tonik sesinin, soprano partisinde ise üçüncü ya da beşinci derece sesinin bulunmasıdır.

Plagal kadans: IV. derece akorunun I. derece akoruna bağlanmasıdır.

Kırık kadans: V. derece akorunun I. derece yerine başka bir akora bağlanması durumudur.

Yarım kadans: Bir cümleinin beşinci derece akorunda kalmasıdır.

Kadans dört- altı akoru: Bastaki dominant sesi üzerine (Tonik sesinin 5. derecesi) tonik akorunun getirilmesidir, aynı zamanda tonik akorunun ikinci çevrimidir. Akorun aralıkları bas notasına göre dörtlü ve altılı aralığından oluştuğundan, bu akora dört-altı akoru denmektedir. Bu akor kadanslarda geldiği için, kadans dört- altı ismini alır.

Koda: Klasik dönem sonat formunda, "*serimin tekrar gelişi*" nin sonunda gelir ve eserin bittiğini hissettiren bir parçadır. Aynı zamanda Coda, ana tonaliteyi iyice belirtmek amacıyla uzun olarak yazılmış olabilir.

Kodetta: İtalyanca'dan gelen terim, küçük kuyruk anlamını taşır. Coda'nın parçası veya parçacıklarıdır.

Köprü: Sonat formunda iki tema arasında bulunan ve bu temaları birbirlerine bağlayan kısımdır.

Lied formu: 17. yüzyılın başlarından beri kullanılan lied formu, daha çok üç bölmeli olarak bilinir. Üç bölmeli lied A-B-A olarak gösterilir. Lied formunda yazılmış olan eser, iki bölmelide olabilir. İki bölmeli lied ise A-B olarak açıklanır. Üç bölmeli leid biçiminin temel özelliği A'nın yapısından sonra tekrar A gelmeden, ara bir bölme yani B bulunmasıdır. Bölmelerin her biri armonik olarak kendi içerisinde bütünleşir. A bölmesi tonikle başlayıp, tonikle ya da toniğe yakın bir tonla bitmesine karşın, B bölmesi farklı bir ton ve farklı malzemeler ile işlenir. Sonra A bölmesi, tekrar geldiğinde ise ilk A' ya göre ya hiç farklılık olmadığını ya da çok az değişiklik olduğunu görürüz.

Menuet formu: Barok dönemde saray dansı olan menuet iki bölmeliydi. Klasik dönemin başlarında sonat formunun etkisiyle üç bölmeli olarak değişmiştir. Buna

göre menuet A-B-A formundadır. Ortadaki B kısmı Trio adı altında gelir. Trio, daha ifadeli olup, tonalitesi A kısmına göre farklıdır.

Modülasyon: Bir tonaliteden başka bir tonaliteye geçmek, tonik değişimi. Bu geçiş tam kalış ile belirlenir.

Pedal: Piyano, org, arp, timpani gibi çalgılarda, ayak ile dokunularak sesin uzamasını sağlayan mekanik parçanın adı olduğu gibi, aynı zamanda, müzikte genellikle alt partide (basta) uzatılan tonik sesidir.

Periyot (dönem): Bir eserde çoğunlukla sekiz ölçüden ve iki cümleden oluşan kısımdır. İlk cümle genellikle yarım kadans (dominant kadans) ile biter. Periyot ve aynı zamanda ikinci cümle ise tam kadans ile sona erer.

Rondo formu: Tekrarlanan ana temanın arasına yeni bir yapı yerleştirilmiştir. Bir rondo yapısı en basit yöntemiyle A-B-A-C-A biçimindedir. Gerektiğinde bu yapıların birbirleriyle olan bağlantıları “köprü” kullanılarak yapılır.

Sekvens: Armoni yürüyüşü.

Serim, (exposition): Sonat ve füg formlarında bir bölmedir. Sonat formunda serim, sonatın temasını oluşturan temel unsurların bütünüdür.

Superpose: Üst üste koymak, üst üste bindirmek.

Tonal: Tonaliteye ilişkin, tonal sistem ile yazılan ve tonal bir merkezi olan müziktir.

Tonalite: Tonların nasıl kurulmuş olduğunu açıklayan sistem ve kurallar bütünüdür. Tonalite, bir dizide, diğer sesleri kendine doğru çeken temel ses (tonik sesi) ile belirlenir.

Tonik: Tonal müzikte, dizinin birinci derecesi ya da birinci sesi üzerine kurulmuş akorun adıdır. Tonik sesi, diziyeye adını vermekle birlikte tonun özelliklerini belirleyen ana sestir.

EK 6 KISALTMALAR

- Ö. Ölçü
- z. Zaman
- bkz. Bakınız
- s. Sayfa Numarası